

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Hegedűs Lorántné,
Móring József Attila, Szávay István***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	40549
Megemlékezés a Magyar Szórvány Napjáról	40549
A hazatérés falvairól szóló határozati javaslat általános vitája	40550
Balla Mihály (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	40550
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	40553
Felszólalók:	
Petneházy Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40554
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40557
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	40560
Heringes Anita (MSZP)	40561
Dr. Józsa István (MSZP).....	40562
Balla Mihály (Fidesz) előterjesztői válasza.....	40563
A közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40564
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40564
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	40566
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40569
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	40572
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40577
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	40582
Manninger Jenő (Fidesz)	40582
Ander Balázs (Jobbik).....	40583
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40585
A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint egyes törvények szervezett utazási tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40587
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40587
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40590
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40592
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	40593
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40595
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	40598
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	40598
Dr. Józsa István (MSZP).....	40599
Mesterházy Attila (MSZP).....	40601
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40604
Az állami vagyonnal és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	40605
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	40605
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40610
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40613
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	40617
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	40620
Mesterházy Attila (MSZP).....	40624
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	40624
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	40625
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40626

Az energetikai tárgyú törvények, valamint az azokkal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40628
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	40628
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40629
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40630
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40632
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	40634
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40635
Gúr Nándor (MSZP)	40637
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40638
Egyes oktatási, szakképzési és felnőttképzési törvények és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	40640
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	40640
Felszólalók:	
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	40646
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	40649
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	40653
Mesterházy Attila (MSZP)	40657
Gúr Nándor (MSZP)	40658
Dr. Józsa István (MSZP)	40662
Gúr Nándor (MSZP)	40664
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	40665
Az ülésnap bezárása	40668

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
21. ülésnapja
2017. november 15-én, szerdán
(9.02 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Móring József Attila és Hegedűs
Lorántné)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Üdvözlöm önöket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 21. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Móring József Attila jegyzők lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Országgyűlés 49/2015. határozata két évvel ezelőtt november 15-ét, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem születésének és halálának napját **a magyar szórvány napjának** nyilvánította. Az emléknapi fontosságát mutatja, hogy az első megemlékezés megtartása és az országgyűlési határozat elfogadása között mindössze néhány év telt el. A Romániai Magyar Demokrata Szövetség kezdeményezésére szervezett ünnepséget elsőként 2011-ben rendezték meg a Hunyad megyei Déván. A két évvel később, Magyarországon megtartott központi ünnepség már az egész Kárpát-medencére kiterjedt, majd újabb két év elteltével, 2015-ben megszületett az országgyűlési határozat a magyar szórvány napjáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény értelmében Magyarország sorsközösséget vállal a határon túl élő magyarsággal, felkarolja a közösségek fennmaradásának és fejlődésének segítségét, valamint támogatja a magyarság megőrzését célzó kezdeményezéseket. Mit jelent szórványban, a tömbmagyarságtól elszakítva élni? A határon túli szórványmagyarság hátrányos nyelvi és etnikai közegben él, a nemzettesttől elszigetelve. A lépült intézményrendszer miatt magyarságuk megőrzése a tömbmagyarsághoz képest még nehezebb, az asszimiláció még erőteljesebben érvényesül. A szórványmagyarság lét-számát megbecsülni is nehéz. A folyamatosan idegen nyelvi közegben élő magyarok száma 200 ezer és 1 millió fő közé tehető a Kárpát-medencében, a szórványosodás növekvő tendenciát mutat.

A szórványközösségekben élők számára hiányzik a támpontot nyújtó egységes kultúra megtapasztalásának élménye, ismeretlen az anyanyelvhasználat természetes közege. A többségi kultúrától eltérő tudat erős nyomást gyakorol a csak kisebbségi létezését ismerőkre. Gyakori az elszigetelődés jelensége, valamint a társadalmi háttérbe szorulás mellett az anyagi ellehetetlenülés veszélye is hatványozottan jellemző. Számukra magyarságuk megtartása, kizárólag belső erőből, komoly kihívást jelent.

Tisztelt Országgyűlés! A magyar szórvány napjának célja, hogy felhívja a figyelmet a többségi nemzetől távol, elzárta élő magyarokra és magyarságuk megőrzésének nehézségeire. November 15-e annak a

szimbóluma, hogy a peremvidéken és az elszórtan élő magyarok elszigeteltségük ellenére sincsenek egyedül.

Tisztelegjünk egyúttal a szórványmunkát végzők előtt is, akik erős ellenszélben látják el feladataikat. A szórványgondozók végzik a megmaradáshoz szükséges hétköznapi munkát, nap mint nap szembe szállnak az izolációval, a közösségi élet és a nyelvhasználat térvesztésével, valamint ennek következményével, a beolvadással. A mai nap álljon a figyelem középpontjában valamennyi szórványban élő magyar! Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a hazatérés falvairól** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Becsó Zsolt és Balla Mihály fideszes képviselő urak által benyújtott előterjesztés H/18302. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Balla Mihály képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/18302. határozati javaslatban a „Hazatért falu” című adományozására teszünk javaslatot, amely kezdeményezést Becsó Zsolt képviselőtársam indította el, és e helyről is jobbulást kívánok neki. Igazából a cél az, hogy ezzel a „Hazatért falu” című adományozásával talán egy nagyon érdekes történelmi időszaknak egy nagyon érdekes fordulatáról hozzunk döntést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! „A mai napon Magyarország egy történelmi forduloponthoz érkezett. Ma írják alá azon békeszerződést, amely ezeréves országunk feldaraboltságát kimondja.” - nyitotta meg a beszédét a házelnök a parlamentben 1920. június 4-én, a trianoni békediktátum aláírásának napján. A döntés a tényleges etnikai viszonyokat, az önrendelkezési jogot, az anyaországnál maradt települések gazdaságföldrajzi és konkrét gazdasági érdekeit teljesen figyelmen kívül hagyva Somoskőújfalu és Somoskőújfalut, sok száz társukkal együtt Csehszlovákiának ítélte.

Nem lehet az sem vigasz ebben a döntésben senkinek sem, hogy több száz település sorsában kellett osztoznia ennek a két falunak. Ma már nem is sejtenénk, hogy Salgótarján egy része és a közeli Somoskőújfalu a trianoni békeszerződés értelmében északi szomszédunkhoz tartozott. Ám Csehszlovákia mindössze négy évig tudhatta magáénak ezt a két települést, mert Magyarország XX. századi történetének volt egy roppant különleges módon végbemennő területi gyarapodása.

93 évvel ezelőtt került sor Magyarország utolsó máig érvényben lévő területi növekedésére, hiszen akkor tért haza a Népszövetség döntése értelmében két magyar falu, Somoskő és Somoskőújfalu Nógrád megyébe, és ugyanezen döntéssel sikerült négy év csehszlovák uralom után a macskakövet is Magyarország számára megmenteni. Az, hogy a két Nógrádi

falu visszatérhetett, köszönhető volt a szinte színmagyar lakosság nemzeti elkötelezettségének és az egészen egyedülálló, sőt különleges eset szerencsés alakulásának. Történt ugyanis, hogy a tájat adó Karancs hegység vulkanikus kőzetének köszönhetően meghatározó volt a környéken a szén- és a bazaltbányászat. Már a XIX. századtól sok befektetni vágyó budapesti vásárolt birtokot a hegyen, köztük volt prof. dr. Krepuska Géza egyetemi tanár is. A Szent Rókus Kórház fül-orr-gégész professzora 1905-ben vett magának egy kétezer holdas birtokot Somoskő és Somoskőújfalu határában, ahol kőzet- és ásványgyűjtő hobbijának is élhetett.

(9.10)

1920 egy júniusi reggelén arra ébredt a két falu lakóival és még nagyon sok honfitársával egyetemben, hogy birtoka már egy másik ország területéhez tartozik. Érthetően nagyon elkeseredett az ismert professzor, aki el is panaszolta környezetében mindenkinek bánatát.

Ekkor szólt bele a történetbe a véletlen. A magyar-csehszlovák határrendező bizottság egyik angol tisztje éppen Budapesten tartózkodott, amikor súlyosan megbetegedett, és Magyarország akkori legjobb fül-orr-gégészét, Krepuska professzort ajánlották. Miután doktor úr sikeresen megoperálta és kikezelte betegségből az angol tisztet, rábeszélte, hogy az antantbizottság tagjai szálljanak ki a helyszínre és nézzék meg a két falut. Az angol tiszt elfogadta a meghívást és egy antantbizottsággal együtt Somoskőújfalura látogatott, ahol Krepuska Géza, valamint Liphay Jenő, a Rimamurányi Vasmű igazgatója és dr. Auer Pál jogi szakértő kísérték őket körbe a faluban az önkéntes magyar diplomácia szép példájaként.

A látottak, tapasztaltak és persze a korábbi kezelésért érzett hála meggyőzték az angol antanttisztet és társait, hogy Budapestre visszatérve tárgyalásokat kezdeményezzenek a helyzet tisztázására, ami egy hosszas procedúra kezdetét jelentette. A pici nógrádi területdarabka kérdésének rendezése számos szakértői vizsgálatot, tárgyalást és jogi procedúrát indított el, amelyek évekig elhúzódtak, de ami a lényeg, a Népszövetség 1923. április 23-án hozta meg a várva várt döntést, amelynek értelmében visszakerült Magyarországhoz Somoskő és Somoskőújfalu, a környék bazalt- és szénbányáinak egy részével együtt. A kompromisszumos döntés részeként az állomásfőnök, a határátkelő-állomás főnöke magyar, míg a bányagazdátok csehszlovák állampolgárok voltak.

A trianoni határok Népszövetségi Tanács általi módosítása 1924. február 15-én lépett hatályba. Aznap írták alá a két állam kijelölt illetékesei a helyszínen az átadási iratokat.

Az 1924. februári visszacsatolást idézhetjük fel a szemtanúk hitelességével a helyi katolikus pap által vezetett „Historia domus” lapjairól. „Február 15-én volt a hivatalos visszakapcsolása Somoskőújfalu és Somoskő községeknek Magyarországhoz. Már reggel fel volt lobogóva az egész falu, de a cseh megbízott

átadó kijelentette, hogy a község még csehszlovák terület, ezért addig nem adja át a községet, míg a magyar zászlót le nem szedik. Kilenc órakor érkezett meg a megye főispánja, Sztranyavszky Sándor és vele a vármegyei urak, a szomszédos falvak birtokosai és Salgótarjánból a polgármester vezérlete alatt nagyon sokan. A diadalkapu alatt fogadta őket a község, dr. Krepuska Géza, Csuha István körjegyző és én.” - írja a katolikus pap. „Csuha István üdvözlése után főispán úr tartott nagyszerű beszédet, szívükre kötve a lakosoknak a hazaszeretetet. Majd templomba vultunk, hogy hálát adjunk Istennek, hogy visszavezetett minket Magyarországhoz. Az ünnepélyes Te Deum után szentmise volt. Délben dr. Krepuska Géza díszbédet adott, amelyen a főügyész indítványára minden toaszt után százezer koronát kellett fizetni a templom orgonájának javítására. Begyűlt 1 millió korona. Nem lett visszacsatolva Magyarországhoz Bikkrét-pusztá, Mizsere-pusztá, Kismalom-pusztá. Az állami népi iskolából a tanítók elmentek a csehekkel, elvitték az egész felszerelést Fülekre. Visszatért Kardos Anna tanító, érkezett a Diósgyőri Vasgyárból igazgató-tanító Gulyás Mihály és felesége. Majer Adolfot nevezték ki állomásfőnöknek.” Eddig szól a részlet.

Magyarország így 1924-ben néhány bazaltbánya használati jogával, 15 négyzetkilométernyi területtel és 2500 fővel gyarapodott, akiknek 97 százaléka volt magyar anyanyelvű. Somoskő és Somoskőújfalu települése, bár visszakerült Magyarországhoz, viszont a somoskői vár Csehszlovákia birtokában maradt. Így állt elő az a hosszú évtizedekig tartó abszurd helyzet, hogy ha valaki Somoskőről föl akart menni a falu szélső házához alig száz méterre lévő várba, csak 20 kilométeres kerülővel tudott a legközelebbi határátkelőn át a várba jutni.

A történelem úgy hozta, hogy sokáig feledésbe merült a nógrádi határrevízió. Somoskő és Somoskőújfalu 1977-ben Salgótarjánhoz került, de végre 1999-ben jelképes napon, a hazatérés 75. évfordulóján nyitotta a februári hidegben a szlovák és a magyar fél a somoskői várnál a határátkelőt, miközben a Somoskői Váralja Egyesület elsőként emlékezett meg az addig elfelejtett eseményről. Így közel hét évtized után, bár útlevéllal a kezükben, de már 20 kilométeres kerülő nélkül látogathatták a magaslatot a közeli utcák lakói és a környéken élők.

Somoskőújfalu 2006-ban ismét önálló lett, és már több mint egy évtizede ünnepli február 15-ét, a hazatérés napját. Somoskőújfalu 1924. február 15-re emlékezve emelték a „Hazatérés emlékművét”, míg Krepuska Gézának ugyanott általános iskola viseli a nevét. Somoskőn pedig szoborral tisztelegnek a professzor előtt. A Somosi Környezetnevelési Központ mindannyiunk nagy örömeire pedig elindította a hazatérés múzeumának kialakításának.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy különös sorsú a harccal és népszavazással itthon tartott Sopron, az erővel visszazserzett Balassagyarmat, Kerca, Szomoróc és köztük most már Somoskő és Somoskőújfalu, különös sorsúak és különös sorson osztoznak, de

mindegyik település a külön és másfajta sorsok mellett egyvalamiben mégis példát tudtak mutatni nekünk: hazaszeretetből és összefogásból.

Hálával tartozunk tehát Krepuska professzor úrnak és családjának és mindazoknak, akik a tiltás idején szűk családi vagy baráti körben elmesélve átmentették a két falu igaz ünnepét. Hálával tartozunk azoknak, akik keresztülvitték a hazatérés emlékének ünneppé emelését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezeket figyelembe véve kérem önöket, hogy támogassák az országgyűlési határozatot. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem most a kormány képviselőit, kíván-e most valaki szólni. *(Jelzésre:)* Csepreghy államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan évfordulóhoz közeledünk, amely joggal nevezhető nemzetünk legnagyobb megpróbáltatásának. Kérem, engedjék meg, hogy szó szerint idézzem Teleki Pál miniszterelnök 1920 novemberében, a június 4-én aláírt trianoni békeszerződés törvénybe iktatásakor a magyar Nemzetgyűlés előtt elhangzott szavait. Így szólt: „Én nem hiszem, hogy reményvesztetten kellene itt állnunk. Ebben a nemzetben életerő van, ez a nemzet élni akar.”

Közel egy évszázad távlatából nyugodtan kijelenthetjük, hogy a magyar nemzet igazolta ezeket a várakozásokat. A magyar közösségek határon innen és túl megmaradtak. Megtartották közösségeiket, nyelvüket és kultúrájukat, ami pedig talán a legfontosabb, a magyar nemzethez tartozás biztos tudatát.

(9.20)

2010-ben a Magyar Országgyűlés egy történelmi jelentőségű törvényt fogadott el a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről, amely kimondja: a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, amelynek államhatárok feletti összetartozása valóság.

Ugyanebben az évben fogadta el az Országgyűlés a magyar állampolgársági törvény módosítását, amely megteremtette a külföldi magyarok számára a lehetőséget, hogy közjogilag is újra a magyar nemzet részévé váljanak. Nem is adhatnánk jobb választ nemzetünk kihívásaira, mint azt, hogy immáron 1 millió külföldi magyarnak adtuk meg, illetve adtuk vissza a magyar állampolgárságot. Több mint hét esztendeje szüntelenül azon dolgozunk, hogy a külföldi magyar közösségek megmaradását a saját eszközeinkkel segítsük.

2010 és 2014 között sikerült leraktuk a nemzetpolitika alappilléreit, amelyre építkezve az elmúlt négy évben sikerült rendszerszintűvé alakítanunk a külföldi magyarság számára nyújtott támogatásokat. Az oktatás mellett a gazdaságfejlesztés területén is

olyan programokat indítottunk, amelyek hosszú távon hozzájárulnak a külföldi magyarság szülőföldön való megmaradásához és sikeres boldogulásához. Ahogy az összmagyarság képviselőjét ellátó Magyar Állandó Értekezlet tagjai a múlt héten zárónyilatkozatukban megfogalmazták, ezt az eredményt a jövőben is együtt kell továbbgondolnunk, gyarapítanunk és megvédenünk.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényünk a magyar nemzet határokon átívelő összetartozásának deklarálása mellett a következőkről így szól: az Országgyűlés tisztelettel adózik mindazon emberek, közösségek és azok vezetői, illetve az ő emléküik előtt, akik 1920. június 4-én a magyar nemzet külső hatalmak által előidézett igazságtalan és méltánytalan szétszaggatása után áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, és képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is. Fontos ugyanis látnunk, hogy a határokkal elválasztott magyar nemzet tagjainak egyéni és közösségi teljesítménye, vállalásai azok, amelyek nem hagyják ezt az egységet megbontani. Ilyen órállói voltak nemzetünk ügyének dr. Krepuska Géza, Liphay B. Jenő és dr. Auer Pál, akik felismerték felelősségüket közösségük jövőjének alakításában.

Éppen ezért tartjuk fontosnak azt a szimbolikus lépést, hogy az Országgyűlés az ő állhatatosságukról, fáradhatatlan küzdelmükről megemlékezve az 1924-ben hazánkhoz visszatért Somoskő és Somoskőújfalui településeknek a „Hazatért falu” címet kívánja adományozni. Bízunk abban, hogy erre a nagy cselekedetre való emlékezés egyszerre indít minket arra, hogy ne feledkezzünk meg azokról, akiknek magyar hazánk, magyar nemzetünk megtartását köszönhetjük. És emlékezzünk erre, hogy a magunk helyén is mi is képesek legyünk megtenni minden tőlünk telhetőt annak fenntartásáért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Petneházy Attila képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Kérem szépen!

PETNEHÁZY ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzék el nekem, hogy azzal raboltam az idejüket, hogy felfáradtam a szónoki emelvényre. A kiemelt hely semmi esetre sem szól a személyemnek, hanem az emblematisz ügynek egy emblematisz napon.

1920. június 4., mint ezt már hallottuk, a magyar történelem fekete napja. De nem kell félnünk újból és újból elismételni nem magunk, hanem a felnövekvő nemzedékek okán is, hogy ezen a napon az első világháború győztes hatalmai jogtalanul és aránytalanul békediktátumokkal felszámolták az

ezeréves magyar államiságot. A történelmi Magyarország elveszítette területei kétharmadát és vele együtt több millió lakosát. Példa nélküli az egy nemzet történetében, amikor tagjainak jelentős részét idegen állam uralma alá kényszerítik.

Az eltelt 97 évben hányattatott sorsú hazánkra nehéz, kemény és zavaros idők köszöntöttek. Le kellett rakni egy új nemzetpolitika alapkövét. Újra talpra kellett állítani a gazdaságot, valamint újra ki kellett vívni Magyarország elismerését a nemzetközi porondon is. Ezeket a célokat a második világháború derekáig regnáló kormányoknak sikerült elérniük. De ezt követően a német megszállás, majd a kommunista rezsim és az 1989-ig fennálló időszak sok elért eredményt elveszített.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010-ben olyan összetételű országgyűlés alakult meg a választók akaratából, amely nemcsak az országot, hanem az egész nemzetet képviseli. Úgy vélem, és remélem, képviselőtársaim is egyetértenek vele, hogy keresztényi hitünkéből fakadóan ma is áll a dogma, hogy amit Isten egybeköt, azt ember szét nem választhatja. Jelesül, ha a határok el is választanak nemzettagjainktól, azért még a nemzet nemzet marad. Különösen kiemelt jelentőségűnek tartom, hogy a mindenkori kormány erősítse az anyaország és a határon kívül rekedt magyarok közötti együttműködési kapcsolatot, a kölcsönös összetartozás érzését. Mint ahogy ezt olvashatjuk is Szabó Dezső szobra alatt az Országház Esterházy-termében: minden magyar felelős minden magyarért.

Trianon után 90 évet kellett várni arra, hogy egy nemzeti érzelmű törvényhozás törvényben állítson emléket eme tragikus eseménynek, és egyben lerakja a nemzeti összetartozás tudatának alapjait. Ahogy államtitkár úr is már említette, ez a törvény 2010-ben a nemzeti összetartozás melletti tanúságtétel. A határon túl rekedt magyar közösségek igyekeztek élni önrendelkezési jogukkal, mint emberi méltóságukból fakadó kollektív joggal. De hiába, a világ nagyhatalmai nem hallgatták meg őket.

Sikerként könyvelhető el, hogy 1921 decemberében a soproniak kiharcolták azt, hogy az anyaországhoz kívánnak tartozni. Önrendelkezési joguk tehát nemzetközi helyzetben is gátat tört. Véleményem szerint hasonló sikerként értékelendő Somoskő és Somoskőújfalu hazatérése is. A két falu visszatérése eredményes területi revíziót példáz. Mint azt hallhatuk, dr. Krepuska Géza és Liphay B. Jenő érdeme a két falu anyaországhoz való visszacsatolása. E két nemes magyar férfiú azt vállalta a nehéz világégés utáni politikai instabilitás idején, hogy harcot vív, és bátran a nemzetközi fórumok elé vitte az ügyet, az állandó nemzetközi bíróság pedig helyt adott keresetüknek. Így ma Somoskő és Somoskőújfalu Nógrád megye részét képezik.

Napjainkban elmondható, hogy igen kevés hasonló hazafias küzdelemre van példa. És arra is kevés példát találunk, hogy a nemzetközi bíróság teret engedjen egy kis ország kérelmének a központi hatalmakkal szemben. De 1924. február 15-én Somoskő

és Somoskőújfalu véglegesen és megváltoztathatatlanul Magyarország részeivé lettek - ismét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha hiszünk a nemzeti összetartozás erejében, márpedig hiszünk, és emellett fogadalmat is tettünk, akkor kötelességünk elfogadni a határozati javaslatot, amely emléket kíván állítani a hazatért falvaknak.

Tisztelt Ház! A modern nemzetközi jog azt írja elő, hogy az államok egymás közötti vitáikat, még ha az területi igényvel összefüggő okból is merül fel, békés úton rendezzék. Azt hiszem, nem csapok be senkit azzal, ha azt mondom, hogy a területi igény érvényesítésére ma már békés úton sincs lehetőség. Arra viszont van lehetőség, hogy az érintett államoknak területi vagy etnikai okból egymás között felmerült problémáikat megfelelő úton, államközi megállapodásokkal, egyezményekkel, szándéknyilatkozatokkal rendezzék.

(9.30)

Azt hiszem, a visegrádi négyek együttműködésén belül Magyarország és Szlovákia együttműködése is statuuál példát számunkra. Látható, hogy mindkét fél kölcsönösen képes egymást segíteni. Két olyan államról beszélünk Közép-Európa térségében, amelyek sok mindent megélték XX. századi történelmük során.

A nemzetközi jog tehát védi az államok területi szuverenitását, azt sérthetetlennek nyilvánítja. Ha pedig nincs esély revízióra, márpedig nincs, akkor a kötelessége a tisztelt Háznak, mint a népszuverenitás legfőbb szervének törvényben vagy határozatban emléket állítani azon nemes tetteknek és nemes embereknek, akik az állami és nemzeti egység megmaradásáért valamit letettek az asztalra. Nos, azt hiszem, Liphay B. Jenő, dr. Krepuska Géza és társai letettek valamit az asztalra. Előttük a legnagyobb alázattal és tisztelettel fejet kell hajtania minden igaz szívű magyar embernek. Ők nem engedték, hogy Somoskő és Somoskőújfalu polgárai idegen elnyomás alá kerüljenek. Derék hazafihoz méltó magatartást tanúsítottak, így a mai nap is a két település lakosai és leszármazottaik anyaföldjükön élhetnek, nevelkedhetnek, tanulhatnak, alapíthatnak családot; azon az anyaföldön, ahová mindig is tartoztak.

Tisztelt Képviselőtársak! Részünkről az a méltó magatartás, ha határozati javaslat formájában nyilvánítjuk akaratunkat, hogy nem felejtünk, mert nem akarunk felejteni. Kötelességünk nem felejteni, mert ezt követeli az utánunk következő nemzedék iránt érzett felelősségünk. Nem akarjuk elfelejteni az országot ért tragédiát, és azt sem akarjuk elfelejteni, hogy a mai napig több millió magyar él határainkon kívül. Ezen határozat erre emlékeztet bennünket.

Mint a nemzet iránt hűséggel szolgáló Országgyűléstől, kérem képviselőtársaimat, hogy működjenek együtt és értsünk egyet Magyarországot, a magyar nemzet létét érintő kiemelt kérdésekben, pártállástól függetlenül. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm

megtisztelő figyelmüket, türelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak. (Dr. Józsa István, dr. Fónagy János és Csepreghy Nándor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportja támogatni fogja a hazatérés falvairól szóló határozati javaslatot. Azt hiszem, ez nem volt kétséges önök előtt.

Viszont ez az egész ügy, a két település, Somoskő és Somoskőújfalu visszatérése, ez a sikeres revízió, ami 1924-ben azoknak a kiváló embereknek a közreműködésével, akikről itt az előzőekben oly sokat hallhattunk, megvalósulhatott, túlmutat önmagán. Ezt képviselőtársaim is elmondták. Sokkal erősebb szimbólum ez annál, mintsem csupán két település visszatéréséről lenne szó, 15 négyzetkilométerről, majd' 3 ezer lélekről. Ez is sok lett volna, ez is eredmény lett volna, de túlmutat önmagán, és rávilágít arra a történelmi gyalázatra, arra a legnagyobb és történelmünket, mindennapjainkat, mai életünket is kísértő gyalázatra, ami 1920. június 4-én az igazságtalan trianoni békediktátumban testesült meg.

Éppen azért, mivel túlmutat önmagán a két település visszacsatolása, ezért talán elegánsabbnak tartottuk volna, ha nem egyfajta párthatározati javaslatként kerül a tisztelt Ház elé, hanem egy szélesebb körű konszenzus eredményeképpen. Szerettük volna, vagy legalábbis elegánsabb lett volna, ha egy ötpárti határozati javaslatként tárgyalhatna most erről a Ház, vagy ha ez nem működött volna, akkor teszem azt, a Nemzeti összetartozás bizottságának javaslatoként került volna ide elé. Azt hiszem, ezt már néhányszor eljátszottuk, a magyar zászló és címer emléknapja kapcsán vagy éppen a Rákóczi-emléknap kapcsán is.

Ezek a dolgok túlmutatnak önmagukon, sokkal erősebb szimbólumok annál, mintsem egy párt, jelen esetben a Fidesz kvázi kisajátítsa magának ezt az ügyet. Ennek ellenére, még egyszer mondom, támogatni fogjuk, mert a cél maga nemes. Az viszont, hogy milyen formában került ide, a Ház elé, vitatható - ez az egyik.

A másik, tisztelt képviselőtársaim, amikor én a határozati javaslat általános indokolását elolvastam, mélyen megdöbbenett az utolsó, (5) bekezdés tartalma. Teljes mértékben szükségtelennek érzem ezt az afféle Stockholm-szindrómás hozzáállást, amivel, mondjuk, északi szomszédunkhoz is viszonyulunk. Itt elhangzott Petneházy képviselőtársam felszólalásában is egyfajta méltatása a csodálatos vagy önök szerint csodálatos magyar-szlovák kapcsolatoknak.

A migráció kapcsán való együttműködést, kérem, azért ne keverjük össze azzal, hogy Szlovákia hogyan bánik a területén élő magyar nemzetiséggel. Súlyos hiba lenne ezt összekeverni. Föl is olvasnám,

önök hogyan vélekednek erről: „Közel egy évszázaddal a trianoni döntés után Magyarország és Szlovákia annak a visegrádi szövetségnek a része, amely ma a legsikeresebb szövetség Európában, és amely tagjai közötti együttműködés soha korábban nem volt olyan erős és egységes, mint az utóbbi időkben.”

Képviselőtársaim! Miről beszélünk? Nem a történelmi sérelmeket akarom idecitolni, bár beszélhetnénk arról is. Beszélhetnénk a tovább élő Beneš-dekrétumok szelleméről, beszélhetnénk arról, hogy hogyan vitték rabszolgamunkára magyarok tízezreit a Felvidékről a szudéta-területekre a második világháborút követő gyászos években. Beszélhetnénk, mondjuk, arról, hogy miért nem történt még meg legalább egy szimbolikus bocsánatkérés a ligetfalusi mészárlás kapcsán. Beszélhetnénk arról, hogy a Trianon után még a felvidéki területek lakosságának egyharmadát kitevő magyarság hogyan olvadt, hogyan csökkent az asszimiláció és a magyarellenés intézkedések következtében mára 10 százalék alá a Szlovákiának nevezett államban.

Beszélhetnénk ezekről, viszont itt a jelenről is beszélni kellene akkor, hogy milyen a helyzet a Felvidéken, a felvidéki magyarok körében most Szlovákiában. Itt kellene előhozni Malina Hedvig ügyét, itt kellene akkor beszélni Tamás Aladárné történetéről, gyászos, nagyon szomorú történetéről, amikor a majd' százszázados magyar tanítónőt megfosztották szlovák állampolgárságától csak azért, mert fölvette a magyart is. Ez abban a Szlovákiában történhetett, amellyel önök szerint oly virágzóak és a történelemben soha nem látott módon gyümölcsözőek a kapcsolataink.

Beszélni kellene a zászlótörvényről, hogyan tiltották ki a felvidéki sporteseményekről a magyar zászlót. Beszélni kellene akkor, mondjuk, a vasúti kétnyelvűség meg nem oldott ügyéről a Felvidéken. Beszélni kellene arról, hogyan fordulhat elő még mindig 2017-ben, Európa kellős közepén az, hogy cenzúráznak magyar nyelvű plakátokat a Felvidéken, mert az bizonyos szélsőséges szlovák politikai erőknek nem tetszik. Beszélni kellene arról, hogy a Deichmannban hogyan bocsáthatnak el valakit csak azért, mert anyanyelvén, magyarul mert szólni egy oda betérő vásárlóhoz. És sorolni lehetnek ezeket a történeteket.

Éppen ezért érthetetlennek tartom én azt, hogy miért kell egy - hozzáteszem, újfent csak megismétlem magam - ilyen nemes célú határozati javaslat általános indokolásába beleszólni egy ilyen, sok esetben sokunk számára szerintem vérforraló mondatot, amire semmi, de semmi szükség nem volt. Mindazonáltal mi is tisztelgünk azoknak a magyar nemzeti érzéstől fűtött és a nemzeti összetartozás gondolatát már akkor maguk előtt tartó és a revíziót kiharcoló emberek emléke előtt, mint dr. Krepuska Géza professzor, dr. Auer Pál vagy éppen Liphay Jenő, akiknek köszönhetően ez a két település, Somoskő és Somoskőújfalu ott, a Karancs - vagy ahogy Mikszáth nevezte: a palóc Olimposz - alján visszatérhetett a magyar hazához.

(9.40)

Tehát igen, tisztelgünk az ő nagyszerű cselekedeteik előtt, viszont azt is szeretnénk, ha elmúlnának azok a félelmek vagy éppen szélsőliberális megköttöttségekből fakadó averziók azzal kapcsolatosan, hogy azok előtt a hősök előtt, akik hasonló módon harcoltak azért, hogy területek térhessenek vissza Magyarországhoz, mind a mai napig nem tiszteleghetünk kellő módon vagy legalábbis hivatalos keretek között. Kire is gondolok? Gondolok a Rongyos Gárda hőseire. Héjjas Ivánra, Prónay Pálra, Francia Kiss Mihályra, akinek a halálos ítélete - egyébként jogi értelemben - még mindig érvényben van Magyarországon. Szégyen, gyalázat!

Nem emlékezhetünk meg az első vagy éppen a második bécsi döntésről sem kellő módon, holott a nyugati hatalmak beleegyezésével akkor is volt revízió, és visszatérhetett jóval nagyobb terület és jóval nagyobb lélekszámú magyarság 1938-ban és 1940-ben az anyaországhoz. Nos, ezek azok a dolgok, amelyeket magunk mögött kellene hagyni, nem kellene félni attól, hogy ezek előtt a történelmi személyiségek és történelmi tettek vagy éppen döntések előtt is tisztelgünk és fejet hajtsunk. Mindazonáltal tényleg felháborító, ami történt 1920-ban. Több mint fölháborító, nagyon helyes volt államtitkár úrnak az a kis kiegészítése, amellyel nem a magyarság, Magyarország egyik legnagyobb tragédiájának aposztrofálta a trianoni gyalázatot, hanem a legnagyobb történelmi bűnnek, gaztettnek, tragédiának. Így is van, ezzel egyet tudunk érteni. Trianon volt az, ami máig ható módon tönkretette Közép-Európát és benne Magyarországot is.

Elképesztő érzés volt egyik frakcióülésünk alkalmával, éppen amikor Salgótarjánban voltunk, felmenni Somoskő várába és belegondolni abba, hogy mily iszonyat volt, hogy ezt a várat is elcsatolták Magyarországtól. Azt a várat, ahol egyébként Losonci Anna élt, az a Losonci Anna, akihez a XVI. század végén Balassi Bálint a Júlia-verseket írta. És ha ezekkel szembesül az ember, akkor mindenkinek, akibe csak egy cseppnyi magyar érzés is szorult, ökölbe kell hogy szoruljon a keze.

Nagyon szépen köszönjük azoknak a magyarság iránt elkötelezett embereknek az évtizedekkel vagy majd' egy évszázaddal ezelőtti tettet, amellyel visszazerezték Magyarország számára ezt a két települést, megmentették az ott élőket a kisebbségi létbe való szorulástól. Ezért a Jobbik támogatni fogja ezt a határozati javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Több normál szót kérő felszólaló áll még előttünk. Természetesen minden ilyen és hasonló határozati javaslat vagy téma megengedi a legszélesebb történelmi összefüggések fel-
emlegetését a XVI. századtól a XX. századig. De házszabályból adódó kötelezettségem, hogy felhívjam a figyelmüket, hogy most a hazatérés falvairól szóló

határozati javaslat általános vitája történik a lezárásig. Ennek szellemében adom meg a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Őszintén azt reméltem, hogy ma egy emelkedett hangulatban lesz szó erről a határozati javaslatról, és azt gondolom, hogy képviselőtársaim közül frakciótársaim ebben a hangnemben szólaltak meg. Meggyőződésem ugyanis, hogy Deák Ferencnek az az örök érvényű mondása, amely az erő és hatalomról szól, és hogy az erő és hatalom, amit elvesz, hogyan és miként reparálható, az ma még inkább igaz, mint akkor. Erő és hatalommal szemben nem az erő és hatalom, nem is az erőszak, hanem sokkal inkább a jog, a tisztesség és a kölcsönös megbékélés hozhat olyan megoldást, amely megoldás minden népnek itt, Közép-Európában hosszú távon is ott-hont és biztonságot adhat. Én erre látom igazán példának abban a rendkívüli nehéz időszakban, az 1920-as években ezt az eseményt, amelyet ma itt megörökíteni kívánunk. Meggyőződésem ugyanis, hogy ebben a közép-európai térségben olyan megoldások, amelyek egymással szembeni erőszak vagy éppen gyűlölködés alapján alakulnak ki, soha semmiféle tartós megbékélést nem fognak hozni. És ez a fajta megbékélés az én szilárd meggyőződésem szerint nemcsak a határainkon kívül szükséges, de a határainkon belül is.

Az a fajta nemzettudat, amelyhez én számítom magam, és lehet, hogy túlzott önbizalommal, mégis úgy gondolom, hogy amiért életemnek nagy részét kitöltöttem, 1956-ot is beleértve, az nem arról szól, hogy erőszakkal lépünk fel szomszédos népekkel szemben, hanem arról szól, hogy ezekkel a népekkel meg kell találnunk azt az összhangot, amely az ott élő magyarság számára is az életlehetőséget nem 10 évre, nem 20 évre, hanem akár ezer évre is biztosíthatja. Miért kell ezt? Azért, tisztelt hölgyeim és uraim, éppen ami itt elhangzott, mert egymásért teljes körű felelősséggel tartozunk. Ezért nem tartom hiábavalónak azt, ami itt ebben az indokolásban megjelent. Nem tartom hiábavalónak azt, hogy igen, Magyarországnak arra kell törekednie, hogy most, amikor kimondhatjuk, erősebbek vagyunk, mint valaha, most, amikor nagyobb súlyunk és szavunk van Európában és a világban, mint valaha, most ezt az erőt és súlyt ne valamiféle jogtalan vagy éppenséggel történelmileg nagyon is jogos előnyök kivívására használjuk, hanem a megbékélésre tudjuk felhasználni.

Csak az erős adhat békét, a gyenge csak követel. A gyenge csak erőszakkal kíván fellépni, és rendszert el is bukik. De azt gondolom, hogy az erő, az az erő, amely egy nemzet egységében, egy nemzet egységes tudatában jelenik meg, az legyőzhetetlen. Ez hosszú távon megmarad, és ezért hiszek abban, hogy ennek a mai napnak egy igazi értelme van, túl azon, hogy igen, méltóképpen örökötsük meg azokat, akik tettek azért, hogy ez a két település Magyarországhoz

tartozzon. Sokat tettek érte, nagyot tettek, alkotó emberek voltak, de emlékezzünk meg arról is, hogy ennek folytatása kell legyen. Ez a fajta békés és egymás iránt toleráns politika hozhatja meg Magyarországnak azt, hogy a határainkon kívül élő magyarok éppúgy magyaroknak érezhessék magukat, mint a határokon belül élő magyarok.

Egy nemzethez tartozunk, akkor is, ha a határok elválasztanak bennünket. És ez az egy nemzet az én meggyőződésem szerint közös történelemtudatában, közös akaratában és - ne vegyék rossz néven most képviselőtársaim - közös Európa-tudatunkban is gyökerezik. Ez a fajta, sajátos „mi” elképzelésünk Európában nem arról szól, hogy Európán kívül, hanem arról, hogy Európán belül. És ha az egységes Európán belül gondolkozunk, a nemzetek Európáján belül gondolkodunk, akkor sok minden másként, egészen másként és más megvilágításban látszik.

Ezért én azt remélem, hogy valamennyien meggyőződünk arról, hogy a mai nap arról kell szóljon, hogy folytatni kell a nemzetegyesítő politikát, folytatni kell azt a nemzetegyesítő politikát, amelyhez meg kell nyernünk a szomszédos népeknek is az egyetértését és a támogatását. Csak így lehet egy békés és tartósan fennmaradó Közép-Európa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen tiszteletreméltó szavait. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Méltatlanul elfeledett epizódról, Magyarország XX. századi történetének egy roppant különleges módon végbemenő területi gyarapodásáról beszélhetünk most. Ma már nem is sejtenénk, hogy Salgótarján egykori része és a közeli Somoskőújfalu a trianoni békeszerződés értelmében északi szomszédunkhoz tartozott. Ám Csehszlovákia mindössze csak négy évig tudhatta magáénak az akkor Somosovának nevezett részt.

Magyarország még egészen az 1920. június 4-én aláírt döntés sokkhatása alatt volt, amikor három és fél évvel később egy egészen aprócska szépségtapas került Magyarország testére. 90 évvel ezelőtt került sor Magyarország utolsó, máig érvényben lévő területi növekedésére. Ekkor tért haza ugyanis a Népszövetség és a hágai bíróság döntése értelmében két magyar falucska, Somoskő és Somoskőújfalu Nógrád vármegyébe, amihez mesébe illő módon egy sikeres műtét vezetett és az, hogy Krepuska Géza, a Szent Rókus Kórház fül-orr-gégésze lokálpatriótaként szívből érezte feladatának, hogy eljárjon ebben az ügyben.

(9.50)

Ez annak köszönhető, hogy 1905-ben ő területet vásárolt Somoskőújfalu területén, és kőzet- és ásványgyűjtő hobbijának szeretett volna itt alapot biztosítani. Ennek köszönhetjük, hogy ő beleszeretett

ebbe a részbe, és elkezdett dolgozni azért, hogy ez a rész vissza legyen csatolva. Rajta kívül Liphay B. Jenő, a helyi lakosság támogatását maga mögé tudó ember küzdelmének köszönhetjük a két falu hazatérését, és dr. Auer Pál jogi szakértő közbenjárásának.

A hágai bíróság 1922. június 20-án a két település visszacsatolását szorgalmazó kérelmüknek helyt adott. A népszövetségi tanács a két falut Magyarországhoz ítélte. Az érvelésükben az az érdekes momentum is benne van, azzal érveltek, hogy az itt kitermelt bazalt az egyetlen alkalmas bazalt Magyarországon, ami Budapest utcáit tudja kövezni.

Köszönet illeti ezeket az embereket, és azt gondolom, minden pártnak fontos, hogy érezze, ez pártokon felül álló kérdés, és hogy ezt a határozati javaslatot mindenkinek tiszta szívből kell támogatnia. Nagyon szépen köszönöm, hogy ez most az asztalon fekédhethet, dönthetünk róla, és azt gondolom, minden párt, minden képviselő az igen szavazatával fogja biztosítani ezen határozati javaslat támogatását. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék csatlakozni azokhoz, akik üdvözlik ezt a határozati javaslatot, mert valóban szükséges, hogy egy ilyen kivételes alkalomnak a magyar parlament is méltó emléket állítson.

Külön üdvözlöm, hogy a közöttünk ülő, hadd nevezem ilyen magasztosan, a történelem tanúja, dr. Turi-Kovács Béla képviselőtársunk ilyen átfogó, nagy ívű beszédet mondott ezzel az ünnepi megemlékezést szolgáló állásfoglalással kapcsolatban, mert azt hiszem, hogy ezen az ünnepi gesztuson túl, amit az előterjesztők ezzel biztosítanak, az ilyen gondolkodás visz bennünket előre, amit a képviselő úr egész élettapasztalata súlyával tudott elénk tenni. A magyarság megtartása a határon túl sem képzelhető el a mai nap másképpen, mint az Európai Unió keretében, uniós polgárokként, és ezen keresztül a kulturális jogok, az őket megillető egyenlő jogok elérésével. Tehát ezt szembeállással, kardcsörtetéssel biztosan nem lehet elérni, ebben neki teljesen igaza van.

Ugyanakkor egy bizonyos történelmi párhuzamot is szeretnék vonni, bár nagyon halványan, a Trianonban érvényesített magyar tárgyalási magatartással, illetve ennek a tárgyalási magatartásnak a hiányával és az akkori politikai elit történelmi tévedésével, hogy ők eleve akarták elutasítani a trianoni határrevíziót, ezért kísérletet sem tettek arra, hogy ezeket a kisebb korrekciókat végigtárgyalják, amiket például itt Somoskőújfalu kapcsán is aztán sikerült elérni. Tehát a legújabb kutatások dokumentumai mutatnak rá arra a szomorú tényre, hogy a magyar külpolitika rendkívül elhibázott hozzáállásának az eredménye, hogy a Trianonban elfogadott határok a hivatalnokok által összeállított legeslegrosszabb változatot jelentik. Azzal készítette el két angol és két

francia hivatalnok, még csak nem is diplomata, ezt a határtervezetet, hogy ez majd úgysem fog tetszeni a magyaroknak, és majd tárgyalásokat fognak kezdeni, ami ebben a Somoskőújfalu-tervben kivételesen meg is jelent, és ilyen tárgyalások sorozataként majd eljutnak valami közbelső határrevízióhoz. Rendkívül sajnálatos, hogy erre az akkori diplomácia még csak kísérletet sem tett egy elhibázott politikai alapállás jegyében.

A párhuzam ott van, hogy véleményem szerint meglehetősen elhibázott a magyar vezetés Európa-politikája. Tehát ez a kampány, amit a magyar kormány az elmúlt években Európa ellen folytat, nem javítja Magyarország pozícióit, nem segít abban, hogy az Unióban rejlő előnyöket Magyarország maximálisan kihasználja, hanem egyfajta egyre nagyobb ellenszenvet, egyre nagyobb ellenállást fogunk kiváltani Európa népeiből. És én attól tartok, hogy már rövid távon is - tehát nem úgy, ahogy Turi-Kovács képviselő úr mondta, hogy ezer évre elrendezzük a dolgainkat -, néhány éven belül ez az Európa-ellenes vagy Európa hangulati támadását képviselő magyar kormányzati politika vissza fog köszönni azoknak az előnyöknek, kedvezményeknek, nem mondom azt, hogy a megvonásában, de az esetleges mérséklésében, amiben Magyarország most az egyöntetűség jegyében kétségtelenül részesül.

Tehát egy ilyen ünnepi alkalom szerintem kell hogy emlékeztessen bennünket arra, hogy mi a történelem tapasztalata, és hogyan szűrjük le a történelmi események konklúzióját a saját mai politikai gyakorlatunkra. Úgy gondolom, ebben célszerűbb lenne, ha magunk elé tűznénk Európa valós értékeit, és azokat erősítve, azokkal együttműködve, nem pedig hangulati Európa-ellenes kampányokkal próbálnánk haladni az Európai Unió nyújtotta lehetőségek megfogalmazásában.

Ezek közé a lehetőségek közé sorolom a határon túli magyarság ügyének a kérdését is, amelyet az Európai Unió jogi keretei és az általa nyújtott lehetőségek mentén lehet sokunk véleménye szerint a legeredményesebben képviselni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Balla képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Engedjék meg, hogy Becsó Zsolt és jómagam nevében megköszönjem a támogató hozzáállást.

A kritikákra talán egy rövid reakció. Én azt gondolom, miután mi képviselőtársammal Nógrád megyei képviselők vagyunk, napi szinten éljük meg az Ipoly mentét, a Karancs-vidéket, a Karancs-völgyét,

egyáltalán a somosi részeket, és sok mindenről tudnánk mesélni a történelmi tükrökben való visszatekintések kapcsán is, hogy mi minden fontos az ott élő emberek számára. Én azt gondolom, pláne, ha valaki felmegy a Karancs kápolnához a Karancs-hegyen, a palóc Olümposztra, azt gondolom, ott megéletheti azt a hatást, azt az élményt, ami miatt mi, Nógrád megyei képviselők ezt az előterjesztést megtettük.

Örülök annak, hogy ennek egy történelmi összevetését is megtette a tisztelt Ház, és köszönöm szépen minden jelen lévő képviselőtársunknak és a kormánynak azt a támogatást, amit nem elsősorban magunknak fogunk tudni sikerként elkönyvelni, hanem a Somoskőn, Somoskőújfaluon élő embereknek és annak a történelmi emlékezetnek, ami ezeknek a falvaknak a hazatérését jelenti.

Én azt gondolom, annak a néhány ezernyi embernek, 2000-2500 embernek, aki számára ott a történelemben, a család történetében, a helyi lokálpatrióta gondolkodásmódjában kiemelten fontos szereppel bír ez az esemény, az ő számukra is nagy dicséret, illetve nagyon jó érzés lehet, ha látják azt, hogy itt az Országgyűlésben, pártállástól függetlenül, alapvetően támogatóak a határozati javaslat kapcsán.

Én azt kérem önöktől, hogy támogassák, és ezt majd a szavazataikban is jelezzék, és még egyszer nagyon szépen köszönöm a támogató hozzáállásukat, a támogató felszólalásaikat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok, valamint az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik a **közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18308. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(10.00)

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat rendelkezései a közlekedés tárgykörébe tartozó, a közlekedési infrastruktúra-beruházásokkal érintett egyéb ágazati törvények módosítására irányulnak. A módosítások egyrészt a közlekedési infrastruktúra-beruházások hatékonyabb megvalósítása, a meglévő szabályozási környezet korszerűsítése és a közlekedési hatósági ügyekhez kapcsolódó rendelkezések pontosítása miatt váltak szükségessé; másrészt jogharmonizációs okok indokolják azokat az egyéb ágazati és egyéb

jogszabályokkal való összhang megteremtése érdekében.

A megvalósult közlekedési infrastruktúra-beruházások esetében fontos célkitűzés az állami beruházói tevékenység eredményeként létrejött vagyonelemek vagyonátadásának lehető legteljesebb körű lebonyolítása, ennek feltételeinek megteremtése. A 2010 óta meglévő kormányzati szándék és a 2014 óta hatályos jogi és szervezeti keretek lehetővé tették, hogy a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. 2013-tól mintegy 1846 milliárd forint értékű vagyont adhatott át a jogszabályokban kijelölt vagyonkezelők részére. A vagyonátadások megindítása azonban más területeken, így az önkormányzati ingatlanokon megvalósított projektek és a közműfejlesztések terén is szükséges, ezért a meglévő szabályozási környezetet korszerűsíteni kell.

Az önkormányzati ingatlanokon megvalósított fejlesztéseknél kötelező lesz elszámolni, az elszámolást ingyenesen teljesíteni, hatékony megoldást biztosítva ezzel az országos közutak építetője és az önkormányzatok közötti vagyonátadásra.

A közművek a közlekedési infrastruktúra-építményhez hasonló nyomvonalas létesítmények, amelyek főszabály szerint valamilyen közszolgáltatáshoz kötődnek, ebből adódóan elhelyezésük is közterületen, döntően közút területén lehetséges. Ez a fajta összefonódás rövid távon gazdaságos és célszerű, segíti a közművek gyors és költséghatékony megépülését, hosszú távon azonban akadályozza és drágítja a közúti ingatlanokon történő közlekedési célú fejlesztéseket. A közművek kiváltása sok esetben csak egy szűk időablakban oldható meg, a kiváltás elszalasztása több hónapos idővesztést is okozhat. A kerékpárút-beruházások idő- és költséghatékony megvalósítása érdekében speciális szabályok megalkotása indokolt ilyen közműkiváltások és -fejlesztések területén. A közműkiváltásokhoz kapcsolódóan szükséges valamennyi engedély esetén biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy azok a területek feletti rendelkezés bemutatása nélkül is hatályossá válhassanak. Az engedély ebben a formában természetesen nem jogosít fel idegen ingatlan birtokba vételére, és nem dönt el egyéb igényt sem, de a hatóság már ezt megelőzően vizsgálhatja az engedély tartalmát, anélkül, hogy a szükséges földterület rendelkezésre állna. A közműtulajdonosoktól csak úgy várható el együttműködés, ha a beruházás megvalósításával a gazdálkodó szervezetet nem éri kár. Ezzel szemben az állam részéről jogos igény, hogy az érintett gazdálkodó szervezetek ne is gazdagodjanak a beruházással. Az új módosítások e két szempont, e két érdek közötti ellentétet oldják fel.

A törvényjavaslat a közlekedési infrastruktúra-beruházások kapcsán egyértelműsíti azt is, hogy a beruházások során kitermelt nyersanyag nem kerül ki a magyar állam tulajdonából, fel nem használt része azonban más állami projektek megvalósítása során hasznosítható.

A törvényjavaslat bevezeti az intermodális csomópont fogalmát a kiemelt közlekedési infrastruktú-

ra-beruházásokkal összefüggésben. Ennek eredményeképpen a kormányzati prioritásként megfogalmazott, az állampolgárok átszállási kényelmét szolgáló beruházások hatékonyabban valósulhatnak meg a jövőben.

A légügyi szektort illetően a törvényjavaslat célja - összhangban a kormány bürokráciacsökkentést szorgalmazó törekvéseivel - az orvosi minősítés kiadására jogosult repülőorvosi központok éves felügyelete címén megállapított díjtételek összevonása és ezzel egy időben ezek csökkentése. Az orvosi minősítések osztálytól független, egységes díjtétel alapján lesznek megállapíthatóak.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása tartalmazza többek között a személyszállítási törvény fogalmi rendszerének pontosítását, illetve kiegészítést az elektronikus jegyrendszer, az utastájékoztatói rendszer és a forgalomirányító rendszerek országos átjárhatóságát biztosító rendelkezésekkel. E szabályok megteremtik a törvényi kereteket egy egységes, országos kiterjedésű elektronikus jegyrendszer működtetéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat tartalmazza annak a lehetőségét is, hogy a közlekedésszervezők kormányrendeletben meghatározott feltételek alapján a közösségi kerékpáros rendszer mintájára közösségi autóbérlő rendszert vezethessenek be.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása jogtechnikai pontosításokat tartalmaz, elsősorban a bürokratikus terhek csökkentése érdekében. Ennek köszönhetően a külföldön tartózkodó ügyfelek a külképviselet közreműködésével tudnak majd hozzájutni a vezetői engedélyek cseréjéhez szükséges igazolásokhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján arra kérem önöket, a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/18308. számú törvényjavaslatot az erre vonatkozó vita lefolytatását követően támogatni szíveskedjen. Köszönöm a türelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek, amelyek sorában elsőként a Fidesz vezérszónoka, Manning János képviselő úr kap szót. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan a miniszteri expozéban is elhangzott, államtitkár úr ismertette, hogy az előttünk fekvő számos közlekedési tárgyú törvény több bürokráciacsökkentő és eljárást egyszerűsítő módosítást tartalmaz, így gyorsabb és hatékonyabb beruházásokat is lehetővé tesz.

A javaslat módosítja az önkormányzati ingatlanokon megvalósított fejlesztésekkel kapcsolatos elszámolásokra vonatkozó szabályokat; az előterjesztés egyértelművé teszi, hogy az elszámolást a jövőben ingyenesen kell majd teljesíteni, egyúttal megteremti a helyi közutakat hordozó állami tulajdonú ingatl-

nok tulajdonjoga tulajdonosijog-gyakorló általi átadásának lehetőségét a forgalomba helyezést követően, úgy, hogy kötelezi is az érintett önkormányzatokat az ingatlanok átvételére.

A törvényjavaslat az útátminősítésre és a forgalomba helyezésre tekintettel szükségessé váló valamennyi átadás során az alkalmazandó értéket és azok ingyenességét is rögzíti, ami azért fontos, mert a jelenlegi szabályozás ezt csak az országos és a helyi közutak esetében biztosította. A módosítás azzal az előnnyel jár, hogy nem lesz szükség az átminősítés lépésére, hanem a forgalomba helyezésre tekintettel is átadhatók lesznek az utak, így jelentős mennyiségű, már lezárt beruházások során létrehozott helyi közút átadása válik lehetővé. Továbbá valamennyi átminősítési eset és forgalomba helyezés nyomán történő átadás ingyenesen történhet, és ennek során a könyv szerinti értéket kell majd figyelembe venni.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat egy, a gyakorlati életben felmerülő problémára is megoldással szolgál. Korábban számos esetben került sor arra, hogy a külföldi hatóságok a magyar vezetői engedély adatairól igazolást kértek az ügyfelektől.

(10.10)

Az állampolgárok eddig az ilyen esetekben értelemszerűen a külképviseletekhez fordultak segítségért, azonban a hatályos szabályozás részükre nem tette lehetővé az adatszolgáltatás teljesítését. Például az esetben, ha az okmány elveszett vagy azt ellopták, az érintett nem tudta közölni az adatokat, amelyek egyezősége visszaigazolható lenne. Az ügyfelek bürokratikus terheit csökkenti az a módosítás, hogy a külföldön tartózkodó állampolgár a külképviselet közreműködésével tud majd az engedély-nyilvántartásból a vezetői engedély cseréjéhez szükséges igazoláshoz hozzájutni.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvény módosításában javasolt rögzíteni azokat a bevezetni tervezett szabályozásokat, amelyek egységesen érintik a közlekedési infrastruktúra-fejlesztésekkel kapcsolatos beruházásokat, így rögzítésre kerül az egységes elektronikus közműnyilvántartás adatszolgáltatásai alapján történő tervezés szükségessége, a közműkiváltások és -fejlesztések műszakilag szükséges mértékének meghatározása érdekében az egyeztetés építettő és a közműszolgáltató közötti lefolytatása, vita esetén a vita rendezésének fóruma, valamint a vezetékjogkiadás lehetőségének biztosítása az ingatlan fölötti rendelkezési jog hiányában is. E szabályozás bevezetésével a közműkiváltásokkal és a -fejlesztésekkel kapcsolatban felmerülő problémák jelentős része már az előkészítés fázisában orvosolható, ezáltal a kivitelezés ezen okokból történő elhúzódása elkerülhető lesz.

A kerékpáros-infrastruktúra folyamatosan fejlődik hazánkban. Fontos cél ezeknek a fejlesztéseknek idő- és költségtakarékos, hatékony megvalósítása.

Ennek érdekében a kerékpárutakra, a gyalog- és kerékpárutakra, a gyalogutakra, a járdák, valamint a kerékpárforgalmi létesítmények tartozékainak építése során szükségessé vált közműkiváltásokra és -fejlesztésekre fogalmaz meg speciális szabályokat az előterjesztés, amelyek elfogadásával kizárólag a gyalogos- vagy kerékpáros-közlekedés által használt területek vonatkozásában egységes szabályozás bevezetésére is sor kerül.

A javaslat továbbá tartalmazza a repülőorvosi központok éves felügyelete címén megállapított díjtételek összevonásával és csökkentésével kapcsolatos előterjesztést, amely további bürokratikus terheket enyhít.

Tisztelt Képviselőtársaim! A személyszállítási közszolgáltatásokban a bevételbeszedési rendszerek, a jegy- és bérletrendszer, illetve a kapcsolódó utastájékoztatási és forgalomirányítási rendszerek a közösségi közlekedési szolgáltatások megrendelésének, illetve a szolgáltatásokhoz történő hozzáférés és a versenyképesség javításának legfontosabb eszközei. Ezeknek a kulcsfontosságú rendszereknek a létrehozását az információs technológia már lehetővé teszi, azonban a hazai gyakorlat alapján ezek a fejlesztések eddig csak szigetszerűen, egy-egy szolgáltatónál valósulhattak meg. A közlekedéspolitikai elvárások, valamint a fejlesztések költséghatékonyságára és megfelelő hasznosulására vonatkozó államháztartási és szakpolitikai elvek alapján elvárható és szükséges is, hogy ezek egy országosan átjárható és egységes rendszert alkossanak.

Ezen egységes rendszerekben olyan közösségi közlekedési adatállomány képződik majd, amely a közszolgáltatásokat megrendelő szervek számára biztosítja a vasút prioritásával kapcsolatos kormányzati közlekedéspolitikai elvek érvényesítését, és szükség esetén az utasok közlekedési módok közti választásának befolyásolását, a környezetbarát közlekedési módok ösztönzését is. Ezen túlmenően növeli a közszolgáltató társaságok bevételeit, és zárt, ellenőrizhető rendszerré teszi a szociálpolitikai céllal megállapított személyszállítási utazási kedvezmények igénybevételének és finanszírozásának rendszerét is. Ezeknek a céloknak a hatékony és sikeres elérése, valamint az adatbázisok és az elektronikus adatkommunikációs technológiák egységességének és átjárhatóságának a biztosítása érdekében a törvényjavaslat megadja a jogszabályi kereteket egy központi rendszer működtetéséhez, amely ellátja a személyszállítási közszolgáltatások megrendelői feladatainak támogatását is.

A rendszerben személyhez kötötten nyilvántartásra kerülnek a kedvezményjogosultságok annak érdekében, hogy az utazási kedvezmények igénybevétele átlátható módon igazolható legyen. Bevezetésre kerül az utasmédia és az utazási okmány fogalma, továbbá kiegészül a közlekedési kártya definíciója is.

Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztést támogatja, mert az számos olyan egyszerűsítést tartalmaz, amely gyorsítja az infrastruktúra-

turális beruházások megvalósítását és csökkenti a bürokratikus terheket.

A javaslat ezek mellett az eddig már létező elektronikus közszolgáltatási rendszerek és az elektronikus jegyrendszer bevezetéséhez szükséges módosításokkal egy olyan előremutató fejlesztést valósít meg, amely az informatikai fejlesztések segítségével az átalakuló közlekedést gyorsabbá, kényelmesebbé teszi, és a környezetet kevésbé veszi igénybe. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Az MSZP vezérszónoka következik, Józsa István képviselő úr. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, „a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról” címet viselő előterjesztés egy igazi salátatörvény, összesen 19 törvény módosítását tartalmazza, ezek között jogharmonizációs célú módosításokat is. Ennek megfelelően nehéz róla egységes álláspontot kialakítani, mert érezzük rajta a jó szándékot, hogy a tárca régóta húzódo infrastrukturális fejlesztésekkel összefüggő kérdéseket, jogi kérdéseket próbál meg rendezni, a jogharmonizáció területén is szükséges lépések megtételéről szól, illetve az elektronikus jegyrendszer kérdéseit érintő módosítások szintén abba a témakörbe tartoznak, ahol Magyarország lemaradásban van, illetve nem használja ki a digitális társadalom nyújtotta lehetőségeket.

Rátérve a főbb csomópontokra, szeretném elmondani a véleményünket, illetve ehhez szükséges, hogy magát a témakört is valamelyest ismertessem. Az első nagy témakör az infrastruktúra-építések, közműkiváltások, az ezzel összefüggő törvények köre. A fő téma, hogy a megvalósult beruházások esetében az állam nevében eljáró Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. beruházói tevékenysége során létrehozott vagyonelemek vagyónátadásának lehető legteljesebb körű lebonyolítása megvalósítható legyen, valamint annak feltételeit egy törvényi szabályozással biztosítsák.

Ugyanakkor már számos olyan, jelentős összegű beruházási tétel is megvalósításra került, amelyek célzott végfelhasználóik számára történő átadása a jelenleg hatályos jogszabályi környezetben problémás vagy nem lehetséges, különös tekintettel az önkormányzatok részére átadandó, valamint a közműkiváltások során megvalósított beruházási elemekre. Ezen a területen államtitkár úr egy nagyon nagy számot mondott, hogy több mint 1800 milliárd forintnyi beruházási érték került vagyónátadásra a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. részéről; hadd tegyem hozzá, hogy ezek szerint csak a lényegét tekintve, mert a részleteiben azért van némi probléma. Tehát a közműkiváltások során megvalósított beruházási szakaszok kérdése most kerül majd rendezésre. Ezeknek az átadásoknak a hiányában jelentős volumenű beruházási elemek a NIF Zrt. könyveiből

nem tudtak átkerülni a célzott végfelhasználók könyveibe, tehát e tekintetben mindenképpen hiánypótló az előterjesztett törvényi szabályozás.

Szükségessé vált továbbá a közúti közlekedésről szóló törvény útátminősítésekre vonatkozó rendelkezéseinek módosítása is annak érdekében, hogy az önkormányzati utakat hordozó ingatlanok mielőbb az önkormányzatok tulajdonába kerülhessenek.

(10.20)

Ezek a közművek a közlekedési infrastruktúra építményeihez hasonlóan nyomvonalas létesítmények, amelyek főszabály szerint valamilyen közszolgáltatáshoz kötődnek. Emiatt adódik, hogy elhelyezésük közterületen és a lehetséges módokon kapcsolódna a közlekedési infrastruktúrához, tehát a többszörös hasznosítás érdekében nagyon fontos a tulajdoni viszonyoknak a tisztázása, magyarán, hogy amíg ez nem rendezett, addig a kapcsolódó infrastrukturális beruházásokat nem tudják az önkormányzatok ezeken az útvonalhoz kötődő területeken megvalósítani. Ez a fajta összefonódás rövid távon gazdaságos és célszerű, segíti a közművek gyors és költséghatékony építését, azonban akadályozza és drágítja a közúti ingatlanon történő közlekedési célú fejlesztéseket, beleértve a közúttal párhuzamosan vezetett kerékpáros létesítmények megvalósítását. Tehát ez a jogi tisztázás mindenképpen szükséges, mert ezek nélkül torzók vagy kihasználatlan lehetőségek maradnak egy-egy útpépítéssel összefüggésben. Tehát az első témakört, én azt tudom mondani, üdvözlendőnek tartjuk, mert hiánypótló, tehát eddig rendezetlen kérdéseket próbál megoldani.

A második nagy témakör szintén támogatható, mert ezek a jogharmonizációval összefüggő kötelezettségek a személyszállítási szolgáltatási törvényben megfogalmazva. A törvényt módosítás kiter a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi törvény módosítására is, célja a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitásához kapcsolódó 2016/2338. EU-rendelet alkalmazásához szükséges végrehajtási rendelkezések rögzítése. Tekintettel arra, hogy a belföldi személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása hatást gyakorol a vasúti és közúti személyszállítási szolgáltatásról szóló, valamint az ehhez kapcsolódó európai - már lejárt - rendeletek hatályon kívül helyezésére, ezért ez nem nélkülözhető, ez egy határidőzött jogharmonizációs lépés.

Ezen túlmenően a jelen tervezet az egyéb rendelkezések között több olyan pontosítást is tartalmaz, amely a személyszállításról szóló törvény 2012-ben történt elfogadása óta eltelt időszak tapasztalatai alapján vált indokolttá, illetve szükségessé. Tehát ez a második nagy témakör a személyszállítási szolgáltatások témakörét érinti. Nem lehet azt állítani, hogy teljeskörűen megoldja ezt a problémát, mert kicsit a sietség érződik rajta, hogy a jogharmonizációt meg kell határidőben csinálni, de legalábbis a szükséges irányba történnek a módosítások.

A harmadik nagy témakörben a légi közlekedési törvényt érintő módosítások az üzemen tartás és a légi közlekedési bírság szabályait módosítják, alapvetően technikai jellegű módosítások.

A negyedik nagy témakör - amit már az előbbiekben említettem, hogy előremutató, illetve hiánypótló - az elektronikus jegyrendszer átjárhatósága, országosan egységessé tétele, ennek a törvényi háttérének a megteremtése. A törvényjavaslat tartalmazza az elektronikus jegyrendszer bevezetéséhez és alkalmazásához szükséges alapvető rendelkezéseket is. A személyszállítási közszolgáltatásokban a bevételbeszedési rendszerek, a jegy- és bérletrendszer, illetve a kapcsolódó utastájékoztatói és forgalomirányítási rendszerek a közösségi közlekedési szolgáltatások megrendelésének, illetve a szolgáltatásokhoz történő hozzáférés és versenyképesség javításának kulcseszközei.

Az információs technológia fejlődésével széles körben jelentek meg ilyen rendszerek, illetve valósultak meg ilyen irányú fejlesztések a hazai közösségi közlekedési szolgáltatóknál, azonban a fejlesztések jelenleg jellemzően egy-egy közlekedési szolgáltatóra szabott, vállalatspecifikus és vállalati szintű megoldásokat jelentenek.

A közlekedési hálózatok és szolgáltatások összekapcsolódásával kapcsolatos közlekedéspolitikai elvárások, valamint a fejlesztések költséghatékonyságára és megfelelő hasznosulására vonatkozó államháztartási és szakpolitikai elvek alapján elvárható és szükséges, hogy ezek a rendszerek országos szinten átjárható, egységes rendszert alkossanak a jövőben. Erre az információs technológia jelenlegi szintje már megfelelő lehetőséget biztosít, azonban e cél elérésének műszaki, technológiai, működési feltétele, hogy e rendszerek integrálásra, összekapcsolásra, valamint a szükséges központi funkciók kialakításra kerüljenek.

A hálózati szintű működés további előfeltétele, hogy azon szolgáltatások és szolgáltatók körében, ahol az elektronikus jegyrendszer, az utastájékoztatói és forgalomirányítási rendszer működtetéséhez szükséges informaticai és információs technológiai eszközpark még hiányzik, ott a szükséges technológiai és eszközfeltételek is kerüljenek kialakításra.

Tehát ez a törvényjavaslat meglátásunk szerint egy nagyon helyes irányba tett - lehet, hogy rossz vagy csúnya szót használok - kikényszerítési eszköz, hogy azokon a rendszereken túlmenően, amelyek eddig megvalósultak, ez minél teljesebb körű legyen, és egymással megfelelő szinten kommunikálni tudjanak, alapvetően a fogyasztók, a közlekedés, a közösségi közlekedés résztvevőinek érdekében.

Szintén szeretném hozzátenni, hogy a javaslat szerint a megrendelő előírhatja a közszolgáltatási szerződésekben a fent már ismertetett rendszerek országos átjárhatóságát és egységességét biztosító informaticai eszközök, eszközzrendszerek megrendelő általi biztosítására vagy ilyen rendszerek kötelező igénybevételére vonatkozó rendelkezéseket is. Ezt mondom én egy pozitív kikényszerítésnek.

A működtető a módosítás következtében jogosult lesz az utazási kedvezmények igénybevétele jogszerűségének megállapítására vonatkozó adatok megismerésére és célhoz kötött felhasználására is, természetesen az adatkezelés szabályának megfelelően. Ezen túlmenően bevezetésre kerülhet a szabályozás után az utasmédia és az utazási okmány fogalma, továbbá kiegészül a közlekedési kártya definíciója, használata jogi háttérének kérdéseivel.

A következő nagy rész, hogy a törvényjavaslat módosítja az autópálya-törvény mellékletét is, így hosszú távú úttípus megjelölésben autópályára minősíti a jelenleg gyorsúti minősítéssel szereplő M44 Kecskemét és térsége, Békéscsaba közötti új út építésére vonatkozó szakaszt, valamint az M49, jelenleg az M3 és országhatár közötti új út építésére vonatkozó részt, valamint az M60 Pécs-Barcs országhatár új út építési szakaszát, illetve autópályára minősíti, természetesen hosszabb távon, az M76, fizikailag az M7 Balatonszentgyörgy-Zalaegerszeg új út építésével kialakuló kapacitásbővítés keretében megvalósuló útszakaszokat.

Ami kérdésként merül fel, illetve nem értjük pontosan, hogy mi lesz a tartalma, hogy hatályon kívül kerülnek ugyanakkor az útfejlesztési projektekre vonatkozó sorok, az M1 Esztergom autópályát, a Hatvan-Salgótarján, valószínűleg ez már megvalósulási szakaszban van, Bányterenyé-Ózd, M7 Balatonlelle-Kaposvár új út, illetve az M1 Pápa új út.

(10.30)

Tehát ennek az átminősítésére igazából kérdés sem vonatkozik, hogy mi az, ami megvalósultnak tekinthető, mi az, ami még szerepel a tervekben, mi az, ami csak adminisztratív okokból került itt átvezetésre.

Ugyanakkor szeretném elmondani az utolsó másodpercekben, hogy az EKÁER elfogadását az MSZP különböző problémák miatt nem tudta támogatni, így az ezzel összefüggő ágazattörvény-módosításokat sem biztos, hogy maradéktalanul támogatni tudjuk, azzal együtt, hogy a mostani előterjesztés szakmai fejezeteit alapvetően a magam részéről szükséges lépésnek tekintem, és úgy gondolom, hogy persze, lehetne még jobb minőségben megalkotni, de nagyon helyes, hogy a Ház elé került. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból. - Dr. Fónagy János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat elsősorban jogharmonizációs célokat szolgál, és több jogszabályt is módosít. Ezek közül a teljesség igénye nélkül szeretnék néhányat említeni.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása az önkormányzati ingatlanokon megvalósított fejlesztésekkel kapcsolatos elszámolásokra fogalmaz meg javaslatokat. Egyértelműsíti, hogy az elszámolást a jövőben ingyenesen kell teljesíteni. Megteremti a helyi közutakat hordozó állami tulajdonú ingatlanok tulajdonosjog-gyakorló általi átadásának lehetőségét a forgalomba helyezést követően, egyúttal kötelezi is az érintett önkormányzatokat a jelzett ingatlanok átvételére, ezzel hatékony megoldást biztosítva e problémakör kezelésére. Az átadással kapcsolatosan az általános forgalmi adó kivételével rendezni kell az adó- és illetékmentességet is.

A törvény módosítását indokolja továbbá, hogy a jelenlegi szabályozás az építető és közmu­szolgáltatók közötti megállapodás megkötésére vonatkozóan nem tartalmaz előírásokat, sem törvény, sem alacsonyabb rendű jogszabályok nem rendezik a közmu­kiváltás vagy -fejlesztés elvégzésének részleteit, amit a felek jelenleg is megállapodás megkötésével rendeznek, sok esetben azonban a megállapodás megkötésének késedelme miatt keletkezik kár. Mivel a törvény jelenleg nem ír elő szerződéskötési kötelezettséget, nincs az építetőnek kényszerítési lehetősége a megállapodás megkötésére.

A módosítás ezen túlmenően megteremti annak lehetőségét, hogy a közmu­kiváltásoknak vagy -fejlesztéseknek ne csak az ingyenes, hanem az adó- és illetékmentes átadása is megjelenítésre kerüljön, valamint az általános forgalmi adó kapcsán szükséges pontosító kiegészítést is végzi. A főszabály szerint alkalmazni javasolt ingyenesség momentumát azonban célszerű feltételhez kötni, ami a jelenleg hatályos szabályozásban nem kellően egyértelmű. Erre való tekintettel az ingyenesség feltétele rögzítésre kerül. Főszabály szerint a közmu­tulajdonosnak kötelezettsége lesz megtéríteni a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladó közmu­kiváltással vagy -fejlesztéssel kapcsolatos költségeket. Az állami tulajdonú vízi közmu­vek esetében a vagyongazdálkodóknak a kötelezettsége a műszakilag feltétlenül szükséges mértéket meghaladó közmu­kiváltás vagy -fejlesztés költségét megtéríteni.

Pontosításra kerülnek továbbá az elszámolás szabályai is. Az elszámolási kötelezettség kiegészítésre kerül az erre vonatkozó megállapodás megkötésére vonatkozó kötelezettséggel, továbbá a főszabály szerint áttevődik a közmu­szolgáltató helyett a közmu­tulajdonos és az építető közé. Ez a főszabály állami tulajdonú vízi közmu­vek esetében úgy módosul, hogy az elszámolási és megállapodáskötési kötelezettség az építetőt és a vagyongazdálkodót terheli. Az építető és a közmu­tulajdonos vagy vagyongazdálkodó egymással való megállapodásra irányuló jogszabályi kötelezettsége nagyban elősegítheti az elszámolások gyakorlati megvalósítását.

Az új szabályozás lehetőséget biztosít arra, hogy a közúti gépjárművezetők pályaalkalmassági vizsgálata ügyében biztosított legyen a fellebbezés lehetősége, amelyre 2017. január 1-je előtt lehetőség volt. A fellebbezés lehetőségének ismételt megteremtésével

az állampolgárok immár nem jogsértés esetén is kérhetik az esetlegesen számukra kedvezőtlen döntés felülvizsgálatát.

Módosul a bányászatról szóló törvény is. A Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvény rendelkezései szerint a törvény hatálya alá tartozó gyorsforgalmi utak földművei megépítéséhez szükséges töltésanyag kitermelésére célkitermelő hely létesíthető. A kitermelt ásványi nyersanyag az építető által az engedélyben foglalt tevékenységgel össze nem függő célra történő felhasználására, hasznosítására a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt.-vel kötött megállapodás alapján a nemzeti vagyonról szóló törvényben, valamint az állami vagyonról szóló törvényben szabályozott feltételekkel és módon kerülhet sor.

A módosítás egyértelműsíti, hogy a magyar állam tulajdonában maradó ásványi nyersanyag a magyar állam nevében és javára eljáró építető által a magyar állam tulajdonában lévő ingatlanba beépített vagy a célkitermelő hely rekultiválására felhasznált ásványi nyersanyag kitermelésével nem kerül ki a magyar állam tulajdonából.

A vízi létesítmények esetében a hatóság csak külön kérelemre rendelkezik a vízvezetési szakmai joggal kapcsolatosan. A kérelemhez egyúttal csatolni kell a már megkötött szakmai jogi megállapodásokat. Ebben az esetben az ajánlati kötöttség időszaka és a szerződéskötés időszaka jelentősen hosszabbá teszi az engedélyezési eljárást. A módosítási javaslat elfogadásával az engedély rövidebb idő alatt is megszerzhető lesz.

A légi közlekedés kapcsán szükségessé vált a repülőorvosi központok éves felügyelete címén megállapított díjtételek összevonása és egyidejű csökkentése. A kormány bürokráciacsökkentéssel összefüggő törekvéseivel összhangban az orvosi minősítések osztályától független, egységes díjtétel megállapítása vált indokolttá, amely a légi közlekedési hatóság egyes felügyeleti díjtételeinek felülvizsgálata során nyer megállapítást.

Szükséges továbbá a légi közlekedési hatóság egyes tanúsítási feladatai ellátásának minősített szervezetekre történő átruházása. Az európai uniós jogforrások lehetővé teszik, hogy az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség vagy a tagállamok nemzeti légi közlekedési hatóságai egyes tanúsítási feladatok ellátását minősített szervezetre átruházzák, azonban törvényi szinten szükséges annak lehetővé tétele, hogy az európai uniós jogforrásban foglalt rendelkezéseket a légi közlekedési hatóság gyakorolni is tudja.

A katonai légügyi hatósági eljárások díjairól szóló 9/2004. HM rendelet felhatalmazó rendelkezéseinek módosítása is szükségessé vált. A hatályos szabályozás alapján a honvédelmi miniszter által korábban kiadott, a katonai légügyi hatósági eljárási díjakról szóló rendeletben jelenleg a nemzeti fejlesztési miniszter a jogalkotási felhatalmazás címzettje. A központi hivatalok és a költségvetési szervi formában működő minisztériumi háttérintézmények felülvizs-

gálatával kapcsolatos intézkedésekről szóló 1312/2016. számú kormányhatározat azonban a katonai légügyi hatósági hatáskört és feladatrendszerét a Honvédelmi Minisztériumhoz integrálja 2017. január 1-jei hatállyal, így szükségessé vált, hogy a fenti szabályozási tárgykörben a honvédelmi tárca legyen ismét a jogalkotási felhatalmazás címzettje.

A javaslat ezenkívül technikai pontosításokat is tartalmaz.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosítása annak érdekében vált szükségessé, hogy az országos közutak kezelői a megengedett legnagyobb összterhelést, tengelyterhelést és méretet meghaladó járművek ellenőrzésére vonatkozó feladataik ellátásához szükséges közúti közlekedési nyilvántartásból az alábbi adatok igénylésére lehetőség legyen. (Sic!)

A közúti közlekedési nyilvántartás eddig nem tartalmazott konkrét rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a nyilvántartás tartalmazza a tulajdonjog és az üzemeltetési jog kezdetének, valamint megszűnésének időpontját, annak ellenére, hogy a gyakorlatban a nyilvántartás tartalmazza ezeket az adatokat. A módosítás e hiányosságokat is pótolja.

Továbbá számos esetben kérnek a külföldi hatóságok a magyar vezetői engedély adatairól igazolást az ügyfelektől. Külföldön értelemszerűen az állampolgárok a külképviselet segítségét kérik ilyen esetekben, azonban részükre nem lehetséges adatszolgáltatás teljesítése, és például az okmány hiánya esetén, hogyha azt ellopták vagy elveszett, az érintett nem tudja közölni az adatokat, amelyek egyezősége visszaigazolható lenne. Az ügyfelek bürokratikus terheit csökkentené, ha külföldön tartózkodva a külképviselet közreműködésével tudna az engedélynyilvántartásból a vezetői engedély cseréjéhez szükséges igazoláshoz hozzájutni.

(10.40)

A vízi közlekedésről szóló törvény felhatalmazó rendelkezésekkel egészül ki az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelően. Tekintettel arra, hogy a hatályos jogszabályokban miniszteri rendeleti szinten szereplő rendelkezéseket szükséges kormányrendeleti szintre emelni, a módosítás a kormányrendeleti szinten történő szabályozásra ad felhatalmazást.

Tisztelt Országgyűlés! A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása biztosítja, hogy a fejlesztési közreműködő által megvalósítandó vagyonelemek köre, tehát a vasúti pályahálózat működtetéséhez szükséges eszközökön kívül a vasútvonalakhoz kapcsolódó parkolók és létesítmények ingyenesen kerüljenek a NIF Zrt. vagyonelemébe.

A jelenlegi szabályozás a közműkiváltás vagy -fejlesztés elvégzésére vonatkozóan nem tartalmaz előírásokat a felek közti megállapodás megkötésére vonatkozóan, és sem törvény, sem egyéb jogszabály nem rendelkezik a közműkiváltás vagy -fejlesztés

elvégzésének részleteiről. Ugyanakkor ezek a felek jelenleg is megállapodás kötésével rendezik ezt. Sok esetben azonban a megállapodás megkötésének késedelme miatt keletkezik kár, és mivel a törvény jelenleg nem ír elő szerződéskötési kötelezettséget, nincs az építetőnek kényszerítési lehetősége a megállapodás megkötésére. A módosítás lehetővé teszi az építető számára, hogy amennyiben az érintett közmű üzemeltetője a NIF Zrt.-vel végezteti el a közműszakasz kiváltását vagy fejlesztését, úgy az építető a beruházás keretében megvalósítsa, majd a létrehozott közművet vagy közműrészt az üzemeltetőnek térítésmentesen átadja.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló törvényben meghatározott gyorsforgalmi utak megvalósításához szükséges 100-100 méter védendő területsáv jelenleg nincs összhangban a Magyar Köztársaság gyorsforgalmi közúthálózatának közérdekűségéről és fejlesztéséről szóló 2003. évi CXXVIII. törvényben meghatározott 250-250 méter területsávval. A módosítás elfogadásával az egységesítés megtörténik.

A kisajátításról szóló törvénymódosítási javaslatban foglaltak azért indokoltak, mert a jogszabályban meghatározott intermodális csomópontok megvalósításához szükséges, hogy azok létesítése a kisajátítási, közérdekű célok között külön nevesítésre kerüljön, biztosítva ezzel a kisajátítási eljárások jogalapját. Indokolt továbbá a közérdekű cél kormányhivatal általi vizsgálatának mellőzése is, hiszen a kisajátítási eljárás megindításakor a kisajátítást kérő általában már rendelkezik a beruházás által érintett ingatlanok vonatkozásában jogerős építési engedéllyel.

Az Európai Parlament és a Tanács egy rendelete, a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása tekintetében történő módosításáról szóló rendelet 2017. december 24-én lép hatályba, addig hazánkban is biztosítania kell a hazai alkalmazhatóságához szükséges jogszabály-módosítások hatálybalépését, így a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása egyebek mellett jogharmonizációs kötelezettség miatt is szükséges.

Ezen túlmenően a módosítási javaslat az egyéb rendelkezései között több olyan pontosítást tartalmaz, amely a törvény 2012-ben történt elfogadása óta eltelt időszak tapasztalatai alapján indokolt. Ilyen például a közösségi közlekedésben alkalmazott megfigyelőrendszerre és az adatmegismerési jogosultság pontosítására vonatkozó szabályok kiegészítése.

A fentiek mellett szükségessé vált az elektronikus jegyrendszer bevezetéséhez és alkalmazásához a törvény több helyen történő kiegészítése, pontosítása. A törvényjavaslat bevezeti annak lehetőségét, hogy a közlekedésszervező a kormányrendeletében meghatározott feltételek alapján közösségi autóbérlő rendszert vezethessen be. A szabályozás a közösségi kerékpározási rendszer mintáját követi.

A módosítás keretében sor kerül az autóbuzos piacfelügyeleti és utasjogi hatóság által alkalmazható jogkövetkezmények pontosítására, a vasúti igazgatá-

si szerv, valamint az autóbuzsos hatóság felé benyújtandó panasz formájának meghatározására is.

Miután a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény az EK-rendelet alapján került megalkotásra, ezért az EK-rendelet módosítása jogharmonizációs céllal a törvény egyes rendelkezéseinek módosítását is maga után vonja. Ez más módon nem pótolható, a javaslat ezt tartalmazza.

A jogharmonizációs módosítás főként a vasúti személyszállítás működésére és feltételeire, a közszolgáltatási szerződések megkötésére, a közlekedési közszolgáltatásokat megrendelő szervezetek kialakítására, a szolgáltatók kiválasztásának módjára és a közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó korábbi rendelkezések pontosítására, valamint a vasúti gördülőállományhoz való hozzáférés szabályaira vonatkozik.

A személyszállítási közszolgáltatásokban a bevételbeszedési rendszerek, a jegy- és bérletrendszer, illetve a kapcsolódó utastájékoztatói és forgalomirányítási rendszerek a közösségi közlekedési szolgáltatások megrendelésének (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), illetve a szolgáltatásokhoz történő hozzáférés... - Egy mondat, ha még szabad, elnök úr.

ELNÖK: Igen.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tehát a szolgáltatásokhoz történő hozzáférés és a versenyképesség javításának kulcseszközei. A fentiek alapján a KDNP frakciója az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen a türelmet, és köszönöm szépen, elnök úr, a megértését.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos pontja csupán technikai módosítást tartalmaz, illetve nemzetközi megállapodásoknak való megfelelés. Ezekkel nincs is gond, viszont a saláta csak zöldség formájában egészséges; ilyen törvényjavaslat képében nem. Nem áttekinthető. Sok esetben a valós szabályozási célt nagyon nehéz kihámozni belőle, az indokolások pedig elnagyoltak, és nem terjednek ki minden szabályozott pontra.

A törvénymódosítási javaslat lényegében két igen jelentős témakör köré csoportosul. Az egyik a NIF Zrt. által elvégzett közúti fejlesztések befejezését követő tulajdonjogi átadása a törvény szerinti tulajdonosnak, üzemeltetőnek, kijelölt önkormányzatoknak. Egyébként eléggé meglepő, tulajdonképpen visszás is, hogy ezekre az átadásokra jogszabályi hiányosságok okán hosszabb ideje nem kerül sor.

A másik az elektronikus jegy- és bérletkiadási rendszerek integrálása a közösségi közlekedésben, illetve ezekből adatok kinyerése a közlekedésszerve-

zők számára. Ez utóbbinál előjáróban meg kell jelezni, hogy a tervezet sajnos nem azonos a Jobbik választási programjában szereplő elképzeléssel, amely utóbbi az egységes jegy- és bérletrendszerek bevezetését tűzi ki célként. A javaslat a szolgáltatói elektronikus jegyértékesítő rendszerek integrációjáról szól. Bevezetése jelentősen segíti az ügyfélbarát működést, továbbá az igénybevételi információk gyűjtését és feldolgozását.

Megvalósulása mindazonáltal előszobája lehet annak a stratégiai célnak, hogy a tarifarendszerek reformjával egy időben a bevételek beszedése a szolgáltatóktól a közlekedésszervezőhöz kerüljön át. Szót kell ejteni azokról a nemzetközi megállapodásoknak való megfelelésekről is, amelyek célja a személyszállítási törvény módosítása; a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitásához kapcsolódó EU-rendeleteknek tulajdonképpen átvétele.

A végső cél egy egységes európai közlekedési térség kialakítása az európai tagállamok közlekedési rendszereinek integrálásával. Illetve az is cél, hogy a modális részarányon, közlekedési részarányon belül a vasútnak a részaránya nőjön, hiszen minden egyes érv mellett szól; környezetvédelmi érvek is, hiszen az összkárosanyag-kibocsátás 26 százalékaért felel a közlekedés, ezen belül viszont a vasút környezet-szennyező kibocsátása nagyon elhanyagolható.

A liberalizációval kapcsolatban azonban meg kell fogalmaznunk azokat a gondolatokat, amelyek szerint a tőkeerős versenytársak a hazai vállalatnak a versenyhátrányát okozhatják adott esetben, hiszen a jó forgalmú vonalak kimazsolázásra kerülnek, a periféria pedig akár az állam nyakán is maradhat, úgyhogy liberalizációra csak jól szabályozott környezetben kerülhet sor, különben nem verseny lesz, hanem piacfelosztás, mint ahogy egyébként az történt annak idején az Egyesült Királyságban is, és ami teljes vasúti katasztrófát okozott.

(10.50)

De nézzük a részletes kifejtést az 1988. évi I. törvényhez kapcsolódóan! Az 1. §: a rendelkezés a gépjárművezetők pályaalakmassági vizsgálataival kapcsolatban kiadott határozatok esetében vezeti be a fellebbezési jog intézményét, amely eddig nem állt rendelkezésre. Ez egy teljes mértékben támogatható javaslat, amely egy joghézagból eredő jogkorlátozás demokratikus korrekciójának is tekinthető.

A 2. § egy kivétellel a NIF Zrt. és az önkormányzatok közötti közúti építési beruházást követő tulajdonjog rendezésére és annak bejegyzésére vonatkozó szabályrendszert tartalmazza. A rendelkezések véleményem szerint nem tartalmazzak nem támogatható elemeket, sőt, hogy valami kis dicséretet is csempésszek bele, mivel az önkormányzati tulajdon gyarapodását, erősítését jelentik, decentralizációs jellegűek. Ráadásul pontosítja a szabályozást abban a tekintetben, hogy az átadás minden esetben könyv szerinti érteken történik. Támogatandó az az elem is, hogy amennyiben állami tulajdonú ingatlanon helyi

célú közút beruházása történik meg, úgy nemcsak az út, de az ingatlan tulajdonjogának átadása is meg kell történnjen az önkormányzat javára. Megjegyzem, a tulajdonjog vagy a kezelői feladatok átadása nem jelenti az önkormányzatok számára a fenntartáshoz szükséges források elégséges növekedését, és ez bizony probléma. Az indoklás ki is tér erre a problémakörre, amikor megjegyzi, hogy a jelenleg hatályos szabályozás szerint az önkormányzatoknak igényelniük kell az átadást, amit sok esetben nem tesznek meg, mert ezzel a fenntartási kötelezettséget is megkapják. A módosítást követően az átadás nem kérelemre, hanem a törvény erejénél fogva történik. Mint tudjuk, a fenntartási források elosztása erősen diszkriminatív, a mérleg a jelentősebb lakosságszámú települések felé hajlik, ezért a tiszta tulajdonviszonyok előnye rögvést párba áll a diszkriminatív fenntartásforrás-elosztás létező hátrányával.

A 29. § (9) bekezdése egy ügyes rendelkezés. Egyrészt kötelezi a magánutak tulajdonosait arra, hogy a közforgalom elől elzárt és a közforgalom számára megnyitott magánutak státuszát engedélyezzék, illetőleg kötelezi őket az ingatlan-nyilvántartásba történő státuszbejegyzésre saját költségükön, másrészt e kötelezettséget a magánút közforgalom számára nyitott státuszával szankcionálja, ha a tulajdonosok a törvényi kötelezettségnek nem tenéneket eleget.

Némi előrelépést érünk. Néhány esztendővel ezelőtt történt a dolog Dél-Somogyban, amikor a Benetton-uradalom fogta magát és elzárta az egyébként valóban az ő tulajdonukban álló, de közforgalom elől el nem zárható utakat a helyi lakosság elől. Ekkor mi néhányszor odamentünk, leemeltük ezeket a kapukat, félredobáltuk. A hatóság akkori válasza nem az volt, hogy legalább jelképi erővel megbüntette volna néhány ezer forintba az ezt a galádságot elkövetőket, hanem átminősítették ezeket a magánutakat közforgalom elől elzárhatóvá. Reméljük, hogy a módosítás értelmében ettől kezdve ezek az új Döbrögi jobban vigyáznak az ilyen tettekre.

A 3. § a közúti beruházáshoz kapcsolódó közműkiváltási és közműfejlesztési feladatok egyeztetési, műszakitartalom-meghatározási és finanszírozási eljárásrendjét pontosítja. Látható, hogy érdemi változtatások történnek a határidők meghatározása, pontosítása tekintetében azért, hogy a közműfejlesztések időbeni elhúzódnásából fakadó károkat mérsékeljék. Ugyanakkor az indokolt közműkiváltások és -fejlesztések műszaki tartalmának meghatározása és az erről szóló megállapodások reális korlátja továbbra is a finanszírozó, kötelezettségvállaló képessége marad.

A 11. § szerint a NAV is elrendelhet útzárat a jövőben közúton vagy közforgalmat bonyolító magánúton: EKAER és jövedéki ellenőrzések. Nos, ezzel nehéz helyzetbe hoznak minket - nem tudom, hogy politikailag mennyire támogatható a dolog. Jelenleg az útzár elrendeléséhez rendőrségi közreműködésre van szükség, de elnézve Tállai úr ténykedését, azért kétszer meggondolnánk, hogy ehhez mennyire adjuk

a támogatásunkat. Mindenesetre elméletben a dolog támogatható.

A 13. § a bányászatról szóló törvényt módosítja. Ezt a módosítást viszont nem tudjuk támogatni. Gyakorlatilag felfüggeszti a bányászati törvény előírásainak alkalmazását azon kitermelőhelyek létesítése vonatkozásában, amelyek gyorsforgalmi utak alépítményeinek anyagát biztosítják. Ez a javaslat a környezetvédelmi, vízügyi, területhasználati érdekek semmibe vételét jelenti, ráadásul gátolja annak lehetőségét, hogy a gyorsforgalmiút-alapok létesítésénél megfelelően előkészített építőipari és útbontási törmelékek felhasználását részesítsék előnyben, márpedig ez szerintünk egy fontos lépés és cél lenne. Végtelenül sajnálatos, hogy a Gyurcsány-kormány szemléletét tükröző, az egyes kiemelt jelentőségű beruházások gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény nemcsak hogy hatályban lehet, de azt jószerével minden, a kormány számára kedves vagy politikailag preferált beruházásnál alkalmazzák, lényegében ellehetetlenítve a társadalmi, környezetvédelmi, épített környezeti, területhasználati, földvédelmi szempontokat, ezáltal nem mérlegelve a kedves cél megvalósulásával okozott károk mértékét és ellensúlyozásának követelményét.

A 16. § a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. számú törvény módosítása. Az engedélyezéstől kezdve az építető kérelme nélküli hatósági eljáráson alapulna, ily módon az építetőnek nem kell előzetesen vízvezetési szolgalmi jogi megállapodásokat kötni. Az új eljárásrend a szolgalmi joggal érintettekkel szemben az eddigi egyeztetés helyett hatósági kényszerintézkedést jelent. Szuper megint ez a gyorsított eljárás, de annál szembeötlőbb az érintettek jogfosztása, akiknek végső esetben az ingatlan kisajátítás útján történő elvesztése jöhet szóba lehetőségként. Megjegyzem, hogy az ilyen gyorsított eljárások a vízgazdálkodás terén óhatatlanul futhatnak bele olyan hibás döntésekbe, ami a vízjárások nem kellő ismerete okán jelentős későbbi természeti és épített környezeti károkhoz vezet, akár az épített új létesítmény károsodásával is. Ezt a javaslatot szintén nem tudjuk támogatni.

A 18-28. §-ok a légi közlekedéssel, a közúti közlekedéssel, a vízi közlekedéssel kapcsolatosak; jogharmonizációs és technikai jellegű módosításoknak tűnnek.

Érdekesebb a 2. számú melléklet a 30. §-ban. Az egyébként is hosszú távra előirányzott öszvér, tehát se nem fiú, se nem lány gyorsútverzióból Kecskemét-Békéscsaba, M3-as-országhatár és Pécs-Barcs, továbbá Balatonszentgyörgy-Zalaegerszeg viszonylatában az autópálya úttípusra térnek át. Ez jó, támogatjuk. Az M3-as autópálya hosszabbításba bekerült Mátészalka bekötése, de a zalaegerszegi fejlesztésnél a korábban tervezett keszthelyi bekötés és kapacitásbővítés sajnos elmarad. Ezt követi viszont a törlések sora: M1-Esztergom, Hatvan-Salgótarján, Somoskőújfalu, Bátonyterenyé-Ózd, M7-Balatonlelle-Kaposvár, M1-Pápa. Ezek a korábban előirányzott autópálya-fejlesztések törlésre kerülnek. Szóval, hoppá! Az

indoklás szemérmesen csak annyi, hogy jogtechnikai pontosítás, a kormány által jóváhagyott főúti fejlesztésként megvalósuló beruházásokat az Áptv. mellékletében is szükséges pontosítani. Úgy vélem egyébként, hogy az érintett települések, illetve a környék lakossága ennél több magyarázatot érdemel.

A 31-37. §-ok a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. számú törvény módosításai. Ezek a módosítások a közúti közlekedési törvény módosításaival harmonizálnak a NIF Zrt. fejlesztési tevékenysége, illetve a fejlesztések tulajdonjog-átruházásai tekintetében. Ugyanez érvényes a közműkiváltásokra a kiépített közművek üzemeltetőnek történő átadásával kapcsolatban is.

A 38. § szintén a vasúti közlekedésről szóló törvényhez kapcsolódik. Vasúti műszaki vizsgálati központot hoz létre. Egy új intézmény, amelyhez egy sor feladatot rendel a kormány abban az esetben, ha a szolgáltatást nem a belső szolgáltató, hanem piaci szereplő igényli. Véleményünk szerint ez rendben van.

A 39-43. §-ok szintén a vasúti közlekedésről szóló törvényhez kapcsolódnak, technikai jellegű módosítások. A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról szóló 2006. évi LIII. törvény viszont két módosítást is érint. Az első a gyorsforgalmi utak terület-sáv-kijelölésének jogharmonizációs pontosítása a 100-100 méterről a 250-250 méterre szélesített terület-sávval.

(11.00)

Ez egy korábbi törvényhez való igazítást jelent, tehát nagy újdonságot nem hordoz. Mindenesetre megjegyzem, hogy itt egy 500 méter szélességű terület-sávról beszélhetünk, amelynek kijelöléséhez a kormánynak rendeleti úton joga van. Elfogadjuk, hogy az útépités közérdek, de a kijelölés nem csupán magánérdeket, de közérdeket is sérthet, amely közérdekek a törvény miatt tartósan alárendeltek, nem kapnak kellő figyelmet és jogorvoslatot. Tehát ezt ebben a formában, így nem tudjuk elfogadni.

A 45. § tartalmazza e törvény újabb kiegészítéseit. Itt ilyen extrák szerepelnek, mint az idegen tulajdonú ingatlanra közérdekből telepíthető szolgalmi vagy más használati jog, a közműszolgáltató nyilatkozatát helyettesítő hatósági intézkedés, kerékpárút létesítése okán kiváltandó közművek áthelyezésének saját költségen történő elvégzése a közműszolgáltató részéről, 90 napon belül. A késedelembe esett kötelezeteket a 46. § szerint még bírsággal is sújtják, amelynek mértékét rendeletben állapítják meg.

A kormány e törvény alapján a NIF Zrt. közreműködésével intermodális csomópontok kijelölését is rendeletben állapíthatja meg. Számunkra eléggé aggályos, hogy itt az önkormányzatok közigazgatási területét érintő olyan hosszú távú beruházásokról dönt a kormány, adott esetben az önkormányzat véleményének figyelmen kívül hagyásával, amely az adott település életét, lakóinak mobilitását évtizedeken keresztül meghatározza. *(Az elnök csenget.)*

Köszönöm, folytatni kívánom majd a későbbiekben. *(Farkas Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, Legény Zsolt képviselő úr azonban kétperces felszólalást igényelt. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak csupán egy részletelemére szeretnék kitérni. Az előttünk fekvő közlekedési salátatörvény több törvényt is módosít, többek között az autópálya-törvény mellékletét is, amennyiben a jelenlegi gyorsúti minősítésből autóúttá minősít több útszakaszt is. Amit én itt szeretnék kiemelni ebből, az az M49-es útszakasz, amely az M3-asnak a 267-es csomópontjától az országhatárig terjedne.

Nagyon örülünk ennek a felminősítésnek, hiszen ugye ez gyorsútból most már autóút lesz, csak hát a megvalósítást is végig kellene már gondolni, hogy hogyan lehet megoldani. Az elmúlt időszakban többször is olyan balesetek történtek, olyan problémák voltak, amelyek akár teljes, 24 órás vagy többnapos útzárat is eredményeztek. Volt itt sajnos egy ötös baleset; volt, amikor a katasztrófavédelmet kellett beemelni, mert egy olyan tehergépjármű szenvedett balesetet, ami különböző vegyi anyagokat szállított, és majdnem a lakosság evakuálására is sor került.

Szóval, azt szeretném mondani csupán, hogy egy eléggé problémás útszakasról van szó. Én azért kértem szót, hogy arra világítsak rá, hogy örülünk nagyon ennek a felminősítésnek, örülünk, ha autóút lesz gyorsút helyett az M49-es, csak azt szeretnénk sürgetni, hogy minél hamarabb, mert problémás az útszakasz. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Manninger Jenő képviselő úr, Fidesz, két percben.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Az előttem lévő hozzászóló említett egy kérdést a választókerülettel kapcsolatban, egy közlekedési kérdést Keszthely vonatkozásában. Arra szeretnék reagálni, hogy azt említette, hogy Keszthely gyorsforgalmi bekötése elmarad. A bekötése és a felújítása nem marad el. Döntés született, hogy a Zalaegerszeg és az autópálya közötti gyorsforgalmi utat a sármelléki repülőtér felé fogják vezetni észszerűen, ezért szükségtelen a gyorsforgalmi út megépítése. Úgyhogy észszerűen, kétszer kétsávos főúttal kiegészítve a város bekötése a gyorsforgalmi úthálózatba megvalósul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés!

Felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Őné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Akkor folytatnám, ahol abbahagytam. A javaslat 13. pontja a személyszállítási szolgáltatásokról szóló XLI. számú törvény módosításait tartalmazza. Itt a bevezetőben már elmondtam, a módosítások elsődlegesen az egységes jegy- és bérletvásárlási rendszer bevezetését szolgálják. Ezt egyébként üdvözölni tudjuk, még ha apróbb kifogásaink vannak is a történettel kapcsolatosan.

Viszont bekerül a törvénybe új fogalomként a közösségi autóbérlő rendszer. Ez önmagában nem baj, mert egy piaci igénnyel alátámasztott, létező szolgáltatási szegmens, ugyanakkor nem keverendő össze a közösségi közlekedéssel és a személyszállítási közszolgáltatásokkal akkor sem, ha a piaci résztvevők szolgáltatásukat egyénre szabott közösségi közlekedésként definiálják. Furcsának találjuk a törvényjavaslatban illetén való szerepeltetését.

Aztán, amit még kifogásolunk, hogy jogszabály külön-külön vagy együttesen a közlekedésszervezők feladatává teheti a közösségi kerékpáros rendszer, valamint a közösségi autóbérlő rendszer létrehozását és fenntartását, írja a törvényjavaslat, amennyiben az a települési önkormányzat, a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat döntése alapján a helyi személyszállítási szolgáltatások integrált részét képezi. Úgy gondoljuk, hogy célszerű és jövőbe mutató a közösségi közlekedési szolgáltatások kiterjesztése oly módon, hogy például a közszolgáltatásokba más megoldás hiányában vagy hatékonysági okokból a közösségi vagy magántulajdonú szolgáltatókat minibuszokkal, mikrobuszokkal, taxikkal vagy akár telekocsi rendszerű megoldásokkal bevonjuk. Határeset, de része lehet a közösségi kerékpáros rendszer is ennek az egész módosításnak.

Ugyanakkor nagyon furcsa, hogy az autóbérlés és autómegosztás alapú szolgáltatások miért kerülne be egy közlekedésszervező feladatai közé, amikor ezek piaci alapon működnek és működtethetők. Az autóbérlés és autómegosztó rendszerek nem alkalmasak a személygépkocsi-forgalom csökkentésére igazándiból, hanem annak hatékonyságát növelik, és költségkímélő eszközei annak. Itt feltétlenül javasolnánk, hogy az előterjesztő indokolja meg a módosítási indítványt, már csak azért is, mert a közlekedésszervező tőkeerejénél fogva alkalmas lehet arra, hogy az ilyen, már piaci alapon működő szolgáltatásokat letörje. Az pedig végképp nemkívánatos, hogy az adófizetők pénzének felhasználásával személygépkocsi-parkokat vegyenek, majd rövid próbaüzemi kudarc után fillérekért adott esetben privatizálják a haveroknak.

El kellene aztán azt is dönteni, hogy a MÁV Start közszolgáltatási szerződése most 2023. december 31-ig szól, a törvényjavaslat viszont december 24-ig pályázati eljárás megkötésével is mellőzhető fogalmat tartalmaz. Kíváncsian várjuk egyébként a választ, hogy miért itt a néhány napos különbség.

Hogy ne tudják ezt újra kötni, vagy éppen hogy meghosszabbítsák? Mit is akar tulajdonképpen az előterjesztő? Egyébként a 62. §-ból azt véljük kihámozni, hogy a jelenlegi közszolgáltatási szerződést akarják két évvel meghosszabbítani.

A 63. §-nál ezt olvashatjuk: a közszolgáltatási szerződésben a megrendelő részéről előírhatóak az elektronikus jegyrendszer, az utastájékoztatói rendszer, valamint a forgalomtervezési és irányítási rendszerek országos átjárhatóságát, valamint a közszolgáltatási menetrend egységes lebonyolítását biztosító informatikai eszközöknek és rendszereknek közszolgáltatások megrendelője vagy általa kijelölt szervezet által történő biztosítására vagy ezen eszközök és rendszerek kötelező igénybevételére vagy alkalmazására vonatkozó rendelkezések.

Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem, hogy miért előírhatóak. Ha lesz ilyen jegyrendszer, azt minden részszolgáltatónak alkalmaznia kellene, azaz, ha van, és a szolgáltató bevételt szed, akár a maga, akár a közlekedésszervező javára, akkor elő kell írni. Ez nem lehet kívánságműsor szerintünk.

A 67. § az országos átjárható elektronikus jegyrendszer tartalmi meghatározását szabályozza. Ezzel kapcsolatban igazándiból észrevételünk nincs, támogatható a módosítás, illetve az előterjesztés ebben a pontban.

A 68. §-ban itt van megint egy dolgozónép-barát köntösbe bújtatott diszkrimináció. Ismert, hogy a kormány a Fővárosi Önkormányzaton keresztül hosszabb ideje próbálja ellehetetleníteni a nem havei turistabuszos szolgáltatókat Budapesten.

(11.10)

Nos, ide csomagolták be a törvényi felhatalmazást környezet- és egészségvédelmi mázba burkolva, miközben a BKV autóbusz-járműparkjának megújítása mint sikertörténet lényegében 250 darab új autóbust tartalmaz csupán, és közben legalább 300 darab jött be mindenféle himihumi használt beszerzésekből. Tovább üzemeltetik egyébként a szép kékre átfestett 13-15 éves vagy még annál is idősebb kocsikat. Van 200 darab a körülbelül 30 éves Ikarusokból. Azt is hozzá kell tenni, hogy ott vannak azok a használtan beszerzett buszok, amelyek bármikor kidőlhetnek a forgalomból, az eleve használtan vett rozszant Volvók, Citarók, Van Hoolok, Ikarus 412-esek és társaik.

Szóval, nem értjük, államtitkár úr, hogy míg ezek nem zavarják a törvényhozót, illetve a törvény módosítást elénk terjesztőt, addig a néhány tucat darabos turistabusz-állománynál viszont hű, de fontos a környezetvédelmi besorolás, az esztétikus megkomfortos megjelenés. Akkor ez hogy is van? Tehát kérem, államtitkár úr, hogy próbálja eloszlatni azt a kételyt vagy aggodalmat, amit az előbb abban a formában fogalmaztam meg, hogy itt bizony egyes cégcsoportok számára próbálnak kedvezni, azoknak a haveroknak, akik érdekeltek ebben a turistabuszos

bizniszben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Kérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Fónagy János: Igen.)* Igen, államtitkár úr, öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy kivétel nélkül minden felszólalónak köszönetet mondjak az előttünk fekvő törvénytervezet általuk támogatott részének támogatásáért, hiszen ez nem mindenre terjed ki.

Engedjék meg, hogy néhány olyan kérdésre reagáljak, amelyek több képviselőtársam részéről elhangzottak. Az egyik maga az előterjesztés módját felemlítő felszólalás, az úgynevezett salátatörvény kifogásolása. Tisztelt képviselőtársaim, önök is a hozzászólásukban elmondták, hogy ez lényegében a közlekedési infrastruktúra és a közlekedés valamennyi ágára kiterjed; tehát a közútra, a vasútra és minden más ágazatra, amelyek tradicionálisan egymástól külön törvényben szabályozottak, ugyanakkor a szabályozásuk összhangja, mind időbeli, mind tartalmi összhangja egy alapvetően kívánatos dolog volt korábban is és ma is. Jómagam hovatovább 20 éve vagyok előterjesztője vagy ellenzéki oldalról esetenként kritikusa az ilyennek. Annak idején én is elmondtam, hogy salátatörvény. Most kormányoldarról azt kell mondanom, hogy igen, ez egy salátatörvény, szükségszerűen az, hiszen tartalmilag és technikailag összefüggő társadalmi kérdéseket szabályoz.

Az elhangzott felvetések közül szintén kitérnék azokra is, amelyek elsősorban az útátminősítéseket érintették. Talán a legegyszerűbb az M49-es, az M3-as dolga. Tisztelt Országgyűlés! Az autópályákra, gyorsforgalmi utakra vonatkozó kormányrendelet alapvető rendelkezése és a kormányprogram alapvető célja, hogy az autópályáinkat, gyorsforgalmi útjainkat elvigyük a határig. Tehát a határig történő elvitel jelenleg vagy kivitelezés alatt van, vagy a végrehajtást előkészítő tervezés időszakában, de az, hogy ezek belátható időn belül, legkésőbb a következő ciklus végéig megtörténnek, az biztos.

Az utakkal kapcsolatos egyéb felvetés volt, ami a mellékletekből kimaradt, az átminősülő utakra vonatkozott. A gyorsforgalmi utak közül szinte kivétel nélkül mindegyik kétszer kétsávos út, a kétszintű kereszteződések helyett pedig általában úgynevezett turbó körforgalmakkal megoldva. Jó példa erre a Salgótarján-Hatvan közötti út, amely befejezés előtt áll; ez a kétszer kétsávos út úgynevezett turbókörforgalmi rendszerekkel megoldva.

Józsa képviselő úr támogató szavait köszönöm. Azt szeretném megjegyezni, hogy igen, tudjuk, hogy az EKÁER-t nem támogatták, de gondolom, az ön

előtt is egyértelmű, hogy az EKÁER egyébként beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Tisztítja a gazdaságot, nem beszélve arról, hogy tisztábbá és egyértelműbbé teszi az adózási körülményeket.

Az elektronikus jegyrendszerek átláthatósága kapcsán Ander képviselőtársamnak mondom, hogy az elektronikus jegy- és bérletrendszer széghasználat talán jobb lenne. Én beleértem, de valóban igaza van, talán jobb lenne jegy- és bérletrendszer. Mindenesetre értelemszerűen benne van. A témakörökben szakmailag jártas képviselőtársaim is pontosan tudják, hogy elektronikus jegy- és bérletrendszereket, elsősorban jegyrendszereket az elmúlt 10-12-15 évben az egyes ágazatok külön-külön fejlesztették. A Volán elektronika csinálta, a MÁV külön csinált, a főváros is külön csinált. Ezeknél nemcsak az ágazati különbözőség az érdekes, hanem az időbeli is. Ha emlékezetem nem csal, először a volánosok csináltak, utána jött a MÁV, utána a főváros; ami egyébként informatikai korszerűségi szempontból azt jelenti, hogy mondjuk, egy tíz évvel később létrehozott rendszer nyilvánvalóan korszerűbb, tágabb, nagyobb használhatóságot biztosít. Ezért ezeknek az önök által is támogatott egységes rendszerbe foglalása felveti azt a szakmai kérdést, hogy ezek között az összhangot kell valamilyen módon megteremteni, vagy a legkorszerűbbet kell alkalmassá tenni arra, hogy átfogó rendszerként működjön. Jómagam nem vagyok informatikus, de úgy gondolom, hogy ezt a szakmai kérdést az önök támogatásával mielőbb meg kell oldani.

A vagyontádasnál igen, valóban ez egy nagyon jelentős összeg, Józsa képviselő úr utalt is rá, több mint 1800 milliárd forint. Valóban volt és van egy olyan lassító tényező, hogy az önkormányzatoknak nem volt mindig érdeke átvenni az elkészült létesítményeket, hiszen akkor a fenntartási költségeket viselni kell. Nyilvánvaló, hogy ezeknek az intézkedéseknek egymással párhuzamosan kell mozogniuk.

Egyetértek Ander képviselő úr azon kiemelésével, hogy a közösségi autóbérleti rendszert pillanatnyilag nem szabad a közszolgáltatóval összekeverni. Ez gyakorlatilag inkább a már ma is használatos hasonló célú kerékpáros rendszerekkel vethető össze, csak nem kerékpár, hanem autó, elsősorban kis autó igénybevételével. Legjobb emlékezetem szerint, de nincs benne az indoklásban, e rendszerek támogatása abból is fakad, hogy ezeket elektronikus meghajtásúnak képzelem a jogalkotó, gondolom. Ebből következően, legalábbis később, közép- és hosszú távon, azt várjuk tőle, hogy a városi forgalmak környezetszennyezése jelentősen javul.

Ander képviselő úr felvetéseire mondom, megköszönve ismételt az általa támogatott részek támogatását, hogy azoknál a részeken, amivel nem értenek egyet, ott részben nyitva áll a módosítási javaslat benyújtásának lehetősége; ugyanakkor azzal tisztelettel én nem értek egyet, hogy ott, ahol az eljárások gyorsítását célozzuk.

Nyilvánvaló, hogy ez a korábbi kényelmesebb vagy több ellenőrzési lehetőséget biztosító rendszerek

szűkítésével is jár, de én úgy gondolom, azt ön is támogatja, hogy az ezzel kapcsolatos előkészítő és hatósági eljárások időtartama lényegesen csökkenjen, érintse ez akár a bányászati, akár a vízügyi törvényeket. Ezzel együtt kérem, hogy mindenütt, ahol ennek az egyébként túlnyomó részt önök által is támogatott törvénytervezetnek a módosítását szükségesnek tartják, az erre vonatkozó módosító javaslatokat nyújtsák be. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint egyes törvények szervezett utazási tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18305. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat kétirányú szabályozást foglal magában: egyrészt a fogyasztóvédelemről szóló törvény kiterjedelmű módosítását, másrészt pedig azon jogszabályi változtatásokat, amelyek amiatt váltak szükségessé, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-én elfogadta az utazási csomagokról és az utazási szolgáltatássegítesekről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, továbbá a 90/314/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2015/2302. számú irányelvet.

Fogyasztóvédelmi referens alkalmazására 2014-től a multinacionális vállalatok és a közszolgáltatók kötelesek minden olyan megyében és fővárosban, ahol kiskereskedelmi tevékenységet folytatnak, valamint ahol ügyfélszolgálatuk működik. A fogyasztóvédelmi hatósági tapasztalatok azt mutatják, hogy az utóbbi években Magyarországon több jelentős mult cég részéről olyan gyakorlat terjedt el, amelynek során egy fogyasztóvédelmi referens látja el ezt a tevékenységet több megyében, akár több vállalkozásnál. Jellemző még az a jelenség is, hogy a fogyasztóvédelmi referensi tevékenységet a cégek közvetítő vállalkozással látják el.

E tisztesség létrehozásával az eredeti jogalkotói cél az volt, hogy a referensek közel legyenek a fogyasztói panaszokhoz. Feladatuk ugyanis a vállalkozások fogyasztóvédelmi tevékenységének figyelemmel kísérése, a fogyasztóvédelmi szemlélet erősítése, a fo-

gyasztóvédelmi tárgyú oktatás, képzés szervezése saját dolgozóiknak és vevőszolgálati, ügyfélszolgálati munkatársaiknak, valamint kapcsolattartás a fogyasztóvédelmi hatósággal és a békéltető testületekkel, esetenként részvétel a békéltető testület eljárásában.

A referensek hatékonysága megkérdőjelezhetővé válhat, ha egy referens több megyében látja el ezt a tevékenységet, hiszen mindennapi feladatai a vállalkozás helyi tevékenységéhez kapcsolódnak. Közvetítőn keresztüli foglalkoztatásuk esetén kérdéses lojalitásuk a vállalkozások felé, valamint az üzleti érdekek is sérülhetnek, amennyiben több, különböző, akár azonos profilú vállalkozás gazdasági tevékenységébe, üzletpolitikájába vagy éppen ügyfélszolgálati tevékenységébe látnak bele.

Ezek a tendenciák hosszú távon a tisztség kiüresedéséhez vezethetnek, ezáltal a fogyasztóvédelmi referensek tevékenysége fokozatosan szükségtelenné válna, illetve a vállalkozások üzleti érdekeit is veszélyeztetné. A módosítás célja a fogyasztóvédelmi törvénybe foglalt fogyasztóvédelmi referensre vonatkozó szabályok egyértelművé tétele és az országosan egységes jogalkalmazás elősegítése. A módosítással rögzítjük az „egy megye, egy referens, egy vállalkozás” elvét, amely szerint a fogyasztóvédelmi referens a feladatát kizárólag egyetlen megyében vagy a fővárosban, kizárólag egyetlen vállalkozásnál láthatja el. Ezzel a fogyasztóvédelmi referensi tevékenység eléri a célját, amely kevesebb fogyasztói panaszt, színvonalasabb panaszkezelést, elégedettebb vásárlókat jelenthet a vállalkozások számára.

A módosítás arról is rendelkezik, hogy a fogyasztóvédelmi referens kizárólag a saját nevében szerződhet, akár megbízási jogviszonyban is állhat az adott vállalkozással. A módosítás kizárja a fogyasztóvédelmi referensi tevékenység közvetítő cég által történő ellátását. Ez a szabályozás azt szolgálja, hogy a fogyasztóvédelmi referensek a foglalkoztatásukra kötelezett vállalkozások felé közvetlenül lássák el tényleges tevékenységüket, és fejlesszék fogyasztóbarát szemléletüket, legyenek lojálisak, a vállalkozások és fogyasztóik érdekeit képviseljék. A hatálybalépés időpontját, ami a kihirdetést követő 60. nap, úgy határozták meg, hogy az érintett vállalkozásoknak legyen elegendő idejük a felkészülésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus fontos szerepet játszik az Unió gazdaságaiban, és a csomagban értékesített, szervezett utazások, üdülések és társasutazások - utazási csomagok - jelentős arányt képviselnek a hazai utazási piacon is. A hagyományos forgalmazási csatornák mellett az internet egyre fontosabb eszköze az utazási szolgáltatások meghirdetésének és értékesítésének. Az utazási szolgáltatásokat nem csupán a hagyományos utazási csomagok formájában állítják össze, hanem gyakran igény szerint kombinálva is. Ezek a változások tették szükségessé a korábbi uniós szabályozás felülvizsgálatát.

Az elmúlt években az Európai Unióban egyre fontosabbá vált a fogyasztói tudatosság erősítése, a szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek és a szolgálta-

tók közötti versenynek az elősegítése. Az elfogadott irányelv célja, hogy az utazási szolgáltatások piacán lezajlott változásokhoz igazítsa az utazók védelmének hatályát, növelje az átláthatóságot, valamint erősítse az utazók és a kereskedők számára is a jogbiztonságot. A tagállamoknak 2018. január 1-jéig kell elfogadniuk és kihirdetniük a törvényi, rendeleti vagy határozati szintű módosító rendelkezéseket, azonban az elfogadott szabályokat 2018. július 1-jétől kell alkalmazni. Az elfogadott nemzeti szabályozást a Bizottság részére meg kell küldeni. Amennyiben az átültetés nem történik meg időben, a Bizottság jogosult hazánk ellen eljárást kezdeményezni, amelynek következménye jelentős összegű pénzbírság kiszabásával is járhat.

Hazánkban a kereskedelmi törvény határozza meg a kereskedelmi jellegű turisztikai szolgáltatási tevékenységeket és azok folytatásának általános feltételeit. Az irányelvben rögzített új fogalmi meghatározások változtatásokat tesznek szükségessé az utazásszervezői, utazásközvetítői tevékenység módosítása, valamint az utazó és az utazási szolgáltatás-együttes igénybevételét elősegítő kereskedelmi tevékenység fogalmának bevezetése tekintetében. Indokolt rögzíteni az utazási csomag megbontásának a tilalmát annak érdekében, hogy az utazási csomag megbontására vonatkozó tilalom a gyakorlatban is érvényesüljön, annak egyértelmű törvényi szintű kimondásával: a szabály ne legyen megkerülhető, ezáltal a fogyasztói jogok hatékonyabban érvényesüljenek. Indokolt tehát a fogyasztóvédelmi hatóság számára hatáskört biztosítani e tilalom ellenőrzésére.

A fizetésektelen szolgáltatatók által okozott károk elkerülése, valamint az utazási piac stabilitása s az utazók magasabb fokú védelmének biztosítása érdekében a meglévő vagyoni biztosíték mellett az utazóra mint kedvezményezettre kötött kötelező biztosítás bevezetése indokolt.

(11.30)

Ezt a biztosítási szerződéskötési kötelezettséget a kereskedelmi törvényben kell rögzíteni. A kötelező biztosítás bevezetése csökkenti a vagyoni biztosíték helytállási kötelezettségét, és fedezetet nyújt az utazásszervezői tevékenységet végző fizetésektelensége esetén az utazók hazaszállítására, valamint a kényeszerű kinttartózkodás költségeinek megfizetésére.

Az irányelv átültetésének való nemzeti megfelelés okán szükséges módosítani a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek az utazási szerződésekre vonatkozó szabályait. Az irányelv az utazási csomagra és az utazási szolgáltatás-együttesre az írásbeli és szóbeli szerződéskötést is lehetővé teszi. Szintén az irányelv biztosítja a díjengedmény, illetve a kártérítési igény érvényesítésének lehetőségét a vállalkozó szerződészegése esetén legalább kétéves elévülési időn belül. E speciális elévülési szabályt teljes körben, nem csak a Ptk. szerinti fogyasztónak minősülő megrendelő vonatkozásában is alkalmazni rendeli, ennek okán indokolt a díjen-

gedmény, illetve a kártérítési igény elévülési idejével kapcsolatos rendelkezés elhelyezése annak speciális jellege miatt az utazási szerződés szabályai között.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra figyelemmel kérem, hogy a T/18305. számon benyújtott törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Képviselőtársaimnak köszönöm a figyelmüket, elnök úrnak a türelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/18305. számú, fogyasztóvédelemmel kapcsolatos törvényjavaslatról szeretnék néhány szót szólni. Ez két témakörben kíván módosításokat végrehajtani: az egyik a fogyasztóvédelmi referensek foglalkoztatását érinti, a másik pedig utazásszervezéssel és utasjogokkal összefüggő törvénymódosítás, amely egy jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítése.

Kezdjük mindjárt az elején! Az Országgyűlés még 2013-ban döntött arról, hogy meghatározott vállalkozások, amelyek jellemzően multinacionális vállalatok és közszolgáltatók, fogyasztóvédelmi referenst kell foglalkoztassanak minden olyan megyében, ahol a tevékenységüket folytatják. A referensek munkájának legfőbb célja, hogy tanácsaikkal, mindennapi munkájukkal hozzájáruljanak a vállalkozások jogkövető magatartásának erősítéséhez, valamint rendszeres oktatásszervezési feladatkörükkel segítsék az alkalmazottak fogyasztóvédelmi ismereteinek elmélyítését és a fogyasztóbarát szemlélet kialakítását. Úgy gondolom, hogy ez egy vitathatatlanul mindenki számára támogatandó cél, hiszen közös érdek, hogy minimálisra csökkenjen a fogyasztó félrevezetése vagy éppen a hiszékeny fogyasztó kihatása. Az elmúlt évek során bebizonyosodott, hogy a fogyasztóvédelmi referensek komoly szerepe van a vállalkozások fogyasztóvédelmi rendszerének mindennapi működésében, legyen szó akár a fogyasztókkal kapcsolatos vitás ügyek rendezéséről, egy hatósági eljárásról vagy éppen a fogyasztóvédelmi politika meghatározásáról, fejlesztéséről, a referensek ugyanis figyelemmel kísérik a vállalkozások fogyasztókkal kapcsolatos tevékenységét, megszervezik az alkalmazottak számára tartandó képzéseket, illetve kapcsolatot tartanak a jogszabályban meghatározott szervekkel. Összességében megállapítható, hogy az elmúlt négy év során a referensek beilleszkedtek a vállalkozások mindennapi életébe, és hatékonyan tudják elvégezni mindazt, ami a fogyasztóvédelmi referensi intézmény megalkotásakor a jogalkotó célja volt.

Nézzük a jelen módosítás célját! Az előttünk fekvő javaslat két célt fogalmaz meg a referensek foglalkoztatásával kapcsolatban: az egyik célja a jog-

alkotónak, hogy egyértelműsítse azon jogszabályi kötelezettséget, amely szerint egy referens egy vállalkozáson belül csak egy megyében töltheti be ezt a tisztséget, azaz például egy országos hálózattal rendelkező multinacionális vállalkozásnak húsz fogyasztóvédelmi referenst kell foglalkoztatnia, hiszen egy vállalkozáson belül a referensek személye nem lehet azonos. Azt gondolom, hogy ez egy teljes mértékben helytálló elvárás a szakma részéről, hiszen azt senki sem gondolhatja komolyan, hogy egy fogyasztóvédelmi referens egy adott hónapban Zala megyében is és például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is egyszerre tudjon ellátni szakszerűen feladatokat. Véleményem szerint ennek az egyértelműsítése teljes mértékben indokolt és támogatandó.

További elem, amelyet újnak is mondhatunk, hiszen ezen kérdéskör a korábbi jogszabály-módosításokban még nem szerepelt, hogy a jogalkotó előírná a kötelezett vállalkozások számára azt is, hogy kizárólag olyan fogyasztóvédelmi referenst foglalkoztathatnak, aki fogyasztóvédelmi referensi pozíciót más vállalkozásnál és más megyében nem tölt be, azaz egy referens csak egy vállalkozásnál végezhetne tevékenységét. Habár a javaslat alapcélját tekintve ez is támogatható, mégis vizsgálni lehet azt a kérdést, hogy ez nem túlzott szigorítása-e a fogyasztóvédelmi referensi intézménynek, hiszen ezzel minden esélyét megadjuk annak, hogy azon fogyasztóvédelmi referensek, akik az elmúlt években több helyen is ellátták ezen tevékenységet például megbízási szerződéses konstrukcióban, a jövőben már csak egy helyen tudjanak munkát vállalni. Az intézkedéssel például egy Veszprém megyében dolgozó fogyasztóvédelmi referens, aki az elmúlt években három-négy nagyvállalatnál is ellátta az ezen jogszabály által kötelezett feladatokat, a jövőben már csak egy vállalkozásnál tudná teljesíteni mindazt, amit az eddigiek során is szakszerűen elvégzett.

A javaslat fogyasztóvédelmi referensekre vonatkozó másik nagy célja, hogy kizárja azon megbízási szerződéses konstrukciókat, amikor habár természetes személy fogyasztóvédelmi referens látja el a kötelezett feladatokat, de a megbízási szerződés nem a kötelezett és a fogyasztóvédelmi referens, hanem egy gazdasági társaság és a kötelezett vállalkozás között jött létre. Ezen intézkedéssel a jövőben megmaradna ugyan a fogyasztóvédelmi referensekkel történő megbízási szerződés kötésének a lehetősége, de az már csak kizárólag a természetes személlyel köthetne meg, egy gazdasági társasággal már nem.

A fogyasztóvédelmi referensek intézményének erősítése és átláthatósága érdekében a cél alapvetően itt is támogatandó, azonban mérlegelni lehetne azon lehetőségeket is, hogyha a kötelezett vállalkozás például egy fogyasztóvédelmi referensekből álló egyesülettel vagy akár egy fogyasztóvédelmi referensekből álló gazdasági társasággal, esetleg kisebb családi vállalkozással kíván szerződést kötni a tevékenység ellátására. Hiszen ebben az esetben a jogszabály személyi feltételei rendelkezésre állnának, mint az

iskolai végzettség vagy a szakképzettség, de egy adminisztrációs előírás miatt csak természetes személyként köthetnének szerződést, így, habár a jelen jogszabály által rögzített személyi feltételeknek a fent említett példák szerinti természetes személyek megfelelnek, de mégis csak mint magánszemély szerződhetnének a feladatok ellátására, gazdasági társaságként vagy civil szervezetként nem.

Összefoglalva tehát a fogyasztóvédelmi referensekkel kapcsolatos álláspontomat, úgy gondolom, hogy a jogalkotói cél helyes, hiszen egyértelműsíteni kívánja a jogalkalmazás során felmerült kérdéseket, valamint a tervezett módosítások tovább erősítik a fogyasztóvédelmi referensi intézményt, ezért is mindösszesen néhány apróbb, félig költői, félig szakmai kérdés merült fel a részemről. Mindezzel együtt kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a jogszabály elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(11.40)

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A javaslat célja az idegenforgalmi ágazaton belül a csomagként értékesített szervezett utazások, üdülések és társasutazások szabályozása. Ezenkívül a fogyasztóvédelmi referensre vonatkozó rendelkezéseket módosítja, ezt definiálja. Díjengedmény, illetve kártérítési igény érvényesítését teszi lehetővé a vállalkozók szerződésszegése esetén.

Egy uniós irányelvet ültetünk át ezzel a módosítással kapcsolatban, amely sokak számára érezhető úgy, főleg a Green Holidays áldozatai, hogy ez egy elkeslekedett lépés. Hiszen ha ezt az irányelvet már a nyár elején átültettük volna, akkor rájuk is érvényes lenne ez az uniós irányelv, amelyet minden tagállam kötelessége, hogy átültesse. A Green Holidays Kft. - ügye, mindenki jól emlékszik rá - nagy vihart kavart, bűncselekmény gyanúját is felvető csődjé több ezer magyar családot károsított meg. Esetükben nem csupán egy várt nyaralás változott rémálommá, de hosszú hónapok, akár évek alatt megspórolt pénzüket is elvesztették. A biztosító elmondása szerint őket 500 millió forint erejéig terheli biztosítási kötelezettség, az azonban már most látható, hogy ez az összeg akkor a kártérítésre nem lett elegendő, hiszen az utasok hazaszállítását, a repülőgépek bérletét ebből a keretből nem lehetett volna fedezni.

Azonban a 90/314/EGK irányelv 7. cikke mint uniós jogforrás előírja a tagállamok számára, hogy alkossanak olyan jogszabályt, amely azt engedélyezi, hogy az utazási irodák fizetésektelenül válásuk esetén olyan vagyoni biztosítékkal rendelkezzenek, amely az utasok által befizetett teljes összeg visszatérítésére elegendő. Magyarország e jogalkotási köte-

lezettségének a 213/1996. (XII. 23.) kormányrendelet módosításával tett eleget, azonban még az sem biztosítja, biztosította a teljes vagyoni kártérítést. Magyarul, az EU-s előírást nem teljesítettük, pedig az a magyar károsultak érdekét szolgálta volna. Éppen ezért kicsit megkésettnek tartjuk ezen irányelv átvételét, de örömtelnek is, hiszen legalább a jövőben nem történhetnek ilyen kihágások.

A javaslat előző pontban módosított, részletezett paragrafusaival egyet is lehetne érteni, ugyanakkor kérdést vet fel, hogy miért ebben a tervezetben került módosításra a fogyasztóvédelmi referens intézménye. Korábban nem értettünk egyet ennek a rendszernek a felállításával, így ebben az esetben sem fogunk.

Az utazási csomagra vonatkozó szerződés írásba foglalásának elmulasztásához jogkövetkezményt nem fűz. Ahogy fent is említettük, véleményünk szerint nem elégséges a javaslat azon szakasza, amely szerint a szerződéskötést megelőző tájékoztatás körében a korábbinál szigorúbb feltételeket támaszt.

Tekintettel arra, hogy a javaslat irányelv-átültetési kötelezettségnek tesz eleget és szabályozza az utazási csomagokra vonatkozó feltételeket, a céllal egyet tudunk érteni, azonban a fogyasztóvédelmi referensre vonatkozó módosításokkal a korábbi kommunikációnk miatt is, és akkor is elmondtuk, hogy miért nem, nem tudunk egyetérteni. Emiatt a T/18305. számú javaslatot módosítás mellett tudjuk majd csak támogatni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérnökének.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat, ahogy azt államtitkár úr is részletesen kifejtette, alapvetően két gazdasági szektort kíván szabályozni. Az egyik a fogyasztóvédelmi referens intézményének a szabályozását kívánja szigorítani.

Erre valóban azért van szükség, mert a bevezetés óta, tehát 2014 óta egy olyan gyakorlat jött létre több jelentős multicég részéről, amelynek során egy fogyasztóvédelmi referens látja el azt a tevékenységet több megyében, akár több vállalkozásnál, amelyet a törvény előír. Ezen túl terjedőben van az a jelenség is, amely alapján a fogyasztóvédelmi referensi tevékenységet a cégek közvetítő vállalkozással látják el, tehát nem saját állományba veszik föl ezeket a referenseket.

Azt gondolom, ahhoz, hogy eldöntsük, hogy ez a szigorítás szükséges és jó-e, először arra a kérdésre kell válaszolnunk, hogy szükség van-e egyáltalán fogyasztóvédelmi referensekre. Azt gondolom, ha megnézzük a magyar vállalkozások fogyasztóvédelemmel kapcsolatos tudatosságát és protokolljait, akkor azt kell mondanunk, hogy mindenféleképpen

érdemes a magyar kis- és közepes vállalkozások, de multicégek, illetve közszolgáltató cégek fogyasztóvédelemmel kapcsolatos policyjuk tudatosabbá tétele. A fogyasztóvédelmi referens intézménye tulajdonképpen ezt a célt szolgálta, hiszen az ő feladata a vállalkozás fogyasztókat érintő tevékenységének figyelemmel kísérése volt, a vállalkozás alkalmazottai, legfőképpen az ügyfélszolgálati, vevőszolgálati munkatársak részére fogyasztóvédelmi tárgyú oktatást kellett tartania. Azt gondolom, hogy ezek jó és támogatható célok. Tehát azt kell kimondjuk, hogy fogyasztóvédelmi referensek felvétele multicégeknél, illetve közszolgáltatók esetében indokolt.

Ha ez viszont így van, akkor meg kell vizsgálni, hogy kell-e arra a terjedőben levő jelenségre reagálni, amely a fogyasztóvédelmi referensi tevékenységet tulajdonképpen az elmúlt években kiszervezte. Azt gondolom, hogy kell, és ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik, éppen ezt teszi. Szigorítja valóban a rendszert azzal, hogy bevezetésre kerül az „egy megye, egy referens, egy vállalkozás” elv. Azt gondolom, hogy evvel elérhető az a cél, hogy a fogyasztóvédelmi referens valóban közel legyen a fogyasztói panaszokhoz, hiszen az egyik cél ez, és végső soron közel legyen azokhoz a munkatársakhoz, akik a fogyasztóvédelmi panaszokat kezelik.

Összességében azt tudjuk mondani, hogy a fogyasztóvédelmi referensekre vonatkozó előírások most egyértelművé válnak, pontosításra kerülnek és szigorúbbá válnak. Az „egy megye, egy referens, egy vállalkozás” szabályozási elvet pedig támogatni tudjuk, illetve azt a kitétel is, hogy ezentúl közvetítők útján ezt a munkakört betölteni nem lehet, tehát a cégeknek föl kell venniük a referenseket.

A törvényjavaslat másik célja a turisztikai ágazatot érinti. Itt szintén azt gondoljuk, hogy az utazási csomag megbontásának a tilalma egy fontos cél, és annak érdekében, hogy ez a gyakorlatban is érvényesülni tudjon, ezért azt, hogy a törvénybe expressis verbis ez bekerült, támogathatónak tartjuk.

Amit még kiemelnék ebből, hogy valóban az európai uniós irányelv átültetésével a törvényjavaslat azt javasolja, hogy a meglévő vagyoni biztosíték mellett egy, az utazásszervezői tevékenységet végző által az utazóra mint kedvezményezettre kötött kötelező biztosítás - amely biztosítási szerződéskötési kötelezettség a törvényben benne kell legyen - kimondásra kerüljön. Ezt mi kifejezetten támogatjuk, hiszen ez a biztosítás, ez a kötelező biztosítás nyújtana fedezetet az utazásszervezői tevékenységet végző fizetésektelensége esetén az utazók hazaszállítására, valamint kényszerű kinttartózkodása költségeinek megfizetésére.

Valóban, ahogy ez itt Heringes képviselő asszonytól is elhangzott, volt az elmúlt időben olyan ügy, a Green Holidays ügye, ami, ha jól emlékszem, 200 családot hozott ebben a tekintetben nehéz helyzetbe. Azt gondolom, hogy ezzel a jogszabályi változással az ilyen méltatlan helyzetek kiküszöbölhetőek lesznek. Ezért alapvetően ezt a részét is tudjuk támogatni a törvényjavaslatnak.

(11.50)

Mi úgy gondoljuk egyébként, hogy a jogszabálynak ez a kiegészítése nem azt a célt szolgálja, hogy a kis- és középvállalkozások ellehetetlenítésére kerüljön sor, amelyek a turisztikai szektorban kiutaztatással foglalkoznak. Ezek olyan szabályok, amelyek jelentős többletterhet nem jelentenek ezeknek a vállalkozásoknak, ugyanakkor a turistákat, tehát az utasokat viszont sokkal nagyobb védelemben részesítik. Ezért tehát a törvényjavaslatnak ezt a részét is támogatni tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan vita közepén vagyunk, pontosabban, a vezérszónoki szakaszában, amikor elmondható az, hogy nagyon fontos szándékokat kell megvitatnunk. Én ezeket egyébként alapjaiban támogatom.

Ugyanakkor teljesen értelmetlennek látjuk azt, hogy kétféle, egymással azért csak érintőlegesen összeérő téma egymás mellé pakolásával tulajdonképpen egy torzót vagy egy hibridet hoz létre a kormányzat. Az egyik téma tekintetében pedig akkora késés mutatkozik a cselekvése sorában, hogy az valami egészen elképesztő. Ugyanakkor nem lehet vitatni azt, hogy mind a fogyasztóvédelmi rendszer szigorítása, megerősítése, mind pedig az utazásszervezés szabályozása halaszthatatlan feladat.

Mivel az általános vita keretei igen szélesek és általában a tisztelt levezető elnökök sem szokták belénk fojtani a szót, ezért amellet, hogy én magam a pozitív véleményemnek adok hangot, szeretném felhívni az előterjesztő figyelmét több olyan rendezendő területre, ami vagy az itt lefektetett logikából következik, vagy pedig logikus következő lépés lehetne. Hiszen azt látjuk, hogy a fogyasztóvédelmi referensek tekintetében az egy logikus közbevetés, hogy mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Zala megye tekintetében papíron ne ugyanaz a referens segítse - idézőjelben - egy multicég munkáját, vagy működjön közre az itt található visszásságok feltárásában. Ugyanakkor azt is látjuk, kérdéses, hogy ez a referens milyen hatékonysággal működik. Tehát egy tisztességesen kimunkált törvényjavaslat mellé jó lett volna látni bizonyos számításokat a tekintetben, hogy egy befektetett forint mentén ez a rendszer hány költségvetési forintot hoz vissza Magyarországnak. Tudom, hogy ezek nagyon elnagyolt becslések.

Azt is tudom, hogy sok esetben nem állnak rendelkezésre tényadatok, de ha az Állami Számvevőszék tevékenységét, a GVH tevékenységét tudjuk így vizsgálni, márpedig szoktuk minden egyes költségvetési vitában, akkor a nagyon gyenge, recsegő-ropogó fogyasztóvédelem egyik nagyon fontos egységének a tevékenységét is mérnünk kellene, akár a megindí-

tott eljárások tekintetében, akár a visszaszerzett adóforintok, kiszabott bírságok, egyebek tekintetében az egész fogyasztóvédelmi szisztéma vizsgálata indokolt. És ezen belül kellene megtalálni a fogyasztóvédelmi referens helyét, szerepét, valamint azt, hogyan lehet ezt mélyíteni, hiszen én az idesorolt jogköröket nagyon nagy mértékben szélesíteném, és úgy gondolom, hogy egyetértés fog mutatkozni a Házban e tekintetben.

Azt is látjuk ugyanakkor, monopolszerű helyzetek tömegesen azért nem alakulhatnak ki ezen szigorítás mentén, de azt is látjuk, hogy a közvetítő cégeket illetően itt megint csak egy fontos szándék jelenik meg. Tehát ne lehessen outsourcing alanya és tárgya az a tevékenység, amit egyébként a jogalkotó egy bizonyos szerv számára kiszabott.

Én nagyon szeretném, ha a közbeszerzési rendszerben is ugyanezt a logikát követné a kormányzat, a héten lesz szó erről. Tehát van egy teljesen logikus jobbikos javaslat, hogy magyarországi közbeszerzést az nyerhessen el, aki vagy rendelkezik a gyártási technológiával, a know-how-val, vagy pedig rendelkezik az érintett igényelt munkavállalói tömeg legalább 80 százalékával. Tehát azok a láncolatok ne alakulhassanak ki, amelyek a korrupció melegágyát képezik, és sajnálatos módon a jelenlegi Magyarországon is visszaélések tömegét köszönhetjük ezeknek. Tehát ugyanezt a logikát, ugyanezt a filozófiát szeretném viszontlátni más Fidesz-KDNP-s törvényjavaslatokban is.

És azt is látnunk kell, hogy a Green Holidays utasain vagy áldozatain, mondhatjuk őket áldozatoknak, nem biztos, hogy segít ez a megkésett törvényjavaslat, hogy egy kicsit áttérjek ennek az egésznek a másik tárgyára, tárgykörére is, de az utasjogok szavatolása, helyrerakása, biztosítása is egy nagyon fontos kérdéskör. És itt is az a fájó pont, még egyszer mondom, a támogatás biztosítása mellett, hogy számtalan egyéb területen felhoztuk ezeket. Hadd emeljek ki egy példát! Itt az egyik, a parlamentben ülő kollégánk többször emelt szót azt illetően, hogy az illegális idegenvezetés, ami Magyarországon tulajdonképpen következmények nélkül folytatható, jelesül a fővárosban, de az ország egész területén, nemcsak hogy több száz, tisztességesen felkészült és ebből élő hazai idegenvezető munkáját lehetetleníti el, hanem bizony az országimázsunk tekintetében is mérhetetlen károkat okoz, miközben gondoljunk bele, hogy akár egy más kontinensről idejött személy, aki a Hősök terén éppen elmagyarazza a magyar történelmet egy turistacsoportnak, kap egy ötezer forintos csekket, amit egy olyan nyelven állítanak ki neki, amit nem is ért, nem tud értelmezni. Hazautazik a hazájába vagy akárhova máshova, és lényegében következmények nélkül rombolhatja azt a Magyarországról kialakított képet, ami egyébként gyönyörű szép, csodálatos, de lehetne még csodálatosabb.

Tehát az illegális idegenvezetés egy apró részlet, de ennek a szabályozásáig sajnos nem tudott

ez a kormányzat hét és fél év alatt eljutni, pedig ezt nem az utcáról jelezték, nem egy fogadóórán jelezték - ne becsüljük le a fogadóórás jelzéseket, én tulajdonképpen mindig ezeket hozom be a parlamentbe -, de ezt ráadásul innen, a Házon belülről jelezték, és még erre sem tudott rezonálni a kormányzat. Képzeljük el, mi történik akkor, ha egy állampolgár, mondjuk, egy fogadóórára betérve kísérli meg akár a devizahiteles ügyét felpörgetni, segítséget szerezni benne. Tehát látható, hogy a kormányzat lekövető magatartást tanúsít, de még ezt is lassan teszi, még ezt is hiányosan teszi.

Amiért ezekre a látszólag részterületekre fel szeretném és fel szerettem volna hívni a figyelmet, az pontosan az, hogy ezeknek a szabályozatlansága elképesztő nemzetgazdasági károkat is okoz. Tehát ha bármely nemzetgazdasági ágazatban egy teljes magyar iparág vagy magyar szolgáltatói ágazat ellehetetleníthető következmények nélkül, ez kétirányú üzenetet takar. Egyrészt üzenet az összes többi magyar kkv-szolgáltató kis cég számára, hogy veletek is bármikor megtehetik, mert nincsen védőernyő. És üzenet a pénzügyi hiénák, a visszaélők, az illegalitásba merülők számára, hogy azért Magyarországon lehet halászni a zavarosban, miközben én azt szeretném, hogy ne lehessen.

Tehát teljesen egyértelműnek látom a feladatot, hogy itt megjelenik előttünk egy törvényjavaslatban az, hogy közvetítő cégek ne végezhesék azt a tevékenységet, amit a jogalkotó valakinek szánt. Jó, de akkor ez köszönjön vissza az összes többiben, akkor folytassunk hasonló vitákat a közbeszerzési rendszerről; jelenjenek meg azok a törvényjavaslatok, amelyek egyértelmű normatív szabályokat tartalmaznak azt illetően, hogy mondjuk, hogyan lehet helyzetbe hozni a 200 millió forintos éves árbevétel alatti, vagy a tíz főnél kevesebbet foglalkoztató magyar kis- és közepes méretű vállalkozásokat, jelesül azokat, amelyek a növekedési hitelprogramoknak is egyfajta kárvallottjai, hiszen a források egy számjegyű százaléka került csak hozzájuk ezen hatalmas összegtőmeg tekintetében.

És ha a másik oldalon megjelenik adott esetben az utasjogok egyfajta rendezési szándéka vagy a szabályozás megerősítése, akkor ez terjedjen ki minden egyes részterületre. Ha a kormányzat ezt nem kívánja egyben, egy csomagban behozni, bár úgy lenne a logikus, akkor kérjen fel szakértőket, beszéljen piaci szereplőkkel. Még egyszer mondom, a jegyzőkönyvekből visszakereshető módon, a Házon belülről érkeztek ezt illető jelzések.

Keressék meg ezek szereplőit, hiszen a magyar parlament dolga elsősorban az lenne, hogy proaktív módon, megoldásokat biztosítva egyfajta piaci, üzleti, nemzetgazdasági biztonságérzetet, komfortzónát erősítsen, alakítson ki, nem pedig az, hogy lekövető módon, sokszor EU-s irányelveknek vagy diktátumoknak megfelelően, egy-két éves késéssel, nemzetgazdasági károkat okozva valamit letegyen az asztalra, ami kötelező volt, de egyébként nem biztos, hogy teljes körben képes hatni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel független képviselők nem vesznek részt a vitában, most kétperces felszólalásra megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Heringes Anita képviselőtársam a vezérszónoklatában már elmondta, hogy módosító javaslatot fogunk majd benyújtani, és amennyiben azt támogatják, akkor fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot; őt nem ismételném meg.

Csupán arra szeretnék rávilágítani a törvényjavaslattal kapcsolatosan, azt egy nagyon helyes jogalkotói szándéknak tekintjük, ha megpróbálják megakadályozni a nyáron a Green Holidayshez hasonló esetek megtörténtét. Ez volt az az eset, ahol több mint 500 magyar állampolgár gyakorlatilag kinn rekedt külföldön, merthogy az a bizonyos Green Holidays Kft. utazási irodaként csődbe ment. Kifejezetten örülünk annak egyébként, ha ennek legalább a törvényi szabályozása megtörténik, hogy a jövőben ezek az esetek ne fordulhassanak elő, mert annál az esetről is gyakorlatilag az Uniqua biztosító volt az, amelyik, mondjuk úgy, hogy belépett a térbe, és rajta keresztül tudtak hazajutni ezek az emberek. Úgyhogy azért az eléggé nagy probléma volt itt a nyáron. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsorából. - Dr. Józsa István: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További kétpéres felszólalások következnek. Megadom a szót. Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon!

(12.00)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel nagy vita nem fog kibontakozni - a csoportdinamikából legalábbis erre kell hogy következtessek -, szeretnék még egy szempontot megosztani a jelenlévőkkel a tekintetben, hogy lehet a fogyasztóvédelmi visszásságokat jogszabályban rögzíteni, szabályozni, a szabályozást mélyíteni, ugyanakkor szeretném a kormányzat figyelmét felhívni arra, hogy amikor stratégiai szerződést köt az érintett multcégekkel, tehát jelesül azokkal, akikről most nagyjából beszélünk a szabályozotti körben, akkor érdemes lenne ezen stratégiai szerződések megkötésekor - vagy hozzám közelebb állna az, hogy a jelenleg fennálló újratárgyalásakor - kikötni ugyanezeket a szándékokat. Hiszen mondjuk, az utazásszervezés egy kiváló példája annak, hogy egy viszonylag szigorúan szabályozott területen következtek be olyan visszaélések, amelyek több száz magyar fogyasztó, polgár kárára következtek be. Persze lehet tovább szigorítani, de ezt az alapfilozófiát ér-

demés lefektetni az üzleti partnerekkel való megállapodás során is. Ugyanígy, ahogy mondjuk, a hosszú távú bérfelzárkóztatást is ezen stratégiai szerződésekben ki kellett volna és még most is ki kellene kötni az érintett multicégek számára, hiszen ha megvizsgáljuk a magyar termelékenység egyébként igen gyenge növekményét, azt tapasztaljuk, hogy még attól is elmarad a magyar bérek növekménye, amely még gyengébb.

Tehát ha ezt az ollót sikerül először közelíteni, aztán megszüntetni, akkor azt láthatjuk, hogy a magyar fizetések érdemben el tudnak és el tudnának indulni fölfelé. De még egyszer szeretném hangsúlyozni, ezen alapfilozófiát a stratégiai szerződésekben is le kell szögezni, nem lehet Magyarországot az olcsó munkaerőre építeni, és ahogy a miniszterelnök mondta, rugalmas munka törvénykönyvére, és az, hogy ez a gyarmati kiszolgáltatottság megszűnjön, a fogyasztóvédelemtől az utazásszervezésig minden területen kell hogy érvényesüljön. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Írásban jelentkezett felszólalásra Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Ez egy olyan napirend, ami pontosan mutatja, hogy a jogalkotásnak a fogyasztók védelmében azért nagyon fontos szerepe lehet. Tehát ha megnézzük a dátumokat, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2015. november 25-én fogadta el azt a szabályozást, amely megtiltja az utazási csomagok megbontását, tehát egy fokozott védelmet biztosít a fogyasztók számára, ha ezt nem a legeslegutolsó határidőre teljesíti a magyar kormányzat és a magyar parlament - mert tényleg a pro forma határidő 2018. január 1-je -, hanem mondjuk, korábban, akkor valószínűleg megelőzhető lett volna, hogy a Green Holidays utazási intézmény értékesítési gyakorlata és csődbe menetele következtében ez év július 2-án közel 600 magyar állampolgár, utazó, fogyasztó, üdültni vágyó ember rekedjen külföldön.

Tehát úgy tűnik, hogy ha az uniós szabályozás a fogyasztók érdekében 2015 novemberében megszületett, akkor ez egy ismert probléma. Nem mondok újat azzal, hogy a magyar kormányzat rendszeresen lassúsággal, túlbürokratizált működési móddal vádolja Brüsszelt. Na, most ez a lassú, tohonya Brüsszel 2015. november 25-ére meghozta ezt a szabályozást a fogyasztók védelmére, amely a magyar fogyasztóknak is védelmet jelenthetett volna, ha a magyar kormányzat idehozza a parlament elé, és mondjuk, egy évvel ezelőtt meghozzuk ezt a szabályozást, ami most fekszik előttünk.

Tehát az egyik szemem sír, a másik nevet. Az a szemem nevet, hogy itt van ez a javaslat a jogharmonizációs szabályozás átvételéről, ugyanakkor a könyveim potyognak, igazából mind a kettőből, mert ez

a 600 magyar kárvallott megúszhatta volna, ha a kormányunk nem tohonyább, mint az általa sokat bírált Brüsszel, és nem ilyen lassan hozza ide a parlament elé ezt a javaslatot.

A másik, amiről szólni szeretnék, ez a fogyasztóvédelmi referensek ügye. Ezt az eredeti előterjesztésben is gyengének tartottuk, amikor uniós jogharmonizációra idehozták, hogy kell ilyen referenssel bírni, mi akkor is azt gondoltuk, hogy ezt sokkal alaposabban kellene szabályozni. Most egy dolog előjött itt, hogy a nagy utaztató multicégek legalább megyenként alkalmazzanak egy ilyen fogyasztóvédelmi referenst. Ez nagyon helyes. Tehát legyen meg a lehetőség a korrekt tájékoztatásra.

De van ennek a piaci láncnak egy másik vége is, az utaztatási piacnak, az egyszemélyes kft.-k, a néhány fővel dolgozó utazási irodák. Tehát arra is gondolni kell, amikor az egy szem ügyvezető maga az utazási iroda, meghirdeti az utat, és amikor a tájékoztatás végére ér mint ügyvezető, akkor átül a másik székére, közli a vásárlóval, hogy most én fogyasztóvédelmi referensként szeretnék önnek tájékoztatást adni azzal szemben, amit idáig elmondtam, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy erre meg erre nagyon figyeljen az általam előadott ajánlatban, mert különben az apró betűs részekkel rosszul jár. Nem akarom a végsőkig feszíteni az iróniát, de azért a pici cégekre is kell olyan szabályozást hozni, ami egyáltalán betartható, működőképes és a fogyasztók számára biztosít védelmet.

Úgy gondolom, hogy az uniós irányelv átültetése mindenképpen helyes, tehát az a jogalkotói cél, hogy a Green Holidays botrányához hasonló ügyek ne fordulhassanak elő azáltal, hogy ezt az utazási értékesítési csomagot az értékesítő megbontja, és eltérő garanciákat biztosít az egyes elemekre. Nagyon reméljük, hogy a jövőben erre már nem lesz majd lehetőség a jogszabályokat kijátszva, hogy külön elemekre bontsák az irodák az utazási, utaztatási csomagokat.

A javaslat másik pontjában részletezett paragrafusaival is igazából egyet lehet érteni. Kérdést vet fel, hogy miért ebben a tervezetben hozták be a fogyasztóvédelmi referens intézményének a kérdését, mert végül is csak abban hasonlít a kettő, hogy az utazásról van benne szó. Korábban ezt jeleztük, hogy jó lenne alaposabban tisztázni, hogy a valódi célját is el tudja érni ez a fogyasztóvédelmi referensi munkakör.

Az utazási csomagra vonatkozó szerződés írásba foglalásának elmulasztásához jogkövetkezményt nem fűz, ahogy már korábban is említettem. Véleményünk szerint nem elégséges a javaslat azon szakasza, amely szerint a szerződéskötést megelőző tájékoztatás körében a korábrinál szigorúbb feltételeket támaszt, ugyanakkor az írásba foglalás elmulasztásának vagy legalábbis a tájékoztatásnak a dokumentálását mindenképpen meg kellene oldani.

Tehát én szeretném biztatni az előterjesztőt, hogy máskor ne várjon ilyen sokat egy-egy ilyen, a fogyasztók számára esetleg megoldást, védelmet jelentő EU-s jogharmonizáció idehozatalával, és ne legyen lassúbb a sokat szidott brüsszeli bürokráciá-

nál. Másrészt teremtsen meg annak lehetőségét, hogy a törvény által biztosított szabályozás a gyakorlatban is működőképes legyen. Tehát a fogyasztóvédelmi referens intézménye, ha kellően életszerű, körbe van járva, akkor hasznos lehet, ugyanígy a biztosítási szerződések ügye. Mert az egy tény, hogy az utazási irodáknak biztosítási szerződést kell kötniük, hogy az utasaikat valaki hazahozza akkor is, ha ők erre nem képesek.

(12.10)

De nem mindegy, hogy ezt milyen feltételekkel, milyen igazolásokkal, mennyire gyorsan, mennyire gördülékenyen teszik. Sokra lehet menni egy olyan utasbiztosítási megoldással, ami mondjuk, a bizonyítást valahova oda teszi, hogy 3-4 napos elbírálási határidőt szab meg, ami alatt már az utasnak haza kellene érnie. Tehát amire gondolok, az az, hogy biztosítékot kellene kapnia a fogyasztónak - ez is egy fogyasztóvédelmi szempont -, hogy az utazási iroda által kötött utasbiztosítási szerződés, mondjuk, napra védelmet jelent a számára. Ha egyik nap csődöt jelent a cég, neki másnap kellene hazajönnie, akkor ezt meg fogja oldani valaki. Tehát ne csak egy elvi kötelezettségvállalás lehessen, hanem tényleges gyakorlati segítségre is garanciákat adjon az ilyen biztosítási szerződés.

Tehát én üdvözlöm azt, hogy a minisztérium foglalkozik ezzel, hogy hozott ide ilyen javaslatokat, de arra biztatnám, hogy ne hagyják abba ezt az áldásos tevékenységet, mert a magyar fogyasztók ezt a fokozott védelmet igenis megérdemlik. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ott folytatnám, ahol Józsa képviselő úr az utolsó mondatával abbahagyta, nevezetesen, hogy a magyar fogyasztók nagyobb figyelmet érdemelnének. Szeretném államtitkár úr figyelmét felhívni arra, hogy amióta önök vannak kormányon, azóta ez a fogyasztóvédelem szinte eltűnt mint kormányzati terület, tehát nagyon ritkán hallani erről itt a parlamentben is vagy akár kormányzati előterjesztések vagy költségvetési források tekintetében.

Azt is mondhatnám, hogy önök alulértékelik a fogyasztóvédelem jelentőségét ma Magyarországon. Arról nem is beszélve, hogy Európában számos olyan példa van, ahol még külön minisztérium vagy legalábbis miniszteri rangon kezelik a fogyasztóvédelmet. Ma Magyarországon szinte megmondhatatlan az, hogy ki az, aki a felelőse ennek a területnek, miközben hogy azt a célt elérjük, amiről beszélt Józsa képviselőtársam, hogy egy erős fogyasztóvédelem védje a magyar fogyasztókat, ahhoz egészen biztosan fejlesztésre és több forrásra lenne szükség, hiszen a

megyei fogyasztóvédelmi hatóságok esetében is olyan kevés ellenőrrel rendelkeznek, akiket már talán arcról is ismernek azok a cégek, ahova kimennek adott esetben ellenőrizni.

Így nagyon nehéz az ellenőrzési terveket is adott esetben bővíteni vagy mélyíteni, hiszen ha nem áll rendelkezésre kellő forrás, akkor nincs elég szakképzett ember, és akkor viszont nem lehet feltárni akár előzetesen az olyan típusú problémákat is, mint amikről itt a képviselőtársaim beszéltek a turizmus kapcsán.

Én ezért azt javasolnám a kormányzatnak, hogy adott esetben kiemelten elsősorban azokon a helyeken, amelyek vagy turisztikai desztinációk, vagy kiemelt turisztikai desztinációk, vagy ahol nagy létszámú cég van bejegyezve, vagy ahol a tevékenységüket folytatják, ott bizony sokkal nagyobb erőforrásokkal kellene hogy megjelenjen a fogyasztóvédelem. Éppen ezért érdemes lenne a létszámot fejleszteni, érdemes lenne az ellenőrzési terveket bővíteni. Egy ellenőrzési tervnek természetesen nemcsak az kell hogy legyen a célja, hogy bírságot adjon és ezáltal akár bevételre tegyen szert a költségvetés, és jogkövető magatartásra bírják az adott szolgáltatást adó vagy bármilyen más céget, hanem azért is fontos, hogy az előzetes tájékoztatással, adott esetben a figyelmeztetéssel itt egy másik vitában, ami az adóhatósággal kapcsolatos volt, Tállai államtitkár úr vagy valamilyen fideszes képviselő elmondta, hogy változik az adóhatóság hozzáállása, azt gondolom, ez helyes. A fogyasztóvédelemnél is nem a bírságot-közpon-túság a megoldás, hiszen a fogyasztóvédelemnek is az a dolga, hogy elérje azt, hogy jogkövető magatartással működjenek a különböző cégek. Ezért mondom azt, hogy már magának a tájékoztatásnak is van komoly jelentősége, majd esetleg bármilyen szabálysértés észlelése esetén a súlyának megfelelően akár a figyelmeztetés is jogkövető magatartásra ösztökélhet, és aztán természetesen, hogy ha mindezek nem vezetnek eredményre, akkor viszont egy szigorú büntetés az, amivel ezeket a cégeket lehet jobb belátásra készíteni; magyarul: a létszámfejlesztés, az ellenőrzési tervek bővítése.

Én sokkal nagyobb médiafelületet adnék. Önök annyi pénzt költenek a különböző propagandakampányokra, plakátokra, egyebekre, kormányzati gyűlöletheadjáratra, nem pontosan értem, hogy miért pont a fogyasztóvédelem nem érdemli meg azt, hogy sokkal nagyobb médiafelületet kapjon, sokkal több esetről számoljon be a média akár kormányzati kampányok keretében is, hiszen a nyilvánosság egyben visszatartó erőt is jelenthet. A legutóbb olvastam egy cikket egy vendéglátóipari egységről, ha már turisztikáról beszélünk, ahol rendszeresen verik át az odaérkező turistákat. Ez egészen biztosan nemcsak a turistáknak rossz, hanem az ország imázsának is egészen biztosan rossz. Ráadásul ez egy olyan helyszínen történt, ahol már korábban is volt már hasonló eset. Be is zárták, majd újranyitották, és ugyanazt a tevékenységet folytatták tovább. Ha legalább erről a médiában értesülnek úgymond a fogyasztók, akár

angol nyelven, akkor egészen biztosan nagyobb odafigyelés övezi az ilyen típusú botrányokat.

Teljesen természetes, hogy mindehhez, ahogy az imént is mondtam, sokkal több forrásra lenne szükség, de ez a több forrás elenyészik egyébként, mondjuk, egy stadionépítés mellett. Amennyivel többre került, mondjuk, a Haladás stadionja Szombathelyen, abból egészen biztosan ezeknek a problémáknak a 120 százalékát lehetne megoldani.

Azon is elgondolkodnék a kormányzat szempontjából, hogy valamifajta koordinációra csak szükség lenne a kormányzati szervek között, hiszen itt az élelmiszer-biztonságtól a szolgáltatáson, az árukereskedelmen túl nagyon sok területet ölel fel a fogyasztóvédelem. Sokféle hatóság rendelkezik feladattal, hogy ezeken a területeken betartassák a jogszabályokat.

Ez mindenféleképpen egyfajta koordinációt érdemelne a kormányzaton belül. Mint ahogy érdemes lenne elgondolkodni azon a következő parlamenti ciklusban, korábban volt Fogyasztóvédelmi bizottság a parlamentben, hogy ha nem is főbizottságként, de akár egy albizottságként érdemes lenne a témának egy külön parlamenti testületet, bizottságot szentelni, hiszen azáltal, ha van egy ilyen, legalább albizottság, akkor egészen biztosan nagyobb figyelmet is kap ez a terület, és nagyobb lobbierővel is tud akkor rendelkezni akár a költségvetés tervezésekor.

Úgyhogy én igazából az alkalmat erre szerettem volna megragadni, hogy egy picit arra felhívjam a figyelmet, hogy méltánytalanul háttérbe szorult a fogyasztóvédelem kérdése, miközben Európában, az Egyesült Államokban és a világban nagyon sok helyen pont inkább erősítik ezeket a célokat, erősítik az ezzel foglalkozó hatóságokat és az ilyen típusú tevékenységet. Miközben természetesen az is egy jogos elvárás és felvetés, ha már az európai vagy a nemzetközi kontextust említem, hogy azt is érdemes lenne áttekinteni, hogy milyen olyan jogszabályoknak, szabályoknak kell megfelelniük a különböző cégeknek, amelyek adott esetben inkább már a túlzás kategóriájába esnek.

Tehát jogos az a felvetés is a másik oldalról, azoknak a cégeknek az oldaláról vagy szektor képviselőinek az oldaláról, hogy sok esetben igaz az az állítás, hogy felesleges feltételeknek kell hogy megfeleljenek a cégek, amelyek sokkal költségesebbé teszik és bonyolultabbá az ő működésüket. Valahol ezt a munkát is érdemes volna elvégezni a különböző érdekképviselések együttműködésével, hogy melyek azok a szabályok, amelyek valóban szükségesek a minőségi szolgáltatás, áru vagy a fogyasztói biztonság szempontjából, és mi az, ami adott esetben túlterjeszkedő bürokrácia és adminisztráció, amit viszont érdemes volna leépíteni.

Így talán a cégek is könnyebben felelnének meg az egyébként helyes kontextusnak, és talán ezt az egyensúlyt érdemes ebben a vitában is a vitában részt vevők figyelmébe ajánlani.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, aki az előterjesztő képviselőjében válaszolni kíván az elhangzottakra.

(12.20)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy először is megköszönjem a teljes mértékben vagy részben támogató észrevételeket, és megköszönjem azokat a jobbtó szándékú javaslatokat is, amelyek reményeim szerint módosító javaslatokban öltenek formát, és amelyeket az arra illetékes bizottság meg fog tárgyalni.

Ennek előrebocsátása mellett még egy megjegyzést engedjenek meg! Az előző napirend tárgyalása során szóba került, hogy vannak salátatörvénytervezet-előterjesztések. Én meg azt gondolom, hogy vannak a szó jó értelmében vett saláta képviselői hozzászólások is. Nagyon nehéz ezekre a képviselői észrevételekre teljes körű választ adni, hiszen egy nagyon széles spektrumot érintenek, ezért engedjék meg, hogy csak a jelen törvénytervezethez közvetlenül kapcsolódó észrevételekre reagáljak.

Több képviselőtársam kifogásolta az előterjesztés elkésztését. Természetesen nem megengedve, de elfogadva azt tudom mondani, hogy nincs olyan munka, amit ne lehetne rövidebb idő alatt elvégezni, nincs olyan munka, amit ne lehetne jobban elvégezni, ugyanakkor minden munkának van egy optimális elvégzési ideje. Maga az előterjesztés nem készt el, hiszen az átültetés határideje 2018. január 1., tehát időben vagyunk. Arra nézve, hogy mihez képest tartják képviselőtársaim megkésztetnek, engedjék meg, hogy megjegyezzem, ezt a tervezetet is az ezt megfogalmazó kollégák az érintett szakmai szervezetekkel nagyon alaposan végigtárgyalták. Ennek az egyeztetésnek van egy időtartama, annak is megvan a maga eljárási rendje, ha úgy tetszik, megvan a táncrendje - ez időigényes. Ha azt nem végezzük el, vagy nem megfelelő alapossággal végezzük el, akkor joggal ér bennünket az a kritika, hogy a kormány úgy terjeszt elő egy szakmai javaslatot, hogy az érintett szakmai szervezetek véleményét nem kellő alapossággal vagy mélységgel veszi figyelembe.

Z. Kárpát képviselőtársamnak mondom, hogy nincs tiltás a közvetítői tevékenység tekintetében, az továbbra is végezhető, ugyanakkor az utazásközvetítők, -szervezők viszonyrendszerét a javaslat senki által nem vitatottan egyértelműbben szabályozza.

Azok az általános észrevételek, amelyek a turizmussal, az utazásszervezéssel és egyébekkel, például az idegenvezetéssel kapcsolatosak, nem tárgyai a jelen előterjesztésnek. Hadd hívjam fel képviselőtársaim figyelmét, hogy az elmúlt időszakban elkészült

egy átfogó nemzeti turisztikai stratégia, amely számos tekintetben túlépelt a korábbin, korszerűsítette a korábbi, turisztikával kapcsolatos szakmai szervezeti, intézményi kérdéseket, és azokban számos olyan elem van, amelyek most esetenként akár kritikai tartalommal megjelentek. Egyébként engedjék meg, hogy azt is hozzátegyem, hogy minden ezzel kapcsolatos jobbító és javító javaslatot, képviselői indítványt szívesen veszünk.

Mesterházy képviselő úr azt mondta, hogy az utóbbi időben eltűnt a fogyasztóvédelem. Nem tűnt el, államtitkár felelős a fogyasztóvédelemért, egy nagy tapasztalatú helyettes államtitkár irányítja ezt az egész tevékenységet, aki a munkájához - hogy a magyar irodalomból vett példával mondjam - pénzt, paripát, fegyvert, mindent megkap. E tekintetben is teljes mértékben igazat adok önnek, hogy nincs olyan tevékenység, amit ne lehetne jobban végezni. Abban is teljesen egyetértünk, hogy az ezzel kapcsolatos feladatoknak és az elért eredményeknek nagyobb nyilvánosságot kellene adni. Ezt a stratégiákban kiemelten szerepeltetjük, és ennek megfelelően is igyekszünk eljárni.

Abban is egyetértünk önnel és a többi képviselő-társammal is, hogy a fogyasztóvédelem a kereskedelemnek és más egyéb szolgáltatásoknak talán a legfontosabb társadalmi ellenőrző szerve, annak a szerepe természetesen egyre növekszik, és ehhez a növekvő szerephez egy ezzel foglalkozó államnak megfelelő figyelemmel kell viszonyulnia. Úgy gondolom, hogy ez a figyelem a jelen előterjesztésünkben is megjelenik, ezért ismételtelen kérem ennek a támogatását, módosító javaslatokkal pedig a javaslat szövegének esetleges jobbítását.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami vagyonnal és nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18311. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat több, a nemzeti vagyonnal, illetve a nemzeti pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggő törvény módosítására irányul, figyelembe véve az állami közfeladatok ellátásában és a gazdasági életviszonyokban szerzett aktuális tapasztalatokat, és az ezek kezelésével összefüggésben felmerült kormányzati elvárásokat is.

A törvényjavaslat egyik legfontosabb célkitűzése hozzájárulni ahhoz, hogy a Magyar Fejlesztési Bank Zrt., valamint az MFB-vállalkozáscsoportba tartozó társaságok a saját, uniós és más nemzetközi források hatékonyabb kihelyezésével támogassák a hazai fejlesztési célokat, hozzájárulva ezzel az ország gazdasági növekedéséhez és versenyképességéhez.

A törvényjavaslat szerint a vonatkozó uniós szabályozás adta kereteken belül módosulnak az európai uniós forráskezelési tevékenységet szabályozó rendelkezések annak érdekében, hogy az MFB e tevékenységét a korábbinál hatékonyabban tudja elvégezni. Mindez elősegíti az MFB-csoportra vonatkozóan a kormány által támogatott azon stratégiai célkitűzés megvalósítását, amely szerint a gazdasági fejlődés fenntartása érdekében biztosítani kell az európai uniós források minél hatékonyabb felhasználását, ezáltal e források felhasználásának a súlyát növelni kell a hazai fejlesztéspolitikában, segítve ezzel a vállalkozások erősítését, gyarapodását is.

Az uniós forráskihelyezési tevékenység mellett a nemzetgazdasági, illetve társadalmi szempontból jelentős beruházási, finanszírozási célok támogatása továbbra is fontos területe az MFB fejlesztésbanki tevékenységének. A törvényjavaslat az MFB feladatkörének pontosításával, aktualizálásával, továbbá a feladatokhoz kapcsolódó pénzügyi szolgáltatási tevékenységek kibővítésével kívánja biztosítani az MFB gazdaságfejlesztési törekvéseit.

A törvényjavaslat egyúttal megteremti a lehetőséget annak is, hogy az MFB hozzájárulhasson azon kormányzati célkitűzésekhez, amelyek a településköpi szempontból kiemelt jelentőségű beruházások finanszírozását szolgálják. E körben az MFB szerepe abban áll, hogy a kormányrendeletben meghatározott kiemelt nemzeti emlékhely és településképvédelmi környezet megóvását, kialakítását, az épített és természeti környezet egységes védelmét szolgáló ingatlanok fenntartásához, helyreállításához, felújításához vagy átalakításához kapcsolódó, a beruházások finanszírozásához szükséges hitel, illetve kölcsön formájában történő biztosításban részt vegyen.

(12.30)

Hangsúlyozni szükséges ugyanakkor, hogy e körben az MFB részvételére, a fejlesztési bankokra vonatkozó uniós kívánalmakkal összhangban, természetesen akkor lesz csak lehetőség, ha ezen ingatlanok tulajdonosai a kereskedelmi bankoktól nem jutnának finanszírozási lehetőségekhez. A sikeres fejlesztési banki tevékenységhez nélkülözhetetlen a szolgáltatás- és termékpaletta színesebbé tétele az értéknövelő szolgáltatások előtérbe helyezésével, így a jelen módosítás által megnyílhat az út a kockázati-tőke- és a tőkeberuházási tevékenység folytatásához, a korai fázisú vállalkozások, az úgynevezett start-upok és az innováció támogatásához.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti vagyonról szóló törvény rögzíti, hogy a nemzeti vagyon alapvető rendeltetése a közfeladat ellátásának biztosítása,

valamint azt is, hogy a nemzeti vagyonnal felelős módon, rendeltetésszerűen kell gazdálkodni. A felelősségteljes vagyongazdálkodás biztosítéka, hogy a nemzeti vagyont ingyenesen kizárólag a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel lehet átruházni. Az állami vagyonról szóló törvény határozza meg azokat az eseteket, amikor az átvállalt állami vagy önkormányzati közfeladat ellátásának segítése érdekében a kormány nyilvános határozatban dönthet az állam tulajdonában álló vagyonelemek térítésmentes átruházásáról.

A Magyarországon működő vallási közösségek a társadalom kiemelkedő fontosságú értékhordozói és közösségteremtő tényezői, amelyek hitéleti tevékenységük mellett nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint kulturális, környezetvédelmi, sport- és más tevékenységükkel, valamint a nemzeti tudat ápolásával is jelentős szerepet töltenek be az ország és a nemzet életében. Az Országgyűlés legutóbb az egyházak, egyházi intézmények egyre szélesebb körű közcélú tevékenységének segítése érdekében módosította a vagyontörvényt annak érdekében, hogy a köztisztviselők, a civil szervezetek mellett az egyházak is részesüljenek ingyenes vagyonszerzésben abban az esetben, ha közfeladatot látnak el.

E jogosultság kiterjesztésére kerül most sor, amely által az egyházi jogi személyek, például a szerzetesrendek is ingyenesen állami vagyonhoz juthatnak hitéleti feladataik elősegítése vagy az általuk végzett állami, így különösen oktatási, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, illetve kulturális feladatok ellátásának elősegítése érdekében.

A további, az állami vagyonról szóló törvényt módosító rendelkezések a tulajdonosjog-gyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. napi jogalkalmazása során felmerült kérdéseket kezelik. E módosítások továbbnövelik a tulajdonosjog-gyakorlás hatékonyságát, és biztosítják az eredményes, költségtakarékos, értékmegőrzést szolgáló vagyongazdálkodást.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A vagyongazdálkodási tárgyú módosító rendelkezések között szerepel a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló törvény módosítása. Ennek célja, hogy az egyes, megüresedett lakóingatlanok hatékony közcélú hasznosítása érdekében az ingatlanok felett tulajdonosi jogokat gyakorló MNV Zrt. átvehesse az érintett ingatlanokat a Nemzeti Eszközkezelőtől annak a vagyonkezelési szerződése részleges megszüntetése mellett.

Mint ismeretes a kormány otthonvédelmi intézkedéssorozatának egyik meghatározó eleme a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. által működtetett program. A Nemzeti Eszközkezelő törvényben meghatározott alaptevékenysége, hogy azoknak az ingatlantulajdonosoknak biztosítsa a lakhatását, akik jelzáloghitelüket már huzamosabb ideje nem tudják fizetni, és egyben szociálisan rászorultak. A hitelező bankok közreműködésével felajánlott ingatlanokat a NET

Zrt. a magyar állam részére megvásárolja, és az eredeti tulajdonosnak és családjának határozatlan időre bérbe adja. A NET Zrt. az állam nevében megvásárolt lakóingatlanok felett vagyonkezelői jogot gyakorol. A módosítással a NET Zrt. által a továbbiakban nem hasznosítható ingatlanok hasznosítását a tulajdonosjog-gyakorló végezheti a vagyongazdálkodás általános szabályai alapján.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat főbb változásai a takarékszövetkezeti integrációra vonatkozó szabályozást is érintik. A takarékszövetkezetek működésével kapcsolatban az egyik legfontosabb kormányzati szempont az intézményvédelmi feladatok hatékony ellátása és az integráció belső kontrolljának megfelelő működtetése, amelynek letéteményese a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete, a továbbiakban az Integrációs Szervezet. A törvényjavaslat ezért elsődlegesen az Integrációs Szervezet szerveinek összetételére, feladatkörére vonatkozóan fogalmaz meg javaslatokat annak érdekében, hogy a takarékszövetkezeti integráció tagjai magas színvonalú, a problémákra hatékonyan reagáló vezetés és szakmai irányítás mellett végezzék tevékenységüket, a szektor intézményvédelmi rendszere pedig biztosítsa az ügyfelek és valamennyi intézmény érdekeinek érvényesülését.

A törvényjavaslat alapján az Integrációs Szervezet irányítását, illetve vezetését ellátó igazgatóság és ügyvezetés tagjaira nézve szigorúbbá válik a szakmai alkalmassági és összeférhetlenségi követelményrendszer. Emellett az igazgatóság, a jelentős súlyú szankciós intézkedések kivételével, egyes döntések meghozatalát átruházhatja az operatív feladatokat ellátó ügyvezetésre a gyorsabb és hatékonyabb reagálás lehetőségének biztosítása érdekében.

Bővül az Integrációs Szervezet ellenőrzési feladataival kapcsolatos eszköztár is, a takarékszövetkezetek közvetítők útján végzett tevékenysége is ellenőrizhető lesz a jövőben, és ideiglenesen közreműködő szakértő igénybevitelére is lehetőség van az ellenőrzések eredményességének javítása érdekében.

Az Integrációs Szervezet hatékonyabb működését szolgáló rendelkezéseken felül a törvényjavaslat fontos és a takarékszövetkezetekre nézve kedvező lényeges újítása, hogy módosul az Integrációs Szervezet közgyűlésén az egyes tagokat megillető szavazati jog mértéke. Az MFB az integrációs szervezeti tagságára és az állami szerepvállalásra tekintettel a szavazatok többségével, 51 százalékkal rendelkezik, a fennmaradó szavazatok pedig egyenlő arányban oszlanak meg a többi tag között, a korábbinál lényegesen súlyosabb beleszólást biztosítva az integráció működésébe.

A szektorban lezajlott egyesülési folyamatok eredményeként megközelítőleg hasonló méretű tagszervezetek alakulnak ki ez év végéig, amelyek számára indokolt egymással megegyező mértékű és nagyobb súlyú szavazati jogot biztosítani. A takarékszövetkezetek ennek eredményeként a korábbinál hatékonyabban képviselhetik érdekeiket a szektor jövőjének alakítása során.

A törvényjavaslat további újítása, hogy az Integrációs Szervezet közgyűlésének hatáskörébe telepíti a tagdíj éves összegének meghatározását, így a tagdíj mértékének szükség szerinti megállapítása a tagok döntési kompetenciájába kerül, egy minimális szint törvényi rögzítése mellett.

A törvényjavaslat a fentiekén túl kisebb korrekciókat, pontosításokat tartalmaz az egységes informatikai rendszer létrehozásának köztes eredményeire is figyelemmel.

(12.40)

A törvénymódosítás eredményeként az Európai Unió elvárásainak jobban megfelelő és a pénzügyi piaci kihívásokhoz még inkább illeszkedő szabályozási keretrendszer jön létre a takarékszövetkezetek tekintetében a stabil és konszolidált működés hosszú távú megteremtése és fenntartása érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A postai szolgáltatások nyújtásában az ország lakosságának rendkívül nagy része érintett, ezért fontos, hogy a postai szolgáltatási szektorban életbe lépő pénzmosás és terrorizmus elleni küzdelmet célzó szabályok alkalmazása a lehető legkisebb mértékben okozzon aránytalan adminisztratív terhet és idővesztést az ügyfelek számára. A törvénymódosítás célja ennek megfelelően a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény és a postai szolgáltatásokról szóló törvény módosításával - a pénzmosás megelőzését szolgáló uniós irányelvi szabályozással összhangban - lehetővé tenni az állampolgárok mindennapi életéhez kapcsolódó kisebb összegű, a pénzmosás szempontjából azonban tényleges kockázatot nem jelentő postai készpénzfizetésekhez kapcsolódó adatrögzítési és ügyfél-átvilágítási intézkedési kötelezettségek körének csökkentését, illetve egyszerűsítését.

A postai szolgáltatásokról szóló szabályozás módosítása azért is szükséges, hogy a pénzmosás megelőzését szolgáló szabályokkal kapcsolatos postai csekkbefizetési gyakorlat folyamatainak a gördülékenysége biztosítható legyen, csökkentve ezzel az ügyfelek várakozási idejét, adminisztratív terheit mindennapi ügyintézésük során.

A szabályozás kiegészítését az is indokolja, hogy az egyetemes postai szolgáltató alkalmazottai által végzett pénzügyi tevékenységhez igazodó arányos követelményrendszer legyen megállapítva. A felkészült postai alkalmazottak e tevékenységben történő részvétele alapvető elvárás az ügyfélvédelem szempontjából, éppen ezért az MNB által rendeletben meghatározott követelményrendszer alapján bonyolítják le a postai belső képzéseket.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak a csődtörvény módosítása szempontjából a legfontosabb eleme a felszámoló működés átláthatóságának és pártatlan működésének elősegítése érdekében további garanciák szabályozásba történő beépítése. A módosítás példálózó jelleggel meghatározza azon tevékenységeket, amellyel iránymutatást kíván adni a

jogalkalmazónak a felszámoló tevékenység tekintetében a pártatlan tevékenységek megítéléséhez, bővítési lehetőséget adva a jelenlegi tilalmazott tevékenységek vonatkozásában.

A csődtörvény módosítása egyebekben a gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges szabályozási korrekciókat valósítja meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, hogy a törvényjavaslat a fejlesztési banki tevékenység hatékonyságának és szolgáltatási körének a kibővítésével hozzájárulhat a hazai gazdaságélénkítési lehetőségek bővítéséhez, a takarékszövetkezeti szektor stabilitásának és konszolidált működésének hosszú távú fenntartásához. A postai szolgáltatásokat érintő módosítások pedig az uniós pénzmosási szabályozásból eredő ügyfelek oldalán jelentkező adminisztráció csökkentését, rugalmasabbá tételét szolgálják. Az állami vagyona vonatkozó szabályok módosításának, pontosításának eredménye, hogy a vagyongazdálkodási jogviszonyok alanyai világos felelősségi szabályok mentén gyakorolhatják jogait és teljesíthetik kötelezettségeiket.

Mindezek alapján tisztelettel kérem önöket, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, elnök úrnak pedig a türelmet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/18311. számú törvényjavaslat több törvény módosítására is javaslatot tesz. Felszólalásomban igyekszem az előttünk fekvő törvényjavaslat számos eleme közül, a teljesség igénye nélkül csupán néhány, általam lényegesnek tartott módosító javaslatról szót ejteni.

A Magyar Fejlesztési Bankról szóló 2001. évi XX. törvény módosítása kapcsán szeretném kiemelni, hogy az MFB-csoport banki tevékenysége rendkívül fontos gazdaságfejlesztési célokat szolgál, éppen ezért az előttünk fekvő módosítás a bank feladatkörének újragondolására, pontosítására kíván konkrét javaslatokkal élni.

Az előterjesztés szerint például az MFB-nek a jövőben lehetősége lesz az úgynevezett startup vállalkozások és az innováció támogatására különböző befektetési jegyek, illetve kockázatitőkealap-jegyvásárlásokon keresztül. Mindezek mellett a törvényjavaslat meg kívánja teremteni annak a lehetőségét is, hogy a Magyar Fejlesztési Bank hozzájárulhasson azon kormányzati célkitűzésekhez, amelyek a településképi szempontból kiemelt jelentőségű beruházások finanszírozását szolgálják. E körben az MFB

szerepe abban áll, hogy a kormány rendeletében meghatározott, kiemelt nemzeti emlékhely és településkép-védelmi környezet megóvását, kialakítását, az épített és a természeti környezet egységes védelmét szolgáló - ingatlanok fenntartásához, helyreállításához, felújításához, vagy átalakításához kapcsolódó - különféle beruházások finanszírozásához szükséges hitel, illetve kölcsön formájában történő biztosításában részt vehessen.

Hangsúlyozni szükséges ugyanakkor, hogy e körben a Magyar Fejlesztési Bank részvétele - a fejlesztési bankokra vonatkozó uniós kívánalmakkal összhangban - természetesen csak akkor valósítható meg, és csak úgy lesz erre lehetőség, ha az ingatlanok tulajdonosai kereskedelmi bankoktól nem jutnának ezekkel a felújításokkal kapcsolatban finanszírozási lehetőséghez.

Az általunk tárgyalandó törvényjavaslat magába foglalja az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítását is. A vagyontörvény módosításának egyik célja, hogy az egyházak mellett akár egyházi jogi személyek, például szerzetesrendek is ingyenesen állami vagyonhoz juthassanak hitéleti feladataik elősegítése vagy az általuk végzett állami - így különösen oktatási, kulturális, családvédelmi, gyermekvédelmi, ifjúságvédelmi - feladatok ellátásának elősegítése érdekében.

Természetesen fontos hangsúlyozni, hogy az ingyenes egyházi tulajdonba adások során is kiemelt figyelemmel kell lenni az éves költségvetési törvény által meghatározott összeggel pontos és precíz betartására.

A módosítás másik lényegi eleme, hogy törvényi szintre emeli az eddig is alkalmazott főszabályt, miszerint a vagyontörvény hatálya alá tartozó állami ingatlanok értékesítésére kizárólag a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. által működtetett úgynevezett elektronikus árverési rendszer útján kerülhessen sor. Itt szeretném megjegyezni, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítására természetesen a vagyontörvény módosításával összhangban került sor.

A javaslatcsomag következő eleme a szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági tárgyú jogszabályok módosításáról szóló törvény módosítása. A takarékszövetkezeti szektor működésére vonatkozó módosítás arra irányul, hogy a szövetkezeti hitelintézeti integráció tagjai magas színvonalú, a problémákra hatékonyan reagáló vezetés és szakmai irányítás mellett végezzék tevékenységüket, az intézményvédelem rendszere pedig kiegyensúlyozottan szolgálja valamennyi szövetkezeti hitelintézet és ügyfelek érdekeit egyaránt.

A javaslat elsődlegesen a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete - továbbiakban SZHISZ - szerveinek összetételére, feladatkörére vonatkozóan fogalmaz meg javaslatokat. A szóban forgó SZHISZ irányítását, illetve vezetését ellátó igazgatóság és az ügyvezetés tagjaira nézve szigorúbbá válik a szakmai alkalmassági és az összeférhetlenségi követelményrendszer.

Az SZHISZ igazgatósága egyes döntések tekintetében - ide nem értve a jelentős súlyú szankciós intézkedéseket - a döntés meghozatalát átruházhatja az operatív feladatokat ellátó ügyvezetésre. Bővül továbbá az SZHISZ ellenőrzési feladataival kapcsolatos eszköztár is. A közvetítők útján végzett tevékenység is ellenőrizhető, és ideiglenesen közreműködő szakértő igénybevételére is lehetőség van az ellenőrzések eredményességének javítása érdekében.

Mindezek mellett kiegészülnek az integrációs szervezetekből történő kilépés szabályai azon esettel, amikor az egyetemleges felelősségvállalásban nem érintett tag, magyarul nem egy takarékszövetkezet kíván kilépni. E körben szükségessé válik a tagi vagyoni hozzájárulások kezelésére vonatkozó szabályok módosítása is.

(12.50)

Ezen rendelkezések alapvetően a Szövetkezeti Hitelintézetek Integrációs Szervezete hatékonyabb működését hivatottak szolgálni, és az egyes szövetkezeti hitelintézetek hatásköreire, feladataira, tevékenységére lényeges, érdemi hatást nem gyakorolnak.

Az állami vagyonnal összefüggő törvények módosítása körében kerül sor a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény módosítására is. Ismeretes, hogy a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. törvényben meghatározott alaptervevénye nem más, mint hogy azoknak az ingatlantulajdonosoknak biztosítsa a lakhatását, akik jelzáloghitelüket már huzamosabb ideje nem tudják fizetni, és egyben szociálisan is rászorulóak. Ilyen esetekben a hitelező bankok közreműködésével felajánlott ingatlanokat a Nemzeti Eszközkezelő a magyar állam részére vásárolja meg, és az eredeti tulajdonosnak, valamint családjának határozatlan időre adja bérbe. A törvény értelmében a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. az állam nevében megvásárolt lakóingatlanok felett vagyonkezelői jogot gyakorol.

Egyes megüresedett lakóingatlanok hatékony közcélú hasznosítása érdekében azonban indokoltá vált, indokoltá válik, hogy az ingatlanok felett tulajdonosi jogokat gyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. átvehesse az érintett, szóban forgó ingatlanokat a vagyonkezelési szerződés részleges megszüntetése mellett.

A jogszabályi rendelkezések alapján a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. vagyonkezelési joga a vonatkozó törvényi rendelkezéssel történő kijelölés alapján, a jogszabály erejénél fogva jön létre az általa megvásárolt ingatlanok vonatkozásában, így a vagyonkezelési jog mindaddig fennáll, amíg a vonatkozó jogszabályi rendelkezés módosítására nem kerül sor. A most tervezett módosítás ennek megfelelően rendelkezik arról, hogy egyes megüresedett ingatlanok esetében a vagyonkezelési szerződés részleges megszüntetése során az említett törvényi kijelölés is megszűnhessen.

A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2017. évi LIII. törvény módosításának értelmében a pénzmosás elleni küzdelmet célzó, valamint a pénzáttalások adatainak rögzítését előíró szabályok postai szolgáltatások körében történő alkalmazása tekintetében a törvénymódosítás a kockázatot nem jelentő postai tranzakcióknak a pénzmosás elleni törvény hatálya alól történő kivételére kíván javaslatot tenni. Mindezt az olyan aránytalan adminisztratív terhek csökkentése, illetőleg elkerülése érdekében, az ügyfélterhek csökkentése érdekében javasolja az előterjesztés, mint például az adó, illeték vagy éppen különféle bírságok befizetése postai csekkek esetében. Ez a változtatás az egyszerűbb, gyorsabb és hatékonyabb ügyintézését hivatott szolgálni.

A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításának egyik indoka tehát a pénzmosás megelőzését szolgáló szabályokkal kapcsolatos jogalkalmazói gyakorlat könnyítése, miszerint a jövőben az adó, illeték és vám megfizetésére irányuló, belföldi postai csekkeknél a kibocsátónak kell feltüntetni az adott ügylethez tartozó, úgynevezett ügyfél-átvilágítási szintet. Ezzel kevesebb adminisztrációs terhe lesz a postáknak, de a szabályozás továbbra is megfelel majd az európai uniós pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni törvénynek. Másfelől a javaslat kiküszöböli a postai alkalmazottak képzési rendszerében fennálló, ezen képzések ismeretanyagában megtalálható eddigi kettősségeket is.

S végül a javaslat a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítására is fogalmaz meg változtatási szándékot, nevezetesen a felszámolói tevékenység folytatásának és a felszámolóik névjegyzékbe történő felvételére vonatkozó rendelkezések esetében egy fennálló értelmezéssel joghézag megszüntetését kívánja elérni. Az előterjesztés továbbá javaslatot tesz a beszámítás korlátozására, valamint az adminisztrációs terhek csökkentését is célul tűzi ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, hogy az általam ismertetett módosítási javaslatok a magyar gazdaság növekedését, a hatékony és felelős vagyongazdálkodást és az adminisztrációs terhek csökkentését egyaránt célozzák. Ezért kérem önöket, hogy a vita lefolytatását követően szavazataikkal támogassák ennek a törvénymódosításnak az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy olyan fontos törvény, hogy a címével ellentétben - bár a címében az állami vagyonszerepel, ami tényleg egy magasztos dolog, ha meg kell védeni - valójában lényegesen nagyobb

tárgykört érint ez az előterjesztés, és ennek keretében 8 törvény módosítását tartalmazza.

A leglényegesebb változtatásokat szeretném elmondani. Nem akarok túlzottan bulvárízű lenni, de azért van ennek az egész előterjesztésnek egy kicsit ilyen aratásíze így a választás előtt fél évvel, hogy még be akarja takarítani a fideszes holdudvar, amit a pénzügyi területen lehet.

Az biztos, hogy a Magyar Fejlesztési Bank, összhangban a nevével, most rendesen odakerül a fejlesztési minisztériumhoz, és az MFB a jövőben még szélesebb körben vehet részt az állami vagyon kezelésében is, az uniós források elosztásának koordinációjában, és ez láthatóan az MFB hatáskörének az erősödését jelenti, tehát az eredeti státútumnak megfelelő, a nevében szereplő fejlesztési források allokációját, szemben a korábbi gyakorlattal, amikor ez a Miniszterelnökségen történt többnyire.

A Magyar Fejlesztési Bank kiemelt nemzeti emlékhelyekkel kapcsolatos ingatlanok felújításának pénzügyi finanszírozásában is szerepet vállalhat a következőkben. Ez egy kicsit furcsa, hogy kiemelt nemzeti emlékhelyekkel, mert az, hogy a Magyar Nemzeti Bank előszeretettel vásárol közpénzből nagy értékű műalkotásokat, az már ismert a nagyközönség számára. Hogy ez mennyiben indokolt, és mennyire helyes az, hogy a közpénzt a Nemzeti Bank erre használja, és nem mondjuk, a devizakárosultak gondjainak az enyhítésére, az kevésbé érdekel, csak fölmerül a kérdés, hogy a kiemelt nemzeti emlékhelyek finanszírozásának a körében, mondjuk, a kastélyfelújítások is beletartozhatnak-e, mert a kastélyok egy bizonyos családi körben nagyon nagy népszerűségnek örvendenek. Nem mondom azt, hogy ez a királyi családi kör, mert még nem az, de hasonló a dolog. Különös, hogy ezt közpénzből ilyen törvény által garantált keretek között akarják megfinanszírozni.

A Magyar Fejlesztési Bank kedvét nem vették el a kockázati tőke-alapokkal kapcsolatos botrányok sem ezektől a tevékenységektől, eléggé ismert az úgynevezett Jeremie-akták, aminek a keretében nagyon furcsa pénzosztások láttak napvilágot. Tehát a Magyar Fejlesztési Bank még nagyobb szerepet fog kapni, vállalni a startup cégek támogatásában, ezúttal egy 50 milliárdos, majd egy 100 milliárdos keretösszeg erejéig. Ez egy nagyon fontos tevékenység a cégindítás, az innováció, a vállalati innováció serkentése területén; tényleg, ez ellentmond a munkaalapú társadalomnak, mert ez egy vállalkozásalapú, piacépítő elképzelés, úgyhogy nem tudom, a miniszterelnöki retorikával ezt hogy tudják összhangba hozni, tehát ez nem egy munkaalapú elképzelés, ez egy vállalkozásalapú pénzosztás, aminek persze helye van a tőkés piactudásban, csak eddig önök ezt nem szerették, úgyhogy ez egy érdekes innováció a jogalkotás területén is.

A takarékszövetkezetek állami átalakítása, úgy néz ki, hogy a befejezéséhez közelít. Rögzítik, hogy kizárólag állami szervek szerezhettek 15 százaléknál nagyobb résztulajdont a takarékokban, az MFB-t

pedig az integrációs szervezet közgyűlésén a szavazatok 51 százaléka illeti meg. Ez az egész takarékszövetkezeti átalakítás a legpofátlanabb államosítás. Tehát amikor a miniszterelnök itt elkezd kommunizálni, Rákosit meg az államosítást emlegetni - ez számomra különösen érzékeny, mert a családjunkat és az őseimet is érzékenyen érintette az államosítás -, akkor a takarékszövetkezeteket, ami valódi szövetkezeti tulajdon volt, kistulajdonosok vagyonát jelentette, ilyen pofátlanul, törvényi eszközökkel lenyúltni, államosítani, a rendelkezés jogát átvenni, ez egyszerűen skandalum.

(13.00)

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát akkor is elmondtam, amikor a takarékszövetkezeti törvényt hozták ide, hogy ez arcpirító, és hogyha azt nézzük, hogy a jogállamiságot, mondjuk, a német gazdasági kamara komolyan veszi, és ezek alapján nem javasolja német szakmai kisbefektetőknek, hogy Magyarországra jöjjenek, mert nem lehet tudni, hogy mi lesz a vagyonukkal, akkor meg lehet érteni őket. Az tehát, amit itt a takarékszövetkezetekkel önök műveltek, az a jogbiztonság teljes aláírása, a jogbiztonság semmibevétele. Lehet tehát itt ilyen szép célokat mondani, hogy ennyit nőtt, annyit nőtt, amannyit nőtt, tetszettek volna alapítani egy állami bankot, és akkor annak a növekedését be lehetne mutatni! De az, hogy valódi tulajdont elvesznek, államosítanak, az minden elképzelést, minden jogállami elképzelést felülmúl, ez nem más, mint jogeszközökkel történő rablás. Úgyhogy ez messzeemenően elítélendő, és egyszer, hogyha majd történelemkönyvet olvasnak saját magukról, ez a legsötétebb, legszegenyesebb oldalakon fog szerepelni, hogy hogyan vették el a takarékszövetkezetek kistulajdonosainak valódi vagyonát, valódi rendelkezési jogát a saját tulajdonuk felett.

A Magyar Nemzeti Vagyonkezelő feladatköre tovább bővül az előterjesztés szerint, így az állami vagyont érintő kérdésekben egyre inkább megkerülhetetlen, általános feladatkörű kormányzati szervként fog majd eljárni, mindenféle széleskörű felhatalmazást szerezve. A Nemzeti Vagyonkezelő által működtetett elektronikus árverési rendszeren keresztül általánossá válnak az aukciók; végül is ez egy korszerű rendszer, az más kérdés, hogy ezek az aukciók milyen értékről történnek, és mekkora publicitást tudnak előzetesen kapni, mert azért ilyen léptékű árveréseknél a felkészülési idő nagyon lényeges, tehát nem mindenki tud százmilliókat lekasztani egy-egy aukcióra, különösen akkor nem, ha nem tudja előre, hogy mikor fog rá sor kerülni. Maga az elektronikus aukció tehát jó, a protekcionizmus nem jó.

Megkezdődik a Nemzeti Eszközkezelőnél lévő ingatlanok értékesítése is, lehetővé válik, hogy az eszközkezelőtől a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőhöz kerülhessenek a lakóingatlanok. Ez azért egy nagyon

érzékeny terület, mert itt azért családok lakhatásáról van szó, úgyhogy itt azért egy fokozott körültekintésre és szociális érzékenységre lenne szükség.

Szeretném megjegyezni, hogy a Magyar Fejlesztési Bank az egyik legfontosabb kormányzati pénzügyintézmény kezd kiadni magát, jól látható, hogy a takarékszövetkezeti integrációs rendszerben vezető szerepet tölt be, emellett az uniós források egyre nagyobb körét is az MFB kezeli. Ezek közé tartozik a már említett startup vállalatok indítását segíteni célzó Jeremie-alapok ügye is, amivel kapcsolatban az egyik már feltárt botrányos dologról azért szeretnék szólni a hozzászólásomban. Több oknyomozó újságíró, újságírók is feldolgozta azt a botrányt, ami a Jeremie-alapok összesen több mint 127 milliárd forint befektethető vagyonnal rendelkező hányadát érintette, amiből 87 milliárd forint jött az EU-ból, tehát kockázatitőkealap-támogatásként, illetve magyar állami támogatásból.

A szakértői elemzések szerint négy-öt befektetési alap fektetett csak be szabályosan, piaci alapon, profi módon valódi, jó növekedési potenciállal bíró cégekbe, a többi húsz gründolt Jeremie-pénzt kiosztó cég viszont vagy nem is igazán csinált semmit, vagy döbbenetesen rosszul, erősen mutyigyanús módon használt fel a nagyrészt uniós, illetve kormányzati pénzt.

Nemhogy olyan sikervállalatokat hoztak volna létre, mint amit a Prezi vagy a LogMeIn jelent, ilyenek nem jöttek létre, hanem zömében nemes egyszerűséggel inkább csak kicsoportosították a pénzt a befektetési alaptól, én nem akarom azt mondani, hogy kilopták, mert ez már egy büntetőjogi kategória lenne (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), de az újságírók ezt írták róla (*Z. Kárpát Dániel: Őrség!*), hogy erősen lopikálásgyanús a Jeremie-pénzek nagy részének a kiosztása. (*Z. Kárpát Dániel: Őrség!*)

Ezt a programot akarja most újabb milliárdokkal folytatni a kormány, és a Magyar Fejlesztési Bankot is bevonni ebbe, ami azért megítélésem szerint nagyobb körültekintést igényelne; nem a lopás, mert azt, én úgy gondolom, jó lenne mellőzni (*Hollik István közbeszól. - Mesterházy Attila: Farkas Flóriánról beszélj, vagy Mengyiről?!),* hanem az, hogy valódi piaci módszerekkel tárják fel azokat a cégeket, amelyeket kockázatitőke-támogatásban érdemes (*Mesterházy Attila: ...Mészáros, Garancsi...! - Az elnök csenget.*) részesíteni. Én tehát nem akarom kisebbiteni a Jeremie-tőkealapok jelentőségét a magyar piaci folyamatokban, pusztán azt szeretném javasolni, hogy valódi, érdemi portfóliókat támogassanak, és a gondos gazda hozzáállásával kezeljék ezeket az uniós pénzeket, mert az uniós pénz is közpénz.

Azt is szeretném megjegyezni, hogy a Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszter a miniszteri kinevezése előtt állítólag azt kérte a miniszterelnöktől, hogy csak bankok ne tartozzanak a minisztériuma alá, merthogy ez az ő korábbi tapasztalataival nem áll összhangban. Na most, úgy néz ki, hogy három év alatt ez a nézet megváltozott, és a pénzügyekhez is

tapasztalatot szerzett a Fejlesztési Minisztérium, ami nagyon helyes.

A Gazdasági bizottság ülésén a Nemzeti Eszközkezelő vezetője beszámolót tartott, arról számolt be, hogy az első adósok számára a lakásaik visszavásárlására nyitva álló határidő, a hat év a legelső érintettek esetében most kezd lejárni, ezért felpörögtek a visszavásárlások. Én nagyon szeretném azt hinni, hogy ebben segítséget fog nyújtani a kormány, hiszen ha lejár a hat év, utána az adós a visszavásárlási jogát elveszíti, így komoly hátrányba kerülhet. A javaslatból kitűnik, hogy ebben az esetben a lakása a Fejlesztési Minisztérium körébe tartozó Magyar Nemzeti Vagyonkezelőhöz kerül, ami nem biztos, hogy az addigi érintettek a lakhatását fogja biztosítani.

Úgy gondolom tehát, hogy ez az előterjesztés tipikusan a fideszes erőpolitika hibáira világít rá, és nagyon fontosnak tartanám, hogy azok a gazdasági, gazdaságpolitikai garanciák, amelyeknek a hiányára utaltam, azok érvényesüljenek. Én azt javasolnám, hogy vonják ezt vissza, és átdolgozás után ezekkel a garanciákkal együtt hozzák ide a parlament elé. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Dr. Legény Zsolt: Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Józsa képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

(13.10)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ahogy arra Fónagy államtitkár úr is utalt, a jelen törvényjavaslat több törvényt is módosítani kíván. Ha megengedik *(Z. Kárpát Dániel: Mondd el mind a nyolcat!)*, a törvények alapján mennék sorba.

Mielőtt azonban belevágnék, nem tudom megállni, hogy Józsa képviselőtársam két megjegyzésére ne reagáljak. Azt mondja, hogy a Fejlesztési Bank hitelezési tevékenységét e törvényjavaslat bővíteni kívánja, azt mondja, hogy ez egy vállalkozásbarát intézkedés, amely szerinte ellentétben áll azzal a munkaalapú gazdasággal, amit a magyar kormány építeni és támogatni kíván. Szeretném ezt a logikai feladványt a képviselőtársam számára megfejteni. Azzal, hogy vállalkozásokat támogatunk, építjük a munkaalapú gazdaságot is, hiszen a vállalkozásoknál emberek dolgoznak. Azt gondolom, hogy e kettő nem oltja ki egymást, hanem egymást támogatja.

A másik pedig, hogy felvetette, hogy a német kamara azt javasolja a német befektetőknek, hogy ne jöjjenek Magyarországra. Nem tudom, mit gondol erről az Audi vagy a Mercedes, vagy éppen a Bosch. *(Dr. Legény Zsolt: Aki már itt van, annak nem!)* Azt lehet mondani, hogy a legnagyobb befektetők ma Magyarországon éppen német cégek. Jól érzi magukat itt, nem gondolják azt, amit ön állít, ami egy politikai vélemény volt, hogy Magyarországon nincs

jogbiztonság, folyamatosan változnak a szabályok, ezért egyébként nem megfelelő a befektetői környezet. *(Dr. Józsa István: Tessék utánajárni!)* Úgy gondolom, hogy nem mi állítjuk ennek az ellenkezőjét, és ha egyébként a külföldi tőkebefektetéseket nézi, azok a számok, illetve e német vállalatok magyarországi tevékenysége is mutatja ennek az ellenkezőjét. *(Dr. Józsa István: Tessék utánajárni a kisvállalkozások körében!)*

Sorban: a javaslat első része az MFB-törvényt módosítja. A mi véleményünk szerint is ez a módosítás hozzájárulhat ahhoz, hogy az MFB-csoport saját uniós és más nemzetközi források kihelyezésével támogassa az európai uniós és nemzetgazdasági fejlesztési célokat. Witzmann képviselőtársam is megemlítette már, de én is az egyik legfontosabbnak a javaslatnak azt a részét tartom, amely szerint a sikeres fejlesztési banki tevékenységhez nélkülözhetetlen a szolgáltatás- és termékpaletta színesebbé tétele a hitelen és garancián túl, az értéknövelő szolgáltatások előtérbe helyezésével. A jelen módosítás által megnyílhat az út a kockázati tőke és a tőkeberuházási tevékenység megerősítéséhez az MFB vonatkozásában, ami egyébként a hazai startupok és önmagában a hazai innováció támogatásához vezet.

Itt a Jeremie-alapról is elhangzottak kritikák, ezért mondom, hogy éppen nemrég vettem részt egy olyan konferencián, amelyen a fintech innovációk volt a fő téma és azok a magyar cégek, magyar startupok vettek részt elsősorban, akik ezen szektorban szeretnének tevékenykedni. Azt lehet látni, hogy Magyarországon ezek az innovatív startup vállalkozások kifejezetten erősek közép-kelet-európai összehasonlításban is. Éppen ezért minden eszközt meg kell ragadni, hogy tőkeoldalon is támogassák ezeket az innovatív vállalkozásokat, hogy ne az legyen az akadály, mondjuk, egy startup vállalkozás feljutásának, hogy nem tud kockázati tőkéhez jutni.

Azt gondolom, hogy az MFB-törvény módosítása ezen tud segíteni. Még egyszer mondom: mivel a fintech szektorban, tehát a pénzügyi szektor digitalizációja tekintetében, a platformfüggetlen alkalmazások kifejlésében a magyar vállalkozások kifejezetten jók, ezért azt gondolom, hogy érdemes ezt a törvényjavaslatot támogatni.

A második törvény, amelyet módosítani kíván a javaslat, az állami vagyonról szóló törvény. Ezt kereszténydemokratáként kifejezetten támogatni tudjuk. Az Alaptörvény VII. cikkének (4) bekezdése is rendelkezik arról, hogy az állam és a vallási közösségek elkülönülnek egymástól, de a közösségi célok érdekében együttműködnek. Azt gondolom, hogy az Alaptörvénynek ez a rendelkezése köszön itt vissza ebben a módosításban azzal, hogy most már nemcsak az egyházak, hanem az egyházi jogi személyek, például a szerzetesrendek számára is lehetővé teszi, hogy ingyenes állami vagyonhoz juthassanak a hitéleti feladataik, vagy az általuk végzett állami feladatok ellátásának érdekében. Azt láthatjuk, hogy ezeket a feladatokat egyébként az egyházak eddig, legyen szó oktatásról, egészségügyi, szociális vagy kulturális

tevékenységről, magas minőségben, lelkiismeretesen végezték el. Azt gondolom tehát, hogy ezt a munkájukat segíteni kell azzal, hogy állami vagyponhoz, állami ingatlanokhoz tudnak jutni, ez mindenképpen támogatandó.

A harmadik és talán a legfontosabb javaslat, amely a takarékszövetkezetekről szóló törvényt módosítaná; előljáróban annyit engedjenek meg elmondanom, hiszen ezzel kapcsolatban is több kritika elhangzott, hogy érdemes mérlegelni, mi zajlott le az elmúlt két-három évben a takarékszövetkezetek integrációjával kapcsolatban. Azt gondolom, hogy itt egyértelmű fejlődésről beszélhetünk, egy jó irányú fejlődésről beszélhetünk. Azt látjuk, hogy korábban a takarékszövetkezeti rendszerben több tagintézmény, több takarékszövetkezet mondott csődöt. Az integráció megvalósulása óta a takarékszövetkezeti rendszer, ez az integrált rendszer stabil. Amióta ez megvalósult, csődről nem hallunk. Ez egy jó garancia, a közösségre épülő intézménnyé vált. Ráadásul annak a kihívásnak is meg tudott felelni ez az integráció, amely ott állt a takarékszövetkezet - mint a vidék bankjának rendszere - előtt, hogy 2900 bankfióknak majdnem a fele takarékszövetkezeti bankfiók volt. Ugyanakkor, ha az egész pénzügyi szektorból való részesedését nézzük meg a takarékszövetkezeteknek, az ennél jóval alacsonyabb volt. Tehát nyilvánvaló, hogy ez a fiókhálózat hosszú távon nem volt fenntartható.

Eppen ezért indították útjára a magyar bankok között egyedülálló fejlesztésként például a mobil bankfiókként működő buszt, amely helyben vidékre elviszi a banki szolgáltatásokat, lehetővé téve az ügyfelek számára ezek igénybevételét, beleértve az ATM-kézpénzfelvételt is. Emellett egyébként a takarékszövetkezetek folyamatosan bővítik a digitális banki szolgáltatásaikat is annak érdekében, hogy a településeken élő lakosok és működő vállalkozások kényelmesen, sorban állás nélkül be tudják fizetni a csekkjeiket és ki tudják fizetni a számláikat.

Tehát azt gondolom, hogy ez a javaslat, amely azt szolgálja, hogy a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezetének működését hatékonyabbá tegye, a jogalkotó részéről nem egy megelőlegezett bizalom, hiszen azt látjuk, hogy a takarékszövetkezeti integráció eddig beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Tehát ha ez a javaslat azt a célt szolgálja, hogy még hatékonyabban tud működni az SZHISZ, akkor azt gondolom, hogy ezt mindenképpen támogatni tudjuk.

A harmadik törvény, amit módosítani kíván, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény. Ennek a módosítása egy teljesen racionális célt tűz ki, hiszen azt mondja, hogy a pénzmosás elleni küzdelmet célzó szabályok postai szolgáltatások körében történő alkalmazása tekintetében vannak olyan kockázatot nem jelentő postai tranzakciók, amelyeket mindenképpen érdemes kivenni a pénzmosás elleni törvény hatálya alól, az aránytalan adminisztratív terhek elkerülése érdekében. A törvényjavaslat ezt teszi meg. Ezt természetesen mi is támogatni tudjuk.

(13.20)

Összességében tehát el tudom mondani, hogy a javaslat által megfogalmazott törvénymódosításokat, annak mindegyikét a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem hoz bennünket könnyű helyzetbe a kormányzat akkor, amikor egymás után sorjáz elének vagy salátatörvényeket, vagy egymással abszolút össze nem illő javaslatokat, javaslatcsomagokat.

És valóban, ahogy a választások közelednek, a kormányzat hozzáállásáról megint csak a Trónok harca jut eszünkbe, abból is a Greyjoy-ház jelmondata, mintha a kormány is azt mondaná, hogy „mi nem vetünk”. Önök csak aratni akarnak, és megint számos területen az látszik, hogy le akarják aratni a magyar nemzetgazdaság által termelt jóságok minél nagyobb hányadát, és erre enged következtetni az, hogy ezen törvényjavaslat legvérlázítóbb része tekintetében még a legnagyobb bajban lévő magyar emberek, a devizahitel-károsultak helyzetét is veszélybe sodorják. Ennek kifejtése természetesen későbbre marad, de egyértelműen megállapíthatjuk, hogy megint csak vannak itt azért jó szándékú irányok, elképzelések, ahogy a korábbiakban is, ezeket viszont életveszélyes dolgokkal keverik.

Nem kívánom mind a nyolc módosítandó törvényjavaslatot végigmazsoláznai, hiszen ezt már megtették többen előttem, és tökéletesen látszik, hogy a Fidesz-KDNP erőből ezt a csomagot megpróbálja átnyomni. Azt is látnunk kell, hogy itt még a tárgyi tévedések kijavítása előtt is azért vezérszónoki szinten olyan kiszólások, utalások történtek, amikor mondjuk, a német vállalatok magyarországi érdekeltségeiről beszélnek, ezt szegezik egymással szembe, hogy az ember egészen elképed, hogy mennyire másfajta kép él a magyar gazdasági életéről kormányoldalon és ellenzéki oldalon.

És az említett Audi esetében is el lehet mondani, hogy persze, fontos magyarországi szereplőről van szó, csak amikor Hollik képviselőtársam az Audi példáját hozza fel, akkor elfelejti azt megvizsgálni, hogy az érintett cég anyaországában bevételének több mint 8 százalékát fordítja humán erőforrásra, bérezésre, egyebekre, Magyarországon ez az arány pedig 3 százalék alatti. Tehát egy olyan elképesztő kifosztó mechanizmus működik európai szinten is, ami egyébként megadja a mi béruniós kezdeményezésünknek a szükségességét, filozófiai alapját is, hiszen nagyon nehezen képzelhető el, hogy ez a kifosztott munkaerőtömeg, amely Magyarországon van, évtizedeken keresztül ezeknek a multicegeknek a sikeres, jól képzett, elégedett, boldog bedolgozója

legyen, és ez nem is lehet cél. Nyilvánvaló módon a magyar prosperitás lehet a cél.

Na, pont a magyar prosperitással ellenkező irányba ható tünetek jönnek ki ebből a törvényjavaslatból, mert amikor azt látjuk, hogy a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében újabb változtatásokat fogantatana a kormány, fogalmaz meg ilyen változtatási szándékokat, pontosan egy válságcirkulációt kíván továbbvinni, ahelyett, hogy megoldaná ezt, meg is mondom, hogyan. Mondjuk, elérné azt, hogy a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében - tisztességes költségvetési támogatás mellett - ne tudja a kereskedelmi bank nagyon-nagyon sok esetben megakadályozni azt, hogy az érintett károsult lakását átvegye az eszközkezelő, ahelyett elindul abba az irányba, hogy kinyit egy újabb kaput a károsultak amúgy is elvesztett lakásának az elidegenítése előtt, tehát az előtt, hogy a későbbiekben majd újra adják ezt az ingatlan vagyont, és még a jelenlegi bérlői jogviszonyhoz képest is kiszolgáltatottabb helyzetbe kerüljön az érintett családok egy része.

Elmondhatjuk tehát, hogy miközben az eszközkezelő, bár megoldásnak nem tekintem azt, hogy emberektől elveszik az ingatlanához fűződő tulajdonjogát, aztán bérlőként határozatlan ideig visszabérelhetik mindezt, de ez is átmenetileg levegőt nyújthatna még több magyar ember számára. Hozzánk számtalan olyan megkeresés, észrevétel érkezik, amely egyértelműen kiemeli, hogy az érintett károsult csatlakozna, az eszközkezelő szerződést kötne vele, de a bank egy páros egyenes lábas becsúszással tulajdonképpen megakadályozza ezt a folyamatot. Ez ellen pedig jogorvoslati lehetőség tisztességes mederben jelen pillanatban nincsen. Ez a kormányzat elmulasztotta a fellebbezés lehetőségét kidolgozni, jogszabályba foglalni ebben az esetben. Tehát akinél az eszközkezelő tekintetében a kereskedelmi bank azt mondja, hogy nem segíthetnek a károsultakon, azon nem is segítenek, tehát a kereskedelmi bank szava erősebb Magyarország Kormányának szavánál jelen pillanatban, ami fenntarthatatlan.

A kormányzat pedig most hova jutott? Oda, hogy észlelte, hogy lejárnak a visszavásárlási határidők az eszközkezelés konstrukció tekintetében. Itt egy hatéves ablakperiódust határoztak meg. Az volt a kormányzat előfeltevése, hogy ezalatt majd a károsultak egy részének fizetőképessége helyreáll, tudják rendezni a vagyoni viszonyaikat, tehát vissza tudják vásárolni nyomott áron a saját ingatlanukat.

Itt a nyomott ár is viszonylagos, hiszen Magyarország is nyomott áron jutott ehhez az ingatlantömeghez, hiszen a kereskedelmi bankok sok esetben boldogok voltak, ha az általuk indokolatlanul követelt pénztömeg, mondjuk, 30 százalékhöz hozzájutottak, de el kell hogy mondjuk, ezen 6 év alatt tömegesen nem állt helyre a fizetőképessége senkinek. Tehát ezek a szerencsétlen, kisemmizett emberek jellemzően és rendszerint nem tudják visszavásárolni a saját ingatlanukat. Amúgy is értelmetlen, hogy 6 éves ablak szerepel. Tehát miért pont 6 évig áll fenn az a lehetőség, hogy valaki visszaszerezze

azt, ami az övé, és amit máig vitatott körülmények között vettek el tőle? Jelen esetben, ha megoldatlan ez a probléma, a kormánytól minimum elvárható lenne az, hogy ezt a 6 évet kitolja legalább 10-14-re, legalább esélyt teremtve egy következő kabinet számára, hogy megoldja ezt a problémát, vagy segítsen ezeknek az embereknek, hogy vissza tudjanak térni az eredeti élethelyzetükbe.

Ugyanakkor nem ez jelentkezik. A kormány most két jelenséggel szembesült. Az egyik, hogy elkezdnek ezek a hatéves ablakperiódusok lejárni, a károsultak pedig nem tudják visszavásárolni az ingatlanukat. A másik oldalról pedig a kormány azzal is szembesült, hogy elképesztően drága ennek az ingatlantömegnek a fenntartása, hiszen itt a tulajdonos már nem az, aki most már a bérlő, nem a magyar károsult, a magyar állampolgár a tulajdonos. Márpedig a meghibásodott műszaki egységek cseréje, adott esetben egy nyílászárócseré is lehet, és sok esetben bizony a tulajdonos feladata. Tehát a magyar államra ró ez egyre nagyobb fenntartási költségeket. Nyilván ezért is örülnek sok esetben, ha a kereskedelmi bank elkaszálja az eszközkezelővel való szerződés lehetőségét, hiszen a fenntartási költségek volumene ezáltal nem növekszik tovább.

Tehát ezen két folyamat mentén mit csinál Magyarország Kormánya? Most másfajta kezelésbe, más vagyongazdálkodásba próbálja venni a megüresedett ingatlanokat, amely folyamatot én egy esetben tudnék elfogadni, egyetlenségben: ha a megüresedett ingatlanok devizahitel-károsultak, tehát más, további devizahitel-károsultak helyzetét tudnák megkönnyíteni azáltal, hogy ők költözhetnének ezekbe, de akkor sem tartom az ingatlanok ilyen típusú elidegenítését semmilyen szinten megoldásnak és elfogadhatónak.

Azt látjuk, hogy amikor a vagyongazdálkodás során az itt fekvő paragrafusok alapján tulajdonképpen újfajta jogosultságok keletkeznek, akkor meg kell hogy állapítsuk, hogy a vagyongazdálkodó az állami vagyont elsődlegesen bérlői szerződés alapján bérbeadással hasznosítja - ez lenne az eszközkezelő alaptevékenysége, alapfunkciója -, másodszorban kezdeményezheti a vagyongazdálkodásban levő lakóingatlan ingyenes önkormányzati tulajdonba adását. Ez már egy vitatottabb terület, hiszen az önkormányzati tulajdonnal utána lényegében bármi megtörténhet. Ismerve az önkormányzatok kivéreztetett anyagi helyzetét és kisemmizett mivoltát, itt igen nagy a veszélye annak, hogy tömegesen fognak ingatlanok kikerülni ebből a körből.

Harmadszorban viszont a c) pont mentén az szerepel, hogy a lakóingatlan elidegeníthető. Tehát a kormányzat kinyit egy olyan ablakot, amelynek értelmében az önhibájukon kívül bajba került devizahitel-károsultaktól először elvették az ingatlan az eszközkezelő által, mindezt segítségként előadva. Ezek a szerencsétlen emberek visszabérelhették a saját ingatlanjukat. Hat éven keresztül lett volna lehetőségük visszavásárolni mindezt, de nem állt helyre a fizetőképességük, hiszen Magyarország

Kormánya cserben hagyta őket. Ahogy pedig letelik a 6 év, a vagyonezelési szabályok módosításával lehetségessé válik ezen emberek ingatlanömegének elidegenítése, akár az után, hogy ők már életüket vesztették, külföldre vándoroltak, üressé vált az ingatlan, akár a későbbiekben egyszerű szabálmódosítások révén akkor is lehetővé válik mindez, ha még benne élnek a saját ingatlanukban, saját eredeti tulajdonukban ezek az emberek.

Tehát életveszélyes kapukat nyitogat a kormányzat. Óva intem önöket ettől, hiszen látniuk kellene azt, hogy a valóság terében mi zajlik. Az zajlik, hogy a kilakoltatási moratóriumot meg tetszettek hirdetni. Én örültem ennek az előrébb hozatalának, és annak is örülök, hogy a választásokig mindez kitart.

(13-30)

De ez az alapproblémát nem szünteti meg. Tegnap pont Balatonfüreden tettek ki az ingatlanából egy idős asszonyt a rokonságával együtt, és bizony, amikor a háromból két családtag ott ült a délutáni esti órákban egyedül a pályaudvaron, és nem tudták, hogy merre induljanak, mert belátható távolságon belül rokonságuk nem volt, vélhetően nem azt gondolták, amit a kormányzat hangoztat, miszerint megmentették a devizahitelesek. Éppen ezért az a kérésem, hogy szembesüljenek a rögválósággal, holnap reggel is lesz egyébként egy ingatlankiürítési kísérlet, a kilakoltatási moratórium alatt, ugyanis önök megállapítottak olyan kivételeket, amelyek értelmében egy árverést követően még ilyenkor is van lehetőség hasonló cselekmény foganatosítására. A holnapi alkalommal egy '56-os hős és rokonsága az érintett.

Tehát szeretném figyelmeztetni önöket, hogy ez a folyamat nem intézhető el annyival, hogy moratóriumot hirdetnek, a probléma itt van velünk, fennáll, és ahelyett, hogy az eszközező tekintetében, bár értem én, hogy bizonyos szempontból kényszerek alatt állnak, de mégis életveszélyes kapukat nyitogatnának ki, én arra biztatnám önöket, hogy hallgassanak ránk és oldjuk meg ezt a problémakört végre. Én tudom, hogy hosszú távon ez csak a hitelek felvételkor árfolyamon történő forintosításával oldható meg, amit mi szeretnénk, és azt is tudom, hogy ez a törvényjavaslat nem kimondottan erről szól, de - az általános vita kereteit nem túlfeszítve - ki kell hogy hangsúlyozzam: amit itt a Nemzeti Eszközező kapcsán készülnek elkövetni, tovább súlyosbítja a helyzetet, semmiféle megoldás felé nem nyit ki további utakat. Éppen ezért most, az adventi időszak előtt szeretném azt, ha megfelelő belátás tanúsításával végre a megoldásról is esne szó, hiszen a politikai konfliktusokat vélhető módon nemcsak a választópolgárok, de a károsultak is nagyon unják. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kettő percben megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, és Legény Zsolt képviselő urat arra kérem tisztelettel, hogy a házszabály szerint jelentkezzen normál felszólalásra.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor egy ilyen, állami vagyonról vagy állami vállalatokról szóló törvényt tárgyalunk a parlamentben, akkor rögtön egy ellenzéki képviselőben felmerül az a kérdés, hogy mi a célja ennek a változtatásnak ilyen közel a választásokhoz.

Az egyik lehetőség, hogy valakinek csinálják a helyet. Olyan pletykák jelentek meg, amelyek arról szólnak, hogy Seszták miniszter úr kinézte magának valamelyik helyet a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő élén, vagy akár az MFB élén, és ahhoz kell a portfóliót bővíteni és erősíteni, hogy ha esetleg véletlenül megnyernék a választást, akkor a miniszternek legyen helye, ahova el tud ejtőernyőzni - ez az egyik. A másik az, hogy megint mit akarnak ellopni. Mert amikor vagyonról van szó, amikor ilyen portfólióátalakításról van szó, akkor óhatatlanul felmerül az önök kormánya mellett mindig a lopás, egy ilyen vörös lámpa villog az ember fejében, hogy vajon most mit akarnak onnan elvinni, melyik ismerősüknek, melyik barátjuknak akarják átjátszani az itt szóban forgó ingatlanokat.

Illetőleg amit Hollik István mondott, azért gondoltam, hogy egy kétpercest nyomok, hogy annyira jó a német-magyar kapcsolat, hogy a német-magyar fórumot 1992 után először nem rendezik meg, mert a kormány úgy gondolja, hogy nem tetszik az, hogy kiket akarnak oda meghívni, milyen formában.

A másik ilyen, ami miatt gombot nyomtam, ez a takarékszövetkezeteknek a kérdése. Az egy eléggé vicces dolog, hogy egy fideszes képviselő a szájára veszi a takarékszövetkezeteket abban a kontextusban, mintha önök meg akarták volna menteni. Az a pontos kifejezés, hogy meg akarták volna menteni saját maguknak. Csak aztán mivel összeveszték azzal, aki ezt megcsinálta volna, gyorsan azt is kiebudalták, és így a projekt bedőlt, helyett megvették maguknak a Magyar Kereskedelmi Bankot.

Úgyhogy valószínűleg egyelőre leszáláltak a takarékszövetkezetekről, de látszik az is, hogy ebben is a pénz megszerzése motiválta önöket, nem más. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel a mai nap folyamán még egyetlen napirend kapcsán sem bontakozott ki értelmes szakmai vita, ugyanakkor most egy felkészült államtitkárral állunk szemben, aki ezt a területet legalábbis átlátja, és professzionális szakértője, én szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy konkrét választ várunk azt illetően, hogy a Nemzeti Eszközező konstrukciója ismeretében mi az az akadály,

ami miatt a letelt határidő után ne vásárolhatnák vissza a saját ingatlanjukat azok, akiknek a fizetőképessége helyreállt. Tudom, hogy elenyésző számban vannak sajnálatos módon ilyen károsultak, ugyanakkor még egyszer hangsúlyozom: most szakad a nyakunkba az, hogy elkezdenek lejárni azok a határidők, amelyekben belül visszavásárolhatták az ingatlan-tulajdonukat ezek a szerencsétlen emberek.

Érdeklődöm tehát, hogy van-e olyan akadály, létezik-e olyan gát, amely afelé mutat, hogy ezt ne tehessék meg a jövőben. Ha viszont nem, akkor Magyarország Kormányát egyértelműen arra szólítjuk fel, hogy törölje el ezt a határidőt, vagy legalább tolja ki olyan belátható szintre, akár tíz évre, tizennégyre, hogy érdemi elmozdulást tudjunk elérni abba az irányba, hogy az önhibájukon kívül kismizített emberek vissza tudják szerezni a saját életterületüket, a saját tulajdonjogukat, a saját ingatlanjukat, házukat, lakásukat.

Ennél nagyobb dolgot nehéz elvenni ugyanis egy családtól, talán csak a családtagjait. Viszont ha egy kormánynak hatalmában áll és lehetőségei vannak ebbe az irányba bármilyen lépéseket tenni, akkor kérem, hogy ezt tegye meg, sőt nem kérem, nyilván fel is szólítjuk önöket erre, hiszen mindenféle eszköz rendelkezésre áll annak érdekében, hogy ezen embertársaink közül minél többük számára nem a mentőövet, hanem a lehetőséget kinyújtsuk a tekintetben, hogy vissza tudják szerezni a korábbi életüket, legalább azt, ami megmaradt belőle. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Ahogyan említette már a vezérszónokunk is, a javaslat címében az állami vagyon megnevezés szerepel, de azért ez egy jóval nagyobb területet felölelő saláta, ami itt van előttünk, ha ezt salátának nevezzük. Ez nyolc törvény módosítását tartalmazza.

Én egy részemét szeretném ennek kiemelni, Mesterházy képviselőtársam az előbbi hozzászólásában már legalábbis érintette egy picit ezt a részt, ez pedig a takarékszövetkezetekkel kapcsolatos módosítás. A takarékszövetkezetek állami átalakítása kerülne befejezésre; szerintem ez inkább az állam általi ellopásának a befejezése lenne. Rögzítik, hogy kizárólag állami szervek szerezhetnek 15 százaléknál nagyobb résztulajdont takarékokban. Azt mondhatnám, hogy ez még talán helyes megközelítés is lehetne, azonban összességében, mondjuk úgy, a takarékszövetkezetek, amelyek eddig jól működtek, függetlenül is az államtól, legalábbis sérelmezik azt, hogy ilyen mértékű állami befolyás alá akarja őket vonni a kormány.

Az meg, hogy az MFB-t az integrációs szervezet közgyűlésén a szavazatok 51 százaléka illeti meg, szerintem ez az, ami a leginkább azt bizonyítja, hogy az állam mindenképpen irányítani akarja ezt a terü-

letet is. Szerintem egyébként ez nem helyes, ez ellen akkor is szót emeltünk már, amikor a takarékszövetkezetek állam általi lenyúlását elkezdték önök, és azt gondoltam, hogy ezt még most is el kell mondanom ugyanúgy, hogy akkor sem értettünk egyet, és most sem értünk egyet ezzel. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt a képernyőn nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Fónagy János államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Valóban abban a helyzetben vagyok, hogy az önök előtt fekvő törvényjavaslat gerincét képező törvények formálásában, korábbi előterjesztéseiben részt vettem.

Épp itt azon merengtem magamban, hogy 2010 őszén, tehát amikor a kormányzást megkezdtük, talán a legelső törvény a vagyontörvény volt, amit idehoztunk a Ház elé, és akkor is nekem volt módomban azt előterjeszteni. Majd - tudom, hogy önök nem szeretik a múltat, de - amikor az előzmények következményeként rákényszerültünk arra, hogy a kormány például a devizahitelekkel és egyáltalában otthonvédelmi intézkedésekkel foglalkozzon, akkor azok között voltam, akik először az eszközkezelő feladatát, lehetőségeit, egyáltalán a létét kimunkálták. Emlékszem, hogy akkor 2500 lakással kezdtük, mert úgy gondoltuk, hogy ez az, amire az akkori körülmények között a létért, a fizetőképességért, a mindennapi gazdasági felszínen maradásért küzdő országnak lehetősége van.

(13.40)

Én megértem képviselőtársaimnak az ezzel a törvényjavaslattal szemben elmondott averzióit, különös tekintettel arra, hogy tudom, jövő tavasszal választások lesznek, és ellenzéki képviselőtársaimnak megvan arra a lehetősége, hogy hosszú kampányt kezdjenek. Az itteni hozzászólásokat tulajdonképpen ennek tudom be, megköszönve azokat a félmondatokat is, amelyeket ezekben a törvényjavaslatokban egyébként szakmailag jónak és támogathatóknak tartanak. Engedjék meg, hogy a többiek által említett aggályokra reagáljak és válaszoljak.

Csak hogy maradjunk a takarékszövetkezetek tulajdonjogánál: ez a törvényjavaslat, ami önök előtt fekszik, a tagság részjegytulajdonait nem érinti, a részjegytulajdonosok azok maradnak, akik eddig is voltak.

Ami a szavazati arányokat illeti, kérem, olvassák el figyelmesen a tervezetet: az állam részaránya csökken, a szövetkezeti részarány ehhez képest nö-

vekszik. Talán Hollik képviselőtársam már említette, és talán ezzel kellett volna kezdenem, hogy azért a hitelintézeti integrációnak azt a legfontosabb eredményét, hogy amióta ez megvalósult, nincsenek takarékszövetkezeti csődök, ezt mintha önök a szemük előtt elveszítették volna. Kialakult egy nagyon jó garanciaközösség, aminek következtében nem kell az OBA-hoz, az Országos Betétbiztosítási Alaphoz fordulni, hogy hol ezért, hol azért kártalanítsák a csalódott betéteseket.

Egyébként ennek a törvényjavaslatnak a tartalmát - ezt elsősorban a szakmai kritikát megfogalmazó képviselőtársaimnak mondom - mind az integrációs szervezet, mind az Országos Takarékszövetkezeti Szövetség, mind a Magyar Bankszövetség szakmailag véleményezte és támogatja. Tehát ez nem egy kormány által kitalált vagy a kormány valamelyik minisztériuma által kitalált szöveg, még akkor is, ha ez nyolc törvényt érint, hanem az ország ezen ügyekben legilletékesebb szakmai szövetségeivel megkonzultált s általuk támogatott javaslat.

Az sem hangzott el képviselőtársaimtól, hogy az önök által kárhozott hitelintézeti integráció nem von el állami forrást, hitelintézet működése nem jelent állami terhet vagy kiadást, és azok a pénzek, amik annak idején oda mentek, azok ma is ott vannak és rendelkezésre állnak. Úgyhogy ami a takarékszövetkezetekkel kapcsolatos módosításokat és továbblépési lehetőségeket illeti, én úgy gondolom, hogy ezek folyamatában jók, a hitelintézeti tagok érdekeit nem sérti, mi több, biztonságukat növeli.

Elhangzott itt néhány szó - én is utaltam rá a bevezetőmben - az eszközközkezelőről. Emlékezetem szerint 2500 lakással indultunk. Direkt bekértem a friss adatokat, a program indulásától számítva, 2017. október 31-ig 41 572 darab ingatlan felajánlását fogadta be a NET, és ezek közül, a szándéknyilatkozatok alapján 33 735 darab ingatlant már megvásárolt. A beérkezett szándéknyilatkozatok közül 4009 darab került elutasításra, tehát erősen egy kisebb mennyiség. Az indulás óta az ingatlanok vásárlására felhasználunk eddig közel 300 milliárdot, 297,7 milliárd forintot; ennyit azoknak a képviselőtársaimnak, akik az állam érzéketlenségéről beszélnek. 300 milliárd forintot csak arra fordítottunk, hogy ennek a több tízezer családnak a megélhetését, a lakhatását biztosítani tudjuk.

Itt engedjenek meg egy kitérőt, mert ez is friss adat. A törvényjavaslat foglalkozik azzal, hogy lehetőséget ad az értékesítésre. Kizárólag azoknak az ingatlanoknak az értékesítésére került és kerül sor, amelyek kiürültek - például elhalálozás miatt -, egyszerűen ott állnak üresen, és valóban egy működési többletköltséget, fenntartási és működési többletköltséget jelenthetnek, ezeket adhatja el az MNV. A törvénytervezet arról szól, hogy az eszközközkezelő átadja az MNV-nek, az MNV pedig állami vagyonként odaadja vagyonkezelőnek például idősgondozásra vagy más egyéb ilyen közcélokra.

Tehát azért mondom ezeket, hogy a politikai indíttatású, esetenként kemény és nagyon igaztalan

vagy igazságtalan mondatok parírozása helyett képviselőtársaim is lássák és az országban azok is, akik ezt a vitát, ennek az előterjesztésnek a parlamenti vitáját végighallgatják, hogy meggyőződésem, hogy az elmúlt 7 év nagyon kemény és az egész ország munkája által és az egész ország által produkált tevékenysége során még ilyen lehetőségek is megnyíltak, és nagyon jelentős összegeket fordított a kormány és annak intézményei a korábbról örökölt társadalmi igazságtalanságok, hátrányok, a feszültségek feloldására, a devizahitelesek lakhatásának biztosítására, annak megoldására.

Úgyhogy megköszönöm azokat a támogató nyilatkozatokat, amelyek a törvénytervezet mellett szövtak, és megköszönöm azokat a szakmai észrevételeket is, amelyek egyébként egy más politikai indíttatású, ellenzéki környezetben elhangzottak. Az elkövetkező bizottsági viták alapján, az esetleges módosító javaslatok benyújtása mellett ismételen kérem, hogy a törvényjavaslatot szíveskedjenek annak megtárgyalása után elfogadni. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik az **energetikai tárgyú törvények, valamint az azokkal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18318. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Miután elhelyezkedik államtitkár úr (*Dr. Aradszki András elfoglalja helyét.*), megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

(13-50)

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat magában foglalja az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében való részvételről szóló, valamint egyes kapcsolódó törvények módosítását. A törvényjavaslat egyrészt pontosítja, kiegészíti az atomenergiáról szóló törvény azon rendelkezéseit, amelyek az Országos Atomenergia Hivatal eljárásaiban szakhatóságként eljáró hatóságokat jelölik ki, másrészt módosítja a független szakértőkre vonatkozó rendelkezéseket, valamint a Magyar Honvédségnél az atomenergia alkalmazásának hatósági felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket is.

A módosítási javaslat az Euratom-szerződéssel összhangban az atomerőmű engedélyezésében meghatározottól eltérő fűtőelemköteg elvi engedélyezésével összefüggő rendelkezésekkel egészíti ki a jelenleg hatályos törvényi szabályozást. Az üvegházhatású

gázok közösségi kereskedelmi rendszerében való részvételről szóló törvény módosítása az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény rendelkezéseivel való összhangot teremti meg. Az új szabályozás átveszi az Ákr.-ben használt terminológiát, és egyes esetekben nevesíti az Állami Adó- és Vámhatóság megkeresését a végrehajtás tekintetében. A villamos energiáról szóló törvény, a földgázellátásról szóló törvény, valamint a távhőszolgáltatási törvény módosítására szintén a 2018. január 1-jén hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel összefüggésben van szükség.

Az új közigazgatási rendtartás értelmében a jelenlegi miniszteri rendeleti szintű szabályozást, az ott elhelyezett hatósági eljárásokkal összefüggő rendelkezéseket kormányrendeleti szinten kell szabályozni. Erre tekintettel módosul a földgázellátásról szóló törvény, valamint a távhőszolgáltatásról szóló törvény felhatalmazó rendelkezése. A villamos energiáról szóló törvény módosítására szintén jogtechnikai okokból kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy az energetikai tárgyú törvények, valamint az azokkal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/18318. számú törvényjavaslatot megtárgyalni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

*(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A T/18318. számú törvényjavaslat magába foglalja az atomenergiáról, a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról, a földgázellátásról, az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében való részvételről, valamint e törvényekkel összefüggésben az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvények módosítását. Ezek között kiemelt fontosságú - és valószínűleg a legnagyobb figyelmet is ez a módosítás fogja igényelni - az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása.

Ez egyrészt az előzetes elvi lehetőségét teremti meg, hogy az atomerőmű a hatályos engedélyében az engedélyezettől eltérő fűtőelemkötegeket alkalmazzon. Az engedélyt speciális átalakítási eljárás keretében az Országos Atomenergia Hivatal adja ki. A törvényjavaslat az üzemelő blokkok esetén teremt meg az eltérő fűtőelemkötegek alkalmazásának lehetőségét. Az új atomerőművi blokkok esetében csak a létesítési engedély kiadását követően kerülhet sor ilyen átalakításra.

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény hatálybalépésével az atomenergetikai szakterületen a szakhatóságok köre az atomtörvényben kerül szabályozásra. A javaslat kiegészíti az Országos Atomenergia Hivatal építésügyi eljárásaiban közreműködő szakhatóságok körét, valamint pontosítja a nukleáris létesítmények és a radioaktív hulladék-tároló felszín alatti részének biztonsági övezetté való kijelölése esetén az eljáró szakhatóságok körét.

A módosítás tartalmazza továbbá a Magyar Honvédségben az atomenergia alkalmazásának hatósági felügyeletére vonatkozó rendelkezések pontosítását, valamint a közbiztonsági engedély kiadására vonatkozó szabályozás kiegészítését. Módosításra kerülnek a független műszaki szakértőre vonatkozó rendelkezések is. A javasolt módosítás alapján a létesülő atomerőművi blokkok engedélyese az engedélykérelem benyújtását megelőzően igénybe vehet független szakértőt is. Ezeket tartalmazza az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítása.

Kérem a tisztelt Házat, hogy a T/18318. számú törvényjavaslatot tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, László Tamás képviselő úr. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja jelezte, hogy a megadott 15 perces időkeretben két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Ez a törvényt módosítás nagyjából az energetikai minden pontját módosítja, érinti Paks I.-et és Paks II.-t is, így érthető, hogy államtitkár úr miért először a Paks II. miniszteri mikrofonjához nyúlt, hiszen ez a módosítás mindkét területet érintené.

Érinti a fűtőkazettákat is, a fűtőelemkötegeket. Egy továbbfejlesztésről beszélhetünk, amelyhez hasonló már történt az atomerőmű életében az elmúlt időszakban, hiszen átléptünk a C15-ös fűtőelemkötegekre, ami 2,5 százalékos teljesítménynövekedést jelentett a Paksi Atomerőmű számára. Ez évente 250 ezer lakos teljesítményszükségletét elégíti ki. Ez most egy továbblépés tudna lenni, a megnövelt hasadóképeségű urántartalommal rendelkező kazetták kifejlesztése utáni használatra biztosítana lehetőséget ez a törvény, ahol a fűtőkötégeként szolgáló víz és urántöltet mennyiségének arányát optimalizálnák. Növeli a működés gazdaságosságát, az üzemanyagciklus jelenlegi paramétereit megtartva. Hatékonyabb és kevesebb hulladék jönne. Én azt gondolom, hogy minden fejlesztést, amely ilyen jellegű, hogy kevesebb hulladék termelődik vagy hatékonyabb, de mindenképpen hangsúlyozva, hogy biztonságos, támogatni kell, merthogy előrefelé mutat ez a terület is. De mindenképpen a biztonságra hívnám fel a figyelmet, hogy minden ilyen törvény adta lehetőséggel csak és kizárólag abban az esetben szabad élni,

amelyben biztonságosan lehet ezt a fűtőelemköteget bevezetni a most működő atomerőmű területén.

Ezenkívül módosítja az engedélyesi részt is, mégpedig abból a szempontból, hogy eddig a telephelyengedélynél az engedélyes fél volt az, aki kérhetett független szakértői véleményt, és úgy mehetett tovább az engedélyezési kérelem az Országos Atomenergia Hivatal elé, amely számára abban az esetben, ha nem volt megfelelő vagy eléggé szerteágazó a független szakértői vélemény, akkor tudott még egy független szakértői véleményt kérni. Most a létesítési engedélynél a törvény erre nem szabott lehetőséget, így ha nem módosítanánk a törvényt, akkor az engedélyes fél nem kérhetne független szakértői véleményt, és nem tudná az engedélyezési kérelmet benyújtani az OAH felé úgy, hogy az engedély mellett már a független szakértői vélemény is ott legyen, így az OAH-nak kéne a független szakértői véleményt minden esetben megkérni.

Azt gondolom, hogy ilyen szempontból a duplikációval alapvetően nincs probléma, hiszen amennyiben az OAH nem elégedett az engedélyes által biztosított független szakértői vélemény minőségével, akkor kérhet egy újabbat, vagy kérhet kiegészítést, és ezt mellé is csatolhatja. Szerencsére az Országos Atomenergia Hivatal egy mindenkitől független hatóság, és mindig is a szakmát fogja előtérbe helyezni a politikával szemben.

(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné Szávay István váltja fel.)

Én már többször hangsúlyoztam, hogy az Országos Atomenergia Hivatal dolgozóinak a fizetését azért kéne megemelni, hogy onnan ne menjenek el a dolgozók, mert ha elmennek onnan a dolgozók, akkor nem lesz megfelelő minőségű és mennyiségű szakember ahhoz, hogy elvégezhessék a hatósági feladataikat. Továbbra is azon kéne gondolkodnia a kormánynak, hogy ezen a területen hogy lehet megtartani a szakembereket, hogy ne máshol találjanak maguknak munkahelyet, és ne menjenek el innen, mert egy atomenergiával foglalkozó hatóságnak, amely nukleáris területen dolgozik, fontos, hogy megfelelő szakemberei legyenek. Erre nem szabad sajnálni a pénzt!

Több pontosító jellegű módosítás is található az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszeréről, a távhőszolgáltatásról, a villamos energiáról és a földgázszolgáltatásról.

(14.00)

Ezenkívül az atomerőműben foglalkoztatottak, hogy kik dolgozhatnak az atomerőmű területén, ennek szabályozását szigorítják. Azt gondolom, nincs olyan pont, amiben ezt ne támogatnánk, hogy szigorítsák, mert atomerőműben csak olyan ember dolgozhat, aki minden szempontból megfelel egy ilyen veszélyes üzemben való munkára.

Viszont egy dologra szeretném fölhívni a figyelmüket, hogy mi a mai napig kérjük, sőt azt gondolom, már követeljük is, hogy a titkosított EPC-szerződést oldják föl. Azon területek természetesen titkosak maradhatnak, amelyek a nukleáris biztonságot veszélyeztetnék. Azokat persze nem kell mindenkinek látnia, de ettől függetlenül a nemzetközi szerződést véleményem szerint ide kéne hozniuk a parlament elé, és végig kéne tárgyalnunk. Önök megígérték, hogy a titkosítást föl fogják oldani. Mi ezt a mai napig nagyon várjuk.

Én többször benyújtottam azt a bizottsági kezdeményezést, amiben csak azt kértük, hogy az országgyűlési képviselők nemzetbiztonsági átvizsgálás után az egész szerződést láthassák. Önök ezt nem támogatták, sőt még bizottsági ülésen is lesöpörték az asztalról. Azt gondolom, amennyiben ez egy teljes mértékben szakmai szerződés, akkor nincs mit titkolniuk, főleg nem a képviselők elől. Hiszen egy képviselőnek ahhoz, hogy dönteni tudjon, szerintem joga van látni, hogy mi van ezekben a papírokban, és a szakembereknek is joguk van látni, hogy mit tartalmaznak ezek a szerződések. Hiszen így, azt gondolom, sokszor Paks I. számára is megnehezítik az életet, hiszen még Paks I. sem láthatja, hogy mit tartalmaznak a Paks II.-re aláírt nemzetközi szerződések. Így, ha már megígérték, hogy ezen titkosításokat föl fogják oldani, akkor tegyék meg, és biztosítsanak lehetőséget a képviselők számára, hogy ők a teljes szerződést megismerhessék; mert azt gondolom, az átláthatóság és a biztonság ezen a területen a legfontosabb kérdés, amit önök az elmúlt időszakban megszegtek.

Innentől kezdve nehéz teljes szívvel odaállni egy olyan dolog mellé, amiben normál esetben én biztos, hogy teljes szívvel ott állnék. Viszont minden ponton szeretném én is látni, hogy miket tartalmaznak ezek a szerződések, mert tudnom kell, hogy az embereket meg lehessen nyugtatni. Hiszen a Paksi Atomerőmű biztonságával kapcsolatban hihetetlenül pozitív volt a magyar lakosság támogatása és jóérzése, de amióta önök titkolózni kezdtek, ez nem tett jót ennek a statisztikának sem.

Kérem a kormányt, ha már megígérte, hogy a titkosítást feloldja, akkor tegye meg a lépéseket, és oldja fel azonnal ezen szerződés titkosítását. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. Úgy gazdálkodott az idővel, hogy néhány másodperccel több mint a fele megmaradt Józsa István képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A törvényjavaslat további témáival szeretnék foglalkozni, az üvegházhatású gázok vagy klímavédelem érdekében korlátozott CO₂-kibocsátás, illetve az üvegházhatást eredményező kibocsátások kérdésével. Gyakorlatilag formailag egybe van kötve a távhőszolgáltatásról, villamos energiáról, földgázellátásról szóló törvények

módosítása, hivatkozva az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezésére, amely szerint bizonyos rendeletek miniszteri szintről csak kormányzati szinten lesznek kiadhatók. Úgy gondolom, hogy ez egy nagyon helyes tendencia, bár ismerve az Orbán-kormány központosítási hajlamát, végül is teljesen összhangban van az egyéb központosítási törekvésekkel.

Visszatérve a klímavédelem kérdésére, összefüggésben a távhőszolgáltatással, úgy gondolom, súlyos bűnök terhelik ezt a kormányzatot amiatt, hogy a távhőszolgáltatás területén megölte a kapcsolt energiatermelést. Ez egy komoly múltra visszatekintő európai folyamat, európai mintára hozott róla törvényt még annak idején, 2001-ben az első Orbán-kormány, hogy a földgázhajtású, nagy teljesítményű gázmotorok, amelyek igazából hajómotorok, amelyek át lettek állítva földgázüzeműre, egyszerre termelnek villamos energiát és a távfűtéshez használható forró vizet; ezért kapcsolt energiatermelés.

Ennek üzemeltetését, energiatermelését európai mintára támogatni érdemes, mert a summa földgázfelhasználást, a summa üzemanyag-felhasználást ez mérsékli, ezáltal hozzájárul a klímavédelemhez, és az importfüggőségünket is csökkenti. A legjobb években, amikor mentek ezek a kapcsolt energiatermelést biztosító gázmotoros rendszerek, körülbelül 1000 megawatt kapacitást jelentettek. Önök 1000 millió forintnyi beépített vagyont tettek tönkre 2011. március 16-án, egyetlen törvényalkotási lépéssel. Ez megbocsáthatatlan bűn a klímavédelem területén, és megbocsáthatatlan a távhőszolgáltatás gazdaságosságának területén is. Ugyanis ezáltal volt gazdaságos a távfűtés több mint 40, konkrétan 42 magyar nagyvárosban, hogy villamos energiát is termeltek azok a berendezések, amelyek a távfűtést kiszolgálták.

Tehát önök az áldásos vagy áldatlan energetikai tevékenységüket rombolással kezdték, és az üvegházhatású gázok kibocsátáscsökkentése területén azóta sem tudják teljesíteni. Az a magyar megújulóenergia-felhasználás, hogy egyre több tűzifát kénytelenek a szegény emberek eltűzelní, mert a gázfűtést nem tudják megfizetni. Önök hirdetik a rezsiökökmentést, ugyanakkor a kisfogyasztóknak nem biztosítanak fokozott árcsökkentést, ezáltal rászorulnak arra, még akinek be is van vezetve a földgáz, ő sem a földgázfűtést használja, hanem az eddig olcsóbb fafűtést választja. Ezzel a statisztikát valamelyest helyrehozták, de ez azért nem a jövőbe vezető út.

Én nagyon szeretném, ha ez a lépés, mint amit itt önök átvezettek a többi jogszabállyal való harmonizálás jegyében, hogy magasabb szinten hozzák meg ezeket a rendeleteket, valódi felelősségnövekedést jelentene, és valódi korszerűsítést vezetnének be. Itt van például a geotermikus energia hasznosítása, ami csak az üvegházhatású gázok kapcsán kötődik ehhez a napirendhez. De például Budapest távhőellátása megoldható lenne mélyművelésű hőbányászattal. Ehhez össze kellene kötni az öt, jelenleg sziget üzemmódban működő távfűtő bázist, és kellene olyan mélyművelésű hőbányászati egységeket létesíteni,

ami egyszerre tud villamos energiát is termelni, és nagyobb részben, mintegy 80 százalékban kiszolgáltatná - a teljesítmény arányában természetesen - a távfűtő művek igényét is. Több vidéki város előbbre tart a geotermikus energia felhasználásában, mert ott már vannak komoly fűtési rendszerek is, mint Budapest. Nem tudom megérteni, hogy ez miért nem tud egy kormányzati program lenni.

Az üvegházhatású gázok kibocsátáscsökkentésének területén pozitívan kell szólni az atomenergiáról, ugyanis az atomenergia az a nagy tömegűk, tehát jelentős volumens képviselő energiatermelési módszer, amely működése során nem bocsát ki széndioxidot. Annak során, hogy meg kell építeni a rengeteg betont, rengeteg acélt jelentő berendezéseket, létesítményeket, természetesen kötődik hozzá széndioxid-kibocsátás, de maga az energia-előállítási folyamat szén-dioxid-kibocsátás nélkül megvalósítható, ami azért költségekben is bekalkulálható érték.

(14.10)

Mert ha kialakul az üvegházhatású gázok európai kereskedelme, akkor ez valódi bevételt jelenthet. Én nagyon remélem, hogy ezt a bevételt a megújuló energiatermelésre, illetve annak a kiépítésének a támogatására fogja fordítani a kormányzat, mert a vállalt céljainktól és az ország előtt álló meglehetősen problémák miatt erre elengedhetetlen szükség van.

Tényszerűen olvastam egy hazai tanulmányban, hogy a nyári hónapokban Magyarországon már 4 Celsius-fok a hőmérséklet-emelkedés, és az európai átlag is 1,8 Celsius. Mondjuk, ennél Magyarország egy tizeddel jobban áll, Magyarországon az átlagos évi hőmérséklet-emelkedés a 10 fokhoz képest 1,7 Celsius-fok. Úgy gondolom, hogy mivel nem lehet megoldani hazai keretek között ezt a problémát, de azért a részünket hozzá kell tenni, korszerűsíteni kell ezeket a rendszereket a megújuló energiatermelés irányába. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Józsa képviselő úr. Megadom a szót a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának, Hollik István képviselő úrnak.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Valóban arról szól, az az értelme, az a lényege ennek a törvényjavaslatnak, hogy 2018. január 1-jén mind az általános közigazgatási rendtartásról, mind a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatályba lép, és annak érdekében, hogy koherenciazavar az egyes jogszabályok között ne lépjen fel, ehhez szükség van az energetikai tárgyú törvények módosítására.

Ezek többsége, azt gondolom, minősíthető jogtechnikai módosításnak, ahogy például az távhőszolgáltatásról szóló törvény módosítása, ami jelenleg bizonyos szabályokat, amelyeket miniszteri rendelet

szintjén kezel, azt kormányrendeleti szintre emeli. De ugyanez igaz a földgázellátásról szóló törvényre, ahol a nagycsaládosokat megillető földgázkezelésre vonatkozó rendelkezések jelenleg a földgázpiaci egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódó értékesítési árak megállapításáról és alkalmazásáról szóló NFM-rendeletben, miniszteri rendeletben vannak, ezeket is kormányrendeleti szintre szükséges emelni.

Az egyetlen lényegi változtatás az atomenergiáról szóló törvény módosításában található, ahogy erre már ellenzéki képviselőtársaim is rámutattak. A módosítás az elvi lehetőséget teremti meg arra, hogy az atomerőmű hatályos engedélyében engedélyezettől eltérő fűtőközetek vagy fűtőelemkötegek alkalmazása lehetővé váljon. Az ezzel kapcsolatos átalakítási eljárásban az engedélyt az Országos Atomenergia Hivatal adja ki.

Nyilvánvalóan nekünk azt kell megvizsgálnunk egy ilyen helyzetben, hogy egy ilyen esetleges fűtőelemköteg-változtatás bármilyen biztonsági kockázattal járhat-e. Minthogy én, édesapámmal ellentétben, nem vagyok atom-szakmérnök, ezért azt gondolom, hogy a szakmára kell bízunk ennek a kérdésnek a megítélését. Azt gondolom, ahogy egyébként Heringes Anita képviselő asszony is hivatkozott rá, az Országos Atomenergia Hivatal egy olyan független szakmai testület, amelyre nyugodtan bízhatjuk ennek az engedélynek a kiadását. Éppen ezért ennek a törvényjavaslatnak minden részét a KDNP támogatni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Hollik képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat főbb tartalmi pontjai kapcsán szerintem komolyabb vita nem lesz közöttünk, tehát egy veszélyes üzem esetében mindenfajta szigorítást normális és egyébként felelősségteljes ember támogatásáról kell hogy biztosítson álláspontom szerint. Nyilván ennek részleteit lehet vitatni.

Nagyon örülök, hogy kormánypárti képviselőtársamtól is elhangzott az, hogy bízunk már szakkérdéseket a szakértőkre. Maximálisan egyetérttek. Tehát isten őrizz, hogy országgyűlési képviselők döntsenek felhasznált fűtőelemekről vagy különböző beépített anyagtípusokról. De borzalmas világ lenne, ha megpróbálna a Magyar Országgyűlés úgy tenni, mintha az itt ülő képviselők ezeknek akár csak egy töredékéhez is a maga mélységében és szükségességében mentén értenének! Mindannyian tudjuk, hogy nem így van, tehát az ilyenfajta belátást hiányolom a magyar parlamentarizmusból az utóbbi években. Éppen ezért a törvényjavaslatokat is akkor úgy kell megszerkeszteni, hogy ezeket a szakmai vitákat tág szakmai kereteken belül bizzuk a szakértőkre.

Én magam nem vitatkozom azzal, hogy a rendőrség által kiadott közbiztonsági engedély legyen szükséges bizonyos esetekben, mint ahogy azzal

sincs komolyabb bajom, hogy szakértői szervezet igénybevételéhez kötnek bizonyosfajta tevékenységeket. Nyilván ilyenkor adott a veszély, hogy a kormányhoz közeli jó barátok, vállalkozók majd létrehoznak szakértői szervezeteket, és zsiros pénzekért majd szakértői állásfoglalásokat, tanulmányokat fognak elkészíteni. De ne legyünk minden esetben rosszhiszeműek, mi most erre figyelmeztettünk. Ha így lesz, akkor annak pedig nyilván meglesznek a maga következményei. A legfontosabb az, hogy szakkérdésekben valóban szakemberek tudjanak operálni, döntéseket hozni.

Ami viszont a törvényjavaslat egy másik és zárónak tűnő szakaszát illeti, de mégsem olyan kevésbé fontos területről van szó, az üvegházhatású gázok tekintetében nemcsak a közösségi kereskedelem rendszerének egyes szabályait pontosítják, hanem itt - megint csak az általános vita kereteit feszegetve - utalunk kell arra, hogy bizony itt nagyon komoly mozgástér áll a kormányzat előtt, és én nagyon örülök annak, hogy egyes miniszterek ezt már elismerik. Kimondottan a távhőszolgáltatás tekintetében örülök, hogy itt komoly szakmai érvek, számok hangzottak el, hiszen egy rettenetesen fontos kulcsterületről van szó, és a Vállalkozásfejlesztési bizottság miniszteri meghallgatásán Seszták miniszter úr is egyetértett abban, hogy itt azért komoly beavatkozási szükség mutatkozik. Tehát, ha úgy tetszik, akkor ellentétes irányú mozgásra van szükség, mint amit ez a kormány eddig csinált, hiszen a távhőszolgáltatás tekintetében két dologban biztosak lehetünk. Ez a forma évtizedekig velünk fog maradni, ez egészen biztos, és ami legalább ilyen biztos, hogy a hatékonyságvesztés elkerülhető ebben a rendszerben, tehát bőven van min javítani.

Legalább ennyire hiányolom a kormányzat úgynevezett panelprogramját, tehát egy olyan energetikai korszerűsítési programot, amely minden társadalmi csoportra vonatkozó módon igénybe vehető, elérhető. Itt szintén miniszteri meghallgatási szinten ismerték el azt, hogy tulajdonképpen képtelenek voltak egy ilyen programot kidolgozni. Sok esetben merült fel olyan probléma, hogy a lakóközösség egyetértésének a hiánya vezetett oda, hogy adott esetben egy fejlesztésbe fogjanak. Adott esetben arra sem lehet kötelezni egy lakót, hogy akaratával szemben a lakóközösség érdekében vállaljon olyan adott esetben több százézer terhet, amit egyébként nem tud vagy nem akar vállalni; de fordítva is jellemző az, hogy valaki szeretne fejleszteni, viszont a közösségi döntés ezzel ellentétes irányú. Ezeket a dilemmákat fel kell oldani. Én adott esetben a CSOK kiterjesztését látom az egyik megoldásnak, tehát ha a CSOK-ot nemcsak új ingatlanokra elérhető módon terjesztenénk ki, hanem mondjuk, a kedvezményes hitelét a használt lakásokra is oly módon, hogy ha legalább egy energetikai szintet ér az a korszerűsítés, ami bekövetkezik, akkor ez a kedvezményes hitel legyen teljes körben és teljes terjedelmében elérhető. Úgy gondolom, hogy ez érzékelhető piaci változást is elhozna. Valamint ott van egy európai uniós forrás-

tömeg, amit ez a kormányzat jelesül közintézmények energetikai korszerűsítésére különített el, ugyanakkor nem lett volna akadálya annak, hogy a magán-szféra irányába is nyissunk, tehát egyszerű magyar állampolgárok is igénybe tudják venni azt a forrás-tömeget, amely alapján és amely felhasználásával mérhető energetikai korszerűsítéseket lehetne végezni, akár a magántulajdonban lévő ingatlanok tömege esetében is.

Végül pedig egy mondat, ami Paks II.-t érinti. Valóban érthetetlen az, hogy egy nemzetközi szerződés bizonyos elemei miért titkosak a mai napig. Nyilván nem azokat a részeket és szemelvényeket szeretném ismerni, amelyek nyilvános mivolta, mondjuk, veszélyhelyzetet teremthetne vagy az atomerőmű működését hozná lehetetlen helyzetbe, adott esetben későbbi veszélyforrásoknak tenné ki az egész folyamatot, de az abszolút példátlan, hogy egy nemzetközi szerződés körülményei, egyáltalán feltételei ilyen szinten a titokba burkolózzanak, annak ellenére, hogy itt kormányzati ígéret volt bizony azt illetően, hogy ezek a részletek megismerhetőek lesznek.

(14.20)

Tehát önök most olyan felelős döntést várnak országgyűlési képviselőktől, amely döntés egyik alappillére, tehát a feltételek ismerete egész egyszerűen hiányzik, mert egy titkosított nemzetközi szerződés tartalmazza mindezeket. Lehet így is döntéseket hozni, de ez megint csak a biankó csekk aláírásának a tipikus esete.

Tehát én azt mondom, hogy a szigorításoktól nem zárkozom el. Azt hiszem, hogy a mai nap folyamán a viták során bizonyítottuk azt, hogy ami konstruktív és pozitív, azok irányában maximálisan nyitottak vagyunk, de az értelmetlen titkolózást nem tudjuk hova tenni. Nagyon remélem, hogy nem arról van szó, hogy ennek a kormánynak valamifajta tarkatnivalója van. Itt a lehetőség, hogy bebizonyítsák, hogy ezek a „vádak” tökéletesen alaptalanok. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Két percre szót kér Gúr Nándor képviselő úr. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az energetikai tárgyú törvények tárgyalásánál három rövid gondolatot szeretnék megfogalmazni. Az egyik az, ami nukleáris területen az atomerőművekhez illetően az atomerőművek területén való foglalkoztatás kérdéskörét érinti. Azt abszolút módon helyesnek tartom, hogy ne legyen foglalkoztatható olyan személy, akinek az esetében a szándékos bűncselekmény gyanúja felmerülhet. Természetesen teljesen mindegy az, hogy magyar munkavállalóról vagy külföldről érkező munkavállalóról van

szó, a külföldiek esetében ezt a bűnügyi statisztikából való lekérés alapján nyilván meg lehet tenni, azonosítani lehet. Megítélésem szerint ez elengedhetetlen és fontos.

A másik megjegyzés: képviselőtársam bővebben kifejtette, én csak egy mondattal említtem: a globális felmelegedés elkerülésével kapcsolatosan kivétel nélkül mindenfajta eszközt, mindenfajta szükséges lépést meg kell tenni az apró mozaikoktól kezdve, a lakások energetikai felújításától, az európai uniós források célirányos felhasználásától elkezdve sok minden más eszközön keresztül.

A harmadik viszont egy olyan típusú mondat, gondolat, amivel önök adósok a társadalom felé, évek hosszú sora óta adósok: a Paks II. szerződésének a titkosításáról beszélek. Az azonnali feloldását kell megtenni. Joggal követelik ezt az ellenzéki oldalon, de a civil szférában is joggal követelik, hiszen Lázár miniszter úr ezt többször meg is ígérte. Azóta évek teltek el. Talán nem Orbán Viktor nem akarja azt, hogy ez megtörténjen, ugye? Talán nem csak ő az, aki ezt nem akarja. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdem kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelzést nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Aradszki államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Meg kell mondanom, viszonylag könnyű és jó helyzetben vagyok, mert ahogy hallottuk mind a kormánypárti, mind az ellenzéki hozzászólókat, a törvényjavaslat tartalmával kapcsolatban érdemi ellentmondás nem volt, érdemi kritikát nem kaptunk. Sőt, külön köszönöm az elismerő szavakat, amelyek azt igazolták vissza, hogy mind a fűtőelem-változtatás lehetőségével kapcsolatban, mind a foglalkoztatás kérdésével kapcsolatban érzékelték a képviselőtársaim azt, hogy mindez a hatékonyságot, másrészt a biztonságos üzemeltetés feltételeit szolgálja.

Úgy gondolom, az eddigi gyakorlatunk is az, hogy a nukleáris atomerőmű működtetésénél az elsődleges szempont annak biztonságos üzemeltetése. Meg kell mondanom, hogy e tekintetben a magyar üzemeltetők jól vizsgáztak eddig, nemcsak az üzemeltetők, hanem a szabályozó hatóságok, az ellenőrző hatóságok is, mert minden egyes nemzetközi megmérettetésnél, minden egyes olyan komplex ellenőrzésnél, amelyek az üzemeltetés biztonságát voltak hivatottak megállapítani, illetve megkérdőjelezni, ha olyan volt a helyzet, a magyar atomerőmű jól vizsgázott, és igen magas szintű biztonsággal rendelkezett.

Ezért is furcsa volt Z. Kárpát Dániel részéről az a kitétel, hogy ne a politikusok döntsék el, hogy milyen fűtőelem kerül oda. Ilyen szándékunk soha nem is

volt, nem is lesz, és a múltban sem volt soha ilyen vita a parlamentben. Úgy látszik, ez a Jobbik következő imidzsét képezi, hogy ők már az atomerőmű-üzemeltetésbe is itt a parlamentben bele akarnak szólni (*Farkas Gergely: Pont az ellenkezője! Nem sikerült megérteni!*), de úgy gondolom, hogy ez nem így lesz, hanem az a normális állapot marad fenn továbbra is, amit most élvezzünk, és aminek az előnye az egész magyar lakosság le tudja aratni, nevezetesen: van egy jól működő, biztonságos atomerőművünk.

Ami felvetődött problémaként: a nemzetközi szerződések, direkt leírtam, a nemzetközi szerződés titkosságának feloldása. Úgy tudom, a nemzetközi szerződést itt, ebben a Házban vitattuk meg. Ebben a Házban tárgyaltuk meg (*Heringes Anita: Nem oldottátok fel!*) a magyar-oroszi államközi megállapodást - az nem nemzetközi szerződés, tisztelt képviselő asszony -, tehát ennek a titkosságról nincs miről beszélnünk (*Heringes Anita: Dehogynem!*), mert azt a szerződést, mind a finanszírozás, mind pedig a létesítés eldöntésével kapcsolatos államközi szerződést a parlament, a magyar parlament a nyilvánosság előtt vitatta meg, mindenki elmondhatta a véleményét.

Úgy gondolom, hogy e tekintetben nincs miért nekünk szégyenkeznünk. Megy minden a maga útján, az előkészítésen keresztül a beruházásig megfelelő módon, megfelelő hatósági kontroll és megfelelő szakértelem mellett tudjuk végrehajtani ezt a történelmi jelentőségű és történelmileg is meghatározó jelentőségű projektet, amely hosszú távon tudja biztosítani szén-dioxid-, karbonmentes kibocsátással a magyar háztartásoknak és a magyar gazdaságnak az elektromos áramot.

Úgy gondolom, teljesen egyetértek Gúr Nándor képviselő úrnak azzal a kitételével, hogy a foglalkoztatási feltételek mind a magyar, mind a külföldi munkavállalókra vonatkoznak. Ez eleve is így van, mert nem munkavállalókról beszél, hanem a területén munkát végzőkről, tehát azoknál is így van, akik esetleg nem munkaviszonyban vannak ott, tehát a törvényben ezt így kell értelmezni, a javaslatban, és eddig is így volt. (*Heringes Anita: Most szigorítják.*) Most szigorítjuk, szerintem nagyon helyesen. Ez is elhangzott, hogy nagyon helyesen, de eddig is így volt, hogy aki megjelent azon a területen, annak be kellett tartania azokat a szabályokat, amelyek ott a területre vonatkoznak, függetlenül attól, hogy munkavállaló, vagy nem munkavállaló. Úgyhogy e tekintetben úgy gondolom, a kétperces hozzászólás tartalmában van egy konszenzus egymás között.

Azt gondolom, tisztelt Ház, tisztelt elnök úr, hogy pozitív vita hangzott el ezzel a törvényjavaslat-tal kapcsolatban, és nagyon köszönöm az elhangzott támogatásokat. Kérem majd az Országgyűlést, hogy a vita lezárta után fogadja el a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **egyes oktatási, szakképzési és felnőttképzési törvények és az azokkal összefüggő tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/18309. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a tudásalapú, versenyképes gazdaság működésének elősegítését és támogatását kiemelt feladatának tekinti, amely képzett, a társadalmi változásokhoz és a munkaerőpiac új kihívásaihoz alkalmazkodni képes munkaerőt igényel. Ezért a gazdaságélénkítő lépésekkel párhuzamosan évek óta folyamatosan kiemelt figyelmet fordít a szakképzésre is, és az elmúlt években jelentős és látható, eredményes tevékenységet végzett a szakképzési rendszer fejlesztésében.

(14.30)

Ezen folyamat része volt a munkaerőpiac igényeit szem előtt tartva a szakmunkásképzés és a technikusképzés megreformálása, valamint a gazdaság igényeinek megfelelően a szakképesítés újragondolása. A kormány új intézkedések keretében 2015-től jelentősen bővítette a szakképzéshez való hozzáférés lehetőségét a második szakképesítés ingyenes megszerzhetőségének bevezetésével, a felnőttoktatás kiszélesítésével, a vállalati helyszínű duális képzési rendszer kiterjesztésével. A vázolt intézkedések eredményei már ma is láthatóak, többszörösére emelkedett a felnőttoktatásban részt vevők száma, akik új szakmai ismereteik, második szakképesítésük birtokában jobban meg tudják állni helyüket a munkaerőpiacon, továbbá folyamatosan bővül a hiányszakképesítést tanuló diákok létszáma is.

A foglalkoztatás piaci szférában történő folyamatos növekedése következtében folyamatosan érinti a szakképzett, széles körű és naprakész ismeretekkel rendelkező munkaerő iránti keresletet, amelyet az alacsony munkanélküliség és a munkaerőtartalékok csökkenése indukál. Ezért szükséges, hogy a potenciálisan mozgósítható munkaerő lehetőséget kapjon a gyorsan változó piaci igényekhez igazodó, megújuló kompetenciák gyors és rugalmas megszerzésére is. Ennek egyik eszköze a munkavállalói át-, illetve továbbképzés lehetőségeinek a kiterjesztése, amely a leghatékonyabban és a legrövidebb idő alatt a munkaadói, vállalati igényekre jelenleg a legrugalmasabban reflektáló iskolarendszeren kívüli felnőttképzés keretei között valósítható meg.

Tisztelt Országgyűlés! A változó gazdasági igényekre, elvárásokra tekintettel az elmúlt évek során megújult mind a szakképző intézmények, mind a

megszerezhető szakképesítések struktúrája. A folyamatos gazdasági változások miatt azonban tudjuk és látjuk, hogy egy képzési rendszer fejlesztését nem lehet befejezettek tekinteni, mert csak így biztosíthatóak a valódi eredmények, azaz a megfelelő létszámban a nemzetgazdaság számára rendelkezésre álló magas szintű szaktudással és kulcskompetenciákkal rendelkező szakemberek. Ezért a kormány az iskolarendszerű szakképzés strukturális átalakítását és tartalmi megújítását jelentő reformok továbbvitelével mellett a felnőttképzési rendszer, ezen belül pedig különösen a vállalati továbbképzési rendszer felfuttatására is hangsúlyt kíván helyezni. A folyamatosan megújuló kihívások miatt fontos tehát, hogy a szakképzési, felnőttképzési rendszer úgy működjön, hogy biztosítsa a magyar gazdaság stabilitásához, növekedéséhez szükséges jól képzett, megfelelő végzettséggel, szakképzettséggel rendelkező munkaerőt, emellett lehetőséget is adjon a gazdaság szereplőinek a változtatási igények közvetlen és rugalmas érvényesítésére. Annak érdekében, hogy a munkaerőpiacon elegendő számú, a technológiai, szakmai, foglalkoztatói kihívásoknak megfelelően tudó munkaerő álljon rendelkezésre, szükséges a szakképzési kapacitások átgondolt, jól megtervezett kihasználása, a szakképzésben részt vevők számának növelése, a duális képzés erősítése és az államilag támogatott felnőttképzésbe történő bekapcsolódás lehetőségeinek kiterjesztése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a bevezetőben körvonalazott eredmények megerősítését, a tervek megvalósulását, a kitűzött célokhoz vezető út jogszabályi hátterének megalapozását szolgálja. A törvényjavaslat rendelkezései egyaránt érintik a szakképző iskolákat, a szakképzésben közreműködő, illetve közreműködni kívánó gazdálkodó szervezeteket és egyéb szervezeteket, a gyakorlati képzési rendszert felügyelő gazdasági kamarákat, a felnőttképzést folytató vállalkozásokat. Hatásuk kiterjed a szélesebb értelemben vett munkáltatói, munkavállalói, illetve leendő munkavállalói körre is, amely a gazdaság és a képzési rendszer szoros kapcsolatát, elválaszthatatlanságát mutatja.

A törvényjavaslat célja, hogy a jól működő szakképzési, felnőttképzési rendszer bevált elemeinek megtartása, változatlanul hagyása mellett biztosítsa a rendszer alkalmazkodóképességének növelését, elérhetővé tegyen olyan új lehetőségeket, képzési utakat, amelyek segítségével jobban és önállóbban lehet idomulni a gazdaság előre nehezen kiszámítható változásaihoz. Ennek érdekében szerepel a törvénytervezetben a szakgimnáziumi képzés rendszerének változatosabbá tételét célzó azon módosítás, amely lehetővé teszi a hatályos szabályozás szerint az érettségihez szorosan kapcsolt úgynevezett mellékszakképesítés elválasztását, elkülönítését az érettségitől azzal, hogy a tanulók számára választhatóvá teszi azt. A közelmúltban bevezetett szakgimnáziumi képzésben jelentősen emelkedett ugyanis a munkaerőpiacon közvetlenül alkalmazható szakmai képzési tartalom aránya, így az érettségi mellett OKJ-szak-

képesítés is szerezhető. Ezen módosítással csökkenteni szeretnénk a tanulók terheit oly módon, hogy ne egy időben kelljen számot adni az érettségi vizsga, valamint az OKJ-vizsga vizsgakövetelményeiről. A változás a szakgimnáziumban segítséget nyújthat további alternatív, az adott ágazathoz igazodó tanulási utak kialakítására, a tanulók tanulmányaival összefüggő döntéseknek a képzés későbbi szakaszára történő áttevődésére is.

A versenyképes gazdaság megteremtésében a szakképzést és a nemzetgazdaságot közös érdekek vezérlik, és egymásra utaltságuk feltételezi a kölcsönös felelősségen alapuló feladatmegosztást is. A két terület metszete, találkozási pontja a valós vállalati körülmények között folyó gyakorlati képzés. A hatékony együttműködés lehetőségét tehát a duális képzési struktúra teremti meg. A duális szakképzési formában részt vevő gazdálkodó szervezetek és a tanulók számának a növeléséhez, a közép- és felsőfokú oktatásban működő duális képzési rendszer megerősítéséhez feltétlenül szükséges a gyakorlati képzés finanszírozási feltételeinek folyamatos javítása is. A korábbi támogatásokra irányuló intézkedések révén a gazdálkodó szervezetek akár 1,2 millió forint/tanuló/tanévet meghaladó összeget, akár a szakképzési hozzájárulási kötelezettség csökkentése vagy visszaigénylése formájában fordíthatnak a gyakorlati képzésre, amely ösztönzi és ösztönözheti a gyakorlati képzésbe bekapcsolódást.

Ezen túlmenően egyre több vállalat ismeri fel, hogy a tanuló szakképesítés megszerzését követő továbbfoglalkoztatása esetén a vállalat mentesül a kiválasztás és betanítás költségei alól, hiszen a nála képzésben részt vevők alaposan megismerik a vállalatot és a munkafolyamatokat, így a gazdálkodó szervezetek sok esetben már a képzési időszak végére kiválaszthatják leendő munkatársaikat. Mindezek mellett a gyakorlatorientált duális képzés alapját jelentő vállalati képzés finanszírozásának mértéke alapvetően befolyásolja a képzési hajlandóságot is. Minél jobban követi a támogatás a valós költség szintet és a befektetett erőforrásokat, annál inkább ösztönzi a vállalatok bekapcsolódását a duális képzésbe. Ezért a jelen törvényjavaslatban szereplő módosítások tovább bővítik a kis- és középvállalkozások számára a szakképzési hozzájárulás rendszerében elérhető kedvezmények körét.

A szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény 2015. évben végrehajtott módosításával a tanuló szerződés kötésére jogosult úgynevezett egyéb szervezetek - például alapítványok, költségvetési szervként működő intézmények, közintézetek - bevonásra kerültek a hozzájárulásra kötelezettek körébe. Ennek köszönhetően ezen alanyi kör tanuló szerződés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén érvényesíthette a szakképzési hozzájárulási rendszer által biztosított kedvezményeket már azon szakképesítések megszerzésére irányuló képzések tekintetében is, amelyek elsősorban nem a gazdasági és munkaerőpiaci, hanem társadalmi szempontok alapján jelentősek, például a

honvédelmi, rendészeti, egészségügyi ágazatba tartozó szakmák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt lévő törvényjavaslat módosításai ezen egyéb szervezetek számára tovább bővítik a szakképzési hozzájárulási rendszerben általuk igénybe vehető kedvezmények körét azért, hogy a tanulószereződés mellett az együttműködési megállapodás alapján folytatott gyakorlati képzés esetén is elszámolhatóvá, illetve visszaigényelhetővé válik a gyakorlati képzés költsége a szakképzési hozzájárulás terhére. A módosítás egyúttal elősegíti, hogy a középfokú oktatásban az összefüggő nyári gyakorlat idejére könnyebben biztosítható legyen a tanulók gyakorlati képzése. Ezt látva érthető, hogy a demográfiai folyamatok miatt fokozatosan csökkenő tanulólétszám ellenére a duális képzés lényegét jelentő, gazdálkodó szervezetnél folyó tanulószereződéses gyakorlati képzésben évek óta 50 ezer feletti és enyhén növekvő számú tanuló vesz részt, és a gazdálkodó szervezetek is folyamatosan keresik a lehetőségeket a tanulókkal történő kapcsolatfelvétel szélesítésére. Ezen igényeket felismerve tartalmazza a törvényjavaslat a tanuló és a gazdálkodó szervezet közötti, a tényleges gyakorlati képzés időszakát megelőző kapcsolatfelvételnek, a tanuló-előszereződés kötésének a lehetőségét is. Ez alkalmat ad a vállalatok számára a tanulókkal a tényleges szakképzési szakaszt megelőző megismerkedésre, a leendő gyakorlati környezet megismerkedésére, illetve a tanulók számára zökkenőmentesebbé teheti a munkahelyen zajló gyakorlati képzésbe történő beilleszkedést.

(14.40)

További, már a tényleges gyakorlati képzés kereteinek szélesítését szolgáló célzó rendelkezés: a tanulószereződés-kötés lehetőségének kiterjesztése a szakgimnázium 11-12. évfolyamán tanuló diákokra. A duális gyakorlati képzést szervezők lehetséges körének szélesítését célozza a tanulószereződés kötésére jogosult - fentiekben már hivatkozott - egyéb szervezetek körének kibővítése a honvédelem, valamint a szociális és a pedagógiai ágazatok esetén. Az e területeken tevékenykedők speciális feltételrendszere miatt korlátozott a bevonható gazdálkodó szervezetek köre, ezért indokolt a lehetőségek ilyen irányú bővítése.

Szintén a gyakorlati képzésbe bekapcsolódók lehetséges körének kiterjesztését segíti elő az előzőnél lényegesen szélesebb gazdálkodói, vállalati kört érintő azon javaslat, amely bővítheti azon mesteremberek számát, akik tudását érdemes lenne a gyakorlati szakképzésbe bevonni. Ezért, a gazdálkodó szervezeteknél a tanulók képzésével foglalkozó szakemberek számára bevezetésre kerül egy újfajta képzés. Ez a célzottan a gyakorlati képzéshez kapcsolódó pedagógiai, szociálpszichológiai és kommunikációs ismereteket tartalmazó képzés a mestervizsgálóval nem rendelkező szakemberek számára teszi lehetővé a bekapcsolódást a tanulók képzésébe.

Tisztelt Országgyűlés! Az eddigi tapasztalataink alapján úgy véljük, hogy szorosabb együttműködést kell kiépíteni az állami és a nem állami fenntartójú szakképző iskolák között, hogy a rendelkezésre álló képzési kapacitások felhasználása hatékonyabban, átfedések nélkül valósulhasson meg, a gazdaság igényeinek minél teljesebb kiszolgálása érdekében.

Az elmúlt időszakban nyilvánvalóvá vált, hogy a meglévő rendszer módosítása, megújítása szükséges, mert bár a gazdasági igények szoros követését lehetővé teszi, a szakképző iskolák számára nehezíti a tervezést, a hosszabb távú képzési stratégiák kialakítását, az alapképzés rendszerének megerősítését. Ennek érdekében megújul a nem állami szakképzési kapacitások állami feladatellátásba való bevonását segítő szakképzési megállapodások rendszere.

A változás a korábbi struktúrához képest az, hogy a nem állami fenntartókkal a szakképzési megállapodásokat a továbbiakban a szakképzés rendszerének központi irányítója, a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter köti, így országos szinten egyenletesebben, átfogóan és hosszabb távra tervezhető módon biztosítható a szakképzési kapacitások elosztása, összehangolása.

Az elmúlt időszakban a különböző szakmai fórumokon, tárgyalásokon megjelenő munkáltatói elvárások sokszínűsége, intenzitása és dinamizmusa, a gazdasági, technológiai változások üteme, az „Ipar 4.0” folyamatok megjelenése szükségessé teszi, hogy a gazdaság szereplői, a képzési rendszerek megrendelői az eddigieknél is közvetlenebbül és folyamatos jelenléttel kapcsolódhassanak be a szakképzés szabályozási rendszerébe.

Ezen igények érvényesülését célozzák a törvényjavaslat ágazati készség-tanácsok megalakulását és működésük kereteinek meghatározását tartalmazó rendelkezései. A nemzetközi példák alapján ilyen készség-tanácsok már több európai államban működnek, jellemzően a munkaadói szervezetek irányításával. Ez a kezdeményezés így már összeurópai szinten is megjelent. A már működő ágazati készség-tanácsok tevékenységükkel jellemzően az adott ágazat jövőbeni készség-szükségleteinek megértését, analizálását és annak megfelelő lépések megtételét célozzák.

Feladataik között hangsúlyosan jelenik meg egy adott ágazatban a készségek hiányának csökkentése, ezáltal a termelékenység javítása, az ágazaton belül a munkaerőben rejlő készségek erősítése. Ezen túlmenően támogatást nyújtanak a munkaadóknak azért, hogy tanulószereződéses sztenderdek fejlesszenek, menedzseljenek, és szerepet játsszanak a képzési kínálat javítása, nemzeti foglalkozási szabványok fejlesztése, a tanulószereződéses keretek, rendszerek jóváhagyása területén is.

Új lehetőség lesz, hogy a szakképzési tartalmak megújítása során a gazdaság igényeinek megfelelő kompetenciák fejlesztése valóban beépüljön és valóban beépüljenek a képzésbe.

Tisztelt Ház! Átlépve a szakmai képzések másik szektorába, a felnőttképzés területére elmondhatom,

hogy a négy évvel ezelőtt, 2013. szeptember 1-jén hatályba lépett új felnőttképzési törvény és végrehajtási rendeletei teljesen új alapokra helyezték az iskolarendszeren kívüli képzések szabályozását. Mind ezen, már az előző kormányzati ciklusban hatályba lépett intézkedések arra irányultak, hogy a felnőttképzésben részt vevők magasabb színvonalú és a munkaerőpiac igényeihez jobban igazodó tudást szerezzenek. 2015 folyamán megtörtént a szabályozás első finomhangolása is, amelynek köszönhetően az új rendszer beváltotta a hozzá fűzött reményeket: működőképes, és egyre jobban teljesít. Az engedélyvel rendelkező képző intézmények és képzési programjaiknak száma az elmúlt években folyamatosan emelkedő tendenciát mutat, jelenleg már több mint 1500 engedéllyel rendelkező felnőttképzési intézménynek közel 24 ezer érvényes képzési programja szerepel a hatósági nyilvántartásban.

A felnőttképzések szakmai tartalma ténylegesen a gazdaság igényeit tükrözi. Adott képzésben megszerzett bizonyítvány egyenértékűvé vált az iskolai rendszerben szerzett szakképesítésével, növekedett a támogatott képzések munkaerőpiaci eredményessége, a felnőttképzésben szakmai végzettséget szerettek elhelyezkedési aránya.

Amint az önök számára is ismeretes, a magyar gazdaság 2013 második felétől tartós növekedési pályára állt, folyamatosan nő a foglalkoztatás a piaci szférában. Folyamatosan élénkül a szakképzett, széles körű és naprakész ismeretekkel rendelkező munkaerő iránti kereslet, amely egyre nehezebben teljesíthető kihívások elé állítja a munkaadókat. Tehát okvetlenül szükséges, hogy a potenciálisan mozgósítható munkaerő a piaci igényeknek megfelelően képzetté váljon. A vállalatok és a munkáltatók érdeke ugyanis az, hogy munkavállalóik képzése minél rövidebb idő alatt és rugalmasabban valósuljon meg, és célzottan, adott szakmai tevékenység végzésére alkalmassá tévő naprakész tudást szerezzenek, amelynek egyik meghatározó eszköze a munkaerő át- és továbbképzése. Ennek érdekében kiemelkedően fontos feladatunk a munkaerőhiány szabályozási eszközökkel történő kezelése, valamint e célhoz kapcsolódóan a felnőttképzés rugalmasságának növelése és annak kínálatvezérelt jellegéből keresletvezérelt orientáltságúvá történő átállításának elősegítése. Ezért figyelembe véve a vállalatok és a munkaerőpiac igényeit fontos, hogy a vállalati igényekre a lehető legrövidebb idő alatt és a legrugalmasabban reagáló képzési kínálat kerülhessen kialakításra.

Mindezen célok elérése érdekében a törvényjavaslat felnőttképzési szabályozást érintő tervezett módosításai azokat a lényeges intézkedéseket tartalmazzák, amelyeknek köszönhetően lehetővé válik a nagyvállalatok beszállítóinak támogatott képzése engedély nélküli és lényegesen kevesebb adminisztrációt jelentő, úgynevezett belső képzésként történő megvalósításával, így a törvényi szabályrendszer korábrinál kevesebb elemének előírásai mentén, kevesebb adminisztrációval lesznek végezhetőek a jövőben.

Továbbá a javaslat értelmében a betanító jellegű képzések egyszerűbben lesznek megvalósíthatók, mivel az egyéb képzés fogalmának oldásával lehetővé válik a bármilyen szakmai, illetőleg nyelvi tartalmú és célú, de harminc órát meg nem haladó időtartamú képzések egyszerűbb, adminisztratív kötelezettségektől mentesebb, valamint a képzési célhoz és igényekhez a jelenleginél jobban illeszkedő megvalósítása, és legfőképpen lehetővé válik ezen képzések állami támogatása.

Megvalósul az államilag elismert és támogatott egyéb szakmai képzések további egymáshoz közelítése azáltal, hogy az OKJ-s képzéseken kívüli egyéb szakmai képzések esetében elérhetővé válik egyéb szakmai képzések útján akár államilag elismert szakképesítések szerzése vagy a szakképesítés egy részének, moduljának elsajátítása igazolt módon. Jelen törvényjavaslat egyúttal a felnőttképzési intézmények számára is tartalmaz méltányos intézkedést, amelynek elfogadásával a súlyosabb jogszabálysértési esetekben a hatóságnak nagyobb mérlegelési lehetősége lesz a bírságolás tekintetében. A felnőttképzési szabályozás ismertetettek szerinti változtatása elősegítheti továbbá az uniós képzési támogatások eredményesebb felhasználását is, illetőleg erősödhet a vállalatok, sőt akár a beszállítói kör dolgozóinak a képzése is.

(14.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésképpen elmondható, hogy a benyújtott törvénymódosító javaslat az új lehetőségek révén, az egyre bővülő vállalati kör segítségével hatékonyabbá teszi a szakképzés és a felnőttképzés intézményrendszerét, javul a képzések minősége és eredményessége. A rugalmasabbá, vonzóbbá váló képzési rendszer enyhíti a vállalatok szakemberhiányból eredő problémáit, és hozzájárul ahhoz, hogy a szakképzés, a szaktudás presztízse emelkedjen, és egyre többen lássák meg a képzési rendszerben a boldogulásukat segítő hatékony eszközt a tartalmas és eredményes életpálya eléréséhez, megvalósításához.

Mindezek alapján tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy a kormány által benyújtott törvényjavaslatot vitassa meg, és majd akkor, amikor szükség lesz rá, fogadja el. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Witzmann Mihály tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Cseresnyés államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A dinamikus fejlődő magyar gazdaság, valamint a gyors gazdasági és technológiai haladás folytonos változásra, fejlesztés

tésre készítetik a szakképzési rendszert. Mindannyian pontosan tudjuk, hogy a fejlődő magyar gazdaságnak egyre nagyobb szüksége van a szakképzett munkaerőre, ennek egyértelmű jelei az általam képviselt siófoki székhelyű Somogy 4. számú választókerületben is érezhetőek: míg néhány évvel ezelőtt a térségben munkanélküliségről beszélünk, ma már a gazdasági fejlődésnek köszönhetően sokkal inkább, különösen a Balaton környezetében, munkaerőhiányról és az úgynevezett hiányszakmák képzésének fontosságáról kell szót ejtenünk.

Ezért is fontos számomra rendkívüli módon, hogy a szakképzési rendszer úgy működjön, hogy biztosítsa a magyar gazdaság növekedéséhez szükséges jól képzett munkaerőt, a megfelelő végzettséggel, szakképzettséggel rendelkező humán erőforrást, emellett pedig lehetőséget is kell hogy adjon a gazdaság szereplőinek a változtatási igények közvetlen és rugalmas érvényesítésére.

Visszatérve a választókerületembe, nálam, a Somogy 4-es választókerületben kettő szakképzési centrum működik, az egyik a Siófoki Szakképzési Centrum, a másik a Kaposvári Szakképzési Centrum, és rendszeresen próbálok egyeztetni a szakképzési centrumokban oktatókkal, vezetőikkel, a szakképzési centrumok főigazgatóival egyaránt. Tulajdonképpen ezeknek a rendszeres beszélgetéseknek az eredményeként az az egyértelmű és világos álláspont rajzolódik ki előttünk, hogy annak érdekében, hogy a munkaerőpiacon elegendő számú technológiai, szakmai, foglalkoztatói kihívásoknak megfelelni tudó munkaerő álljon rendelkezésre, mindenféleképpen szükséges a szakképzési kapacitások átgondolt, jól megtervezett kihasználása, a szakképzésben részt vevők számának növelése, továbbá az államtitkár úr által is említett duális képzés további erősítése, támogatása hazánkban.

A Nemzetgazdasági Minisztérium által benyújtott törvényjavaslat tulajdonképpen nem más, azt hiszem, mint egyfajta reagálás ennek a folyamatosan változó, átalakuló szakképzési rendszernek az igényeire. Ennek megfelelően az előttünk fekvő módosító javaslat olyan módosításokat tartalmaz, amelyek elsősorban a szakképzés rendszerének rugalmasságát, a gyakorlati képzés lehetőségeinek szélesítését, a gazdaság szereplői részéről felmerülő, változó vagy új képzési igények közvetlenebb, gyorsabb érvényesülését kívánják lehetővé tenni.

A változó gazdasági igényekre és elvárásokra tekintettel az elmúlt évek során megújult mind a szakképző intézmények, mind a megszerzhető szakképesítések struktúrája Magyarországon. A változtatások eredményeként a szakképzésben jelentősen emelkedett a munkaerőpiacon közvetlenül alkalmazható szakmai képzési tartalom aránya, azonban az is érzékelhető, hogy ennek pozitív hatásai a különböző ágazatokban eltérő mértékben jelentkeznek.

Erre tekintettel javaslatul további lehetőségeként jelenik meg a leírásban a szakképzési rendszer rugalmasságának növelése, a szakmai képzési tartalom egy részének választhatóvá tétele. Ezért is

célszerű a hatályos szabályozás szerint az érettségizéshez kapcsolt mellék-szakképzés elválasztása, elkülönítése és a tanuló számára szabadon választhatóvá tétele, vagyis a tanuló döntheti el, hogy milyen irányban haladjon tovább. A rendelkezés bevezetését követően a tanuló arról is dönthet, hogy a mellék-szakképzés tananyagtartalma helyett a képző iskola által biztosított más tantárgyak szakmai tartalmát megerősítő vagy egyéb kompetenciát fejlesztő, vagy gyakorlati ismeret bővítő képzésben vesz részt.

Mindezek mellett az előterjesztés új érdekképviseleti forma, az ágazati készségtanácsok létrehozásával kívánja elősegíteni, hogy a gazdaság új módon kapcsolódjon be a szakképzés fejlesztésébe, az egyes gazdasági szektorok képzési igényeinek meghatározásába, azok formálásába. Az ágazati készségtanácsoknak az Európai Unió számos tagállamában már egyébként jól működő példáját követve, az adott gazdasági ágazat szereplői közül saját maguk által kiválasztott képviselőik révén közvetlen befolyást kaphatnak a szakképzés és a felnőttképzés keretében folyó képzések szakmai tartalmainak ellenőrzésére, módosítására, a vélemények megfogalmazására egyaránt.

Mindezek mellett megújul a nem állami szakképzési kapacitások állami feladatellátásba való bevonását segítő szakképzési megállapodások rendszerre, valamint a szakgimnázium 11. és 12. évfolyamaira kiterjesztett tanulószervezési lehetőség, a duális szakképzési rendszer további hatékony erősítése érdekében. A tanulószervezés kötésére jogosult egyéb szervezetek körének kibővítése elsősorban a honvédelem, valamint a szociális és pedagógiai ágazatok esetén a gyakorlati képzést szervezők körének bővülését és szélesítését is szolgálja.

További változásként jelenik meg a javaslatban, hogy a nem állami fenntartókkal a szakképzési megállapodásokat a továbbiakban a szakképzés rendszerének központi irányítója, a szakképzésért és felnőttképzésért felelős miniszter köti, így tulajdonképpen országos szinten sokkal egyenletesebben, átfogóan biztosítható a szakképzési kapacitások elosztása és ezek összehangolása.

A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény módosításának elsődleges célja a munkaerőhiány szabályozási eszközökkel történő kezelése és e cél érdekében a felnőttképzés rugalmassá tétele. Az előterjesztés ezért megteremti a lehetőséget, hogy a nagyvállalatok beszállítói képzései belső képzésként kerülhessenek megvalósításra, így innentől kezdve e képzések engedély nélkül, a törvényi szabályrendszer csupán néhány elemének betartása mellett is végezhetőek lesznek a jövőben. Ismeretes az is, hogy a szakképzési törvény 2015-ben végrehajtott módosítása során a szakképzésről szóló törvény szerinti tanulószervezés kötésére jogosult úgynevezett egyéb szervezetek bevonására kerültek a hozzájárulásra kötelezettek körébe, és ebből adódóan ezen alanyi kör a tanulószervezés alapján folytatott gyakorlati képzés esetén érvényesíthette a szakképzési hozzájárulási rendszer által biztosított kedvezményrendszert.

Jelen javaslat keretein belül az egyéb szervezetek számára tovább bővül a szakképzési hozzájárulási rendszerben általuk igénybe vehető kedvezmények köre azért, hogy a tanulószervezet mellett az együttműködési megállapodás alapján folytatott gyakorlati képzés esetén is elszámolható, illetve visszaigényelhető lesz a gyakorlati képzés költsége a szakképzési hozzájárulás terhére. Az így végrehajtott módosítás elősegíti, hogy a középfokú oktatásban az összefüggő nyári gyakorlat idejére könnyebben biztosítható legyen a tanulók gyakorlati képzése.

Végül fontos szabályozási cél a felnőttképzésről szóló, előbb említett 2013. évi LXXVII. törvény szankciórendszerének a fokozatosság elve alapján történő korrekciója is, valamint az, hogy a szakképzési centrumok felnőttoktatási tevékenységének támogatása kikerül a költségvetési támogatások tárgyköréből annak érdekében, hogy azt normatív támogatásként lehessen kezelni.

A fentiekre tekintettel tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a Nemzetgazdasági Minisztérium által benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Cseresnyés Péter tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Witzmann Mihály képviselő úr. Most megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mielőtt a törvénytervezet tárgyalásába belemegyünk, az előtt azért három olyan törvényhez kapcsolódó mondatot mondani kell, ami az elmúlt nyolc évet, az elmúlt nyolc évet jellemzi.

Az egyik, ha nagyon le akarom egyszerűsíteni, akkor a rombolásról szól, a rombolásról, államtitkár úr, hiszen ön is tudja nagyon jól, hogy az, amit csináltak a szakképzés, felnőttképzés tekintetében - de majd mondok konkrét, kézzelfogható példákat is a felnőttképzés vonatkozásában, hálózatok megszüntetésével kapcsolatosan, sok minden egyéb mást. A centralizáció vonatkozásában mindent, ami helyben jobban működik és eredményesebben, önök azt is központosítják, és az érdemi egyeztetések tekintetében úgy fogalmazhatnék helyesen, hogy az érdemi egyeztetés nélkülözése jellemzi az önök tevékenységét mind szakmai, mind érdekképviseleti vonatkozásban.

Ennek a törvénytervezetnek a hatálybalépésével kapcsolatosan úgy fogalmaznak, hogy lépcsőzetességet fognak követni: 2018. január 1-jével, 2018 nyarával, hetedik hó 1-jével és 2019. január 1-jével kívánják hatályba léptetni a törvénytervezet bizonyos passzusait.

(15.00)

Célként azt fogalmazzák meg, hogy a szakképzés rugalmasságának a fejlesztése egy igen fontos dolog.

Nekem erről rögtön az jutott az eszembe, amikor a munka törvénykönyve kapcsán a rugalmasságról és a biztonságról beszéltek, aztán a rugalmasság meg is valósult a munkaadók javát szolgáló módon, a biztonság része pedig a munkavállalókat illetően elvesztődött, az a falhoz szorult. A szakképzés rugalmasságának a fejlesztése vonatkozásában azért szeretném ugyanúgy a biztonság kérdését felvetni, amely a szakképzésben részt vevő alanyok sokaságát érinti, tehát ezt is érdemes lenne szem előtt tartani.

Nyilván minden, a gazdaság működése tekintetében fontos elem és szerep az, hogy a gazdaság igényei a lehető leginkább ki tudjanak elégülni, minél hamarabb ki lehessen szolgálni jó értelemben vetten a munkavállalók azon körével a gazdasági igényeket, amelyek megmutatkoznak. De rögtön szeretném itt hozzátenni azt is, hogy persze nem csak a per pillanat igényeihez kell igazodni. A képzés, az állami keretek között zajló képzés soha nem szólhat csak arról, hogy a per pillanat igényeihez illesztett vágyakat vagy éppen vágyaktól függetlenül megjelenő igények kielégítését tartsuk szem előtt. A képzés hosszú távon is behatárolja az életminőséget, és ha nem is behatárolja, talán jobb az, hogy megadja a lehetőséget annak, hogy az emberek adott esetben előrelépő, szteppelgető, fejlődő életminőséggel tarkítva vagy épp kialakítva éljék a mindennapjaikat.

A gyakorlati képzés lehetőségeinek a fontosságáról szól ez a törvénytervezet is, én ezt nem vitatom el. Nem vitatom el, sőt szükségesnek és fontosnak tartom a valós munkaerőpiaci körülmények közötti gyakorlati képzések fontosságát, de rögtön hozzáteszem, hogy egy adott tudásszint elsajátításához, szakmai értelmű elsajátításához a közismereti tárgyak ismerete nélkül nagyon nehéz eljutni. Nagyon nehéz akár a fizika, akár a matematika, akár bármilyen más olyan közismereti tantárgy tudásbéli elsajátítása nélkül jó szakemberré válni, amelyet a piac jó szívvel fogad - nagyon nehéz.

Éppen ebből kifolyólag itt most is szeretném hangsúlyozni a közismereti tantárgyak fontosságát. De azt is szeretném hangsúlyozni, hogy az alapképzés vonatkozásában is változásokat kellene eszközölni, mert hiába próbálnak önök a szakképzés, a felnőttképzés tekintetében különféle intézkedéseket foganatosítani, ha az alapképzés vonatkozásában megint csak rombolnak -, PISA-eredmények támasztják azt alá, amit mondok -, akkor nyilvánvaló, hogy a szakképzés tekintetében sem fognak tudni eredményeket elérni. Már nem sokat kell görcsölni ebben az öt hónapban ennek okán, de a következő időszakra gondolva, amikor majd segíthetik ennek a munkának a kialakulását, akkor érdemes lesz együtt gondolkodni. *(Cseresnyés Péterhez:)* Igen, államtitkár úr, kaján mosolyát az arcán szívesen veszem, de azt szeretném mondani önnek: igen, az együttműködés mikéntjének a kialakítása igenis a Parlament falai között is és a társadalomban is egy elengedhetetlen folyamat.

A dualitás kérdésköre: a dualitás megerősítése, a munkahelyi képzés megerősítése. Nézze, hét és fél év

van a hátunk mögött az önök kormányzásából fakadóan, és azt tapasztaljuk, hogy ilyen pillanatnyi felángolások voltak a Fidesz-kormány részéről, de kézzelfogható eredmények igazából nem születtek. Most is bizonyos intézkedéseket foganatosítani kívánnak. Mondok példát: ilyen az, amikor egy adott gyakorlati helyen oktathatók számának a maximalizálását meg kívánják tenni. Van ennek praktikus oka, lehet ennek praktikus oka, de elsődlegesen nem az a lényeg, hogy egy adott szakképző helyen 15 vagy 50 diák, hallgató, tanuló válhat oktathatóvá, hanem az, hogy ezek a szakképző helyek minden vonatkozásban a munkaerőpiaci igényhez illesztett elvárásokkal karöltve megfeleljenek annak a feltételrendszernek, aminek meg kell felelni. Nem formailag kell a megfeleléség kérdéskörét biztosítani, hanem tartalmilag, kézzelfogható módon.

Ágazati készségi tanácsokat hívnak életre, itt a gazdaság szereplőinek a képzési tartalom elsajátításának kialakításában való részvételét kívánják erősíteni. Nincs gondom azzal, ha ilyenfajta tanácsok vagy bármilyen szervezetek hívódnak életre, de azt mindenképpen szeretném mondani, hogy a képzés tartalmának vagy éppen a képzés működése ellentmondásainak a feloldásában vagy a képzés tartalma módosításában való részvétel meghatározása szükségszerű feltétel csak, de annak a kézzelfogható megvalósítása elengedhetetlen is.

Nyilvánvaló, hogy az ágazati szereplőknek, szerepvállalóknak a nagyobb szerep biztosítása valamilyen értelemben, mértékben segítheti azt, hogy a munkaerőpiachoz illesztett igények kielégülése jobban meg tudjon történni. Az igények maximális alapulvétele egy helyes törekvés, az ágazatokban szükséges készségek átadásának a módja és sok minden egyéb más is megítélésem szerint is támogató. De az összehangolást itt azért érdemes lenne szorosabbá tenni, mondjuk, a vállalatok keretei között zajló képzés és az iskolai oktatás rendszere keretei között zajló képzések viszonyrendszerében.

Még egyszer azt szeretném hangsúlyozni, hogy a munkaerőpiaci igények megjelenítése a szakképzésben egy fontos dolog, de az én értékítéletem szerint ezen túl kell nyúlni, tehát nemcsak a munkaerőpiaci igények megjelenítése, hanem a munkaerőpiaci igények várható jövőbeni megjelenítése kell hogy elsődlegesen szem előtt legyen, és olyan értelemben, hogy mivel 2017-et írunk, ezért az talán nem elvitatható, hogy egy szélesebb körű ismeretre van szükség a boldoguláshoz, a jobb lét megteremtéséhez mindenki számára, és ehhez, mondjuk, egy 20-30 órás képzésnek nevezett, 2-3 napos típusú ismeretelsajátítás nem biztos, hogy feltétlen módon elegendőnek mondható.

Amikor azt mondtam az első mondataim között, hogy érdemi egyeztetések nélkül végezték a munkáságukat, ez volt jellemző az elmúlt 7-8 esztendőben, ez sok mindenre igaz. Most itt, ebben az esetben is azt tudom mondani, hogy a konzultációk... - Pölöskei Gáborné az érdekvédőkkel, szakervezeti vezetőkkel, bizonyos felületeken még azt is mondhatom, hogy

találkozott, de érdemi konzultációnak ezt nem lehet nevezni. A közlés nem egyeztetés. Tehát az, hogy valamit önök akarnak, gondolnak a világról és eszerint kívánnak lépni, az nem azt jelenti, hogy mindenkinek a véleményével egybevé, a mások véleményének a meg nem ismerése meg azt jelenti, hogy önök nem kívánnak egyeztetni, nem kívánnak semmi olyan folyamatban részt venni, amely a folyamat építését szolgálja.

Mi is a helyzet ma, ha egy kicsit beletekintünk? Államtitkár úr, bármit is mond, folyamatosan csökken a szakképzésben tanulók száma. Egyre több a hiányszakma vagy a hiányszakmát érintően azoknak a száma, akik a magyar munkaerőpiacon nem tudnak megjelenni, mert nincsenek. Gondoljon bele csak az építőiparhoz illesztetten: az ácsoktól... - de ne a tetejétől induljunk, induljunk a kőművesektől kezdve akár a vasbetonszerelőkön keresztül az ácsokig, hogy eljünk a ház tetejéig. Keresleti vagy kínálati oldalon van ma megjelenés? Nyilván a keresleti oldalon van és nem a kínálati oldalon. Nem tudtak előbbrelépni e vonatkozásban az elmúlt 7-8 év alatt.

Szakgimnáziumi rendszert hívtak életre, el sem gondolkodtak azon, hogy érdemes netán a technikai rendszer vonatkozásában gondolkodni. Amit mondtam: egy szélesebb körű ismeret megléte mindig módot és lehetőséget ad a jobb boldogulás érdekében.

(15.10)

2010 óta képtelen megteremteni a kormányzat a keresetvezérelt - önök által mondott szavakat használok - felnőttképzést. Centralizáció van; centralizáció van már példaként a részsakképesítések törvénybe történő iktatásán keresztül is.

Nézze, a kevés ismeret, a kevés tudás a munkaerőpiacon való jelenlétet korlátozza. Igen, korlátozza, mert csak időszakos jelleggel ad módot és lehetőséget arra, hogy az ember munkafeladatok ellátását végezhesse el. Nem akarok negatív értelmű megfogalmazásokat tenni, de ma, 2017-ben, ugye, azzal egyetértünk, államtitkár úr, hogy nem tanoncképzésre van szükség, és nem arra, hogy a tanoncok rövid ideig tartó, időszakos jellegű foglalkoztatást tudjanak csak vállalni és betölteni, majd utána jöhetnek az új tanoncok, cseresorozat kialakítására lehessen sort keríteni e tekintetben.

Én azt gondolom - még egyszer hangsúlyozva -, hogy a szakképzést megelőző alapképzés meghosszabbítása egy fontos dolog lenne. Mondtam, a PISA-eredmények ezt alátámasztják. Egyébként a lengyelek megcsinálták azt, amit most mondtam az alapképzés tekintetében, és érdekes módon a PISA-eredmények is kézzelfoghatóan jobb visszaigazolást tesznek.

Sokszor hivatkoznak a német duális képzési rendszerre, és hogy a magyar folyamatoknak is ebbe az irányba kell menni. Igen, csak van egy óriási különbség, ez pedig az, hogy német duális rendszerben a szakképzés, a szakképesítés, a szakismeret elsajátítása előtt és a képesítések megszerzését megelőzően

a megszerzett közismereti jellegű tudás közötti különbség óriási, és szeretném jelezni, államtitkár úr, nem a mi javunkra, nem.

Még két gondolat a végére. A felnőttképzés tekintetében nem jó az, ha a betanított képzés tömegszerűségét próbáljuk erősíteni, a 30 óra alatti maximális képzési idővel párosuló folyamatokat. S az sem jó szerintem, ha az OKJ-n kívüli képzések modulzáró vizsgája beleszámíthatóvá válik a szakképzés komplex szakmai vizsgájába. Ilyen értelemben nem is kellene az egyiknek léteznie, mert ha az egyik irányba puhítani akarnak a 30 órás képzések vonatkozásában, a másik irányban akkor az OKJ-s képzések követelményrendszerét kellene szem előtt tartani.

Ami a felnőttképzés tekintetében még óriási probléma: önök évtizedeken keresztül jól működő rendszereket zúztak szét. Gondoljon csak bele az rkk-k rendszerébe, a regionális átképzőközpontok rendszerébe; gondoljon csak bele abba, hogy megsemmisítették ezt az intézményhálózatot, majd tavaly nyáron, ha jól emlékszem, még a Türr István Képző és Kutató Intézetet is likvidálták.

Szóval, egy szó mint száz: rombolás, centralizáció, érdemi érdekegyeztetések nélküli folyamatok zajlanak az önök vezérletével. Azt gondolom, ez így nem helyénvaló. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök érzik, hogy baj van, reagálnak is ebben a törvénymódosításban erre a bajra, viszont itt is félremagyarázták. Tehát azt, hogy Magyarországon hogyan alakulhatott ki munkaerőhiány, önök egészen másképp magyarázzák, mint mi. Önök azt mondják, hogy ez az óriási gazdasági fellendülés mindennek az oka, mi viszont azt mondjuk, hogy emögött jobbra az áll, hogy 600-700-800 ezer, zömmel fiatal, egyébként jól képzett, agilis honfitársunk itt hagyta Magyarországot, mert nem talált magának megfelelő életkilátást, perspektívát ebben a hazában. Önök ezt a tüzet igyekeznek ezzel a törvénymódosítással eloltani, van, amikor egyébként vízzel, van, amikor inkább olajat öntenek még erre a tűzre a nagy oltási kísérletben is.

Elsőként, hogy vidámban induljon a dolog, említenék néhány olyan pozitív dolgot, amivel talán még egyet is lehet érteni. Ilyen lenne például a mellék-szakképesítés elkülönítése, a szakgimnáziumokban való rugalmasabb tanulási utak biztosítása a diákok számára, az ő leterheltségük érettségi táján történő csökkentése. Elfogadható az is, amikor arról beszélnek, azt írják, hogy szükséges a szakképzési kapacitások egyenletesebb összehangolása, elosztása az országban belül, hiányszakmák esetén pedig arra is módot adnak, hogy a minimumlétszám alatti osztályok elinduljanak. Azzal is egyet lehet érteni, hogy

valódi vállalati képzésben, környezetben történjék ez a gyakorlati képzés, ezt kiszélesítsék, erre minél több módot és lehetőséget adjanak. Az is támogatható dolog, amikor arra utalnak, hogy a naprakész ismeretekkel rendelkező szakemberek iránti igényt ki kell elégíteni Magyarországon, és a megoldást többek között abban látják, hogy az átképzések és a továbbképzések lehetőségeit ki kell terjeszteni, és itt a felnőttképzést kívánják megtámogatni a belső képzések kiszélesítésének lehetővé tételével.

Ez mind-mind támogatható dolog, viszont olyan elborzasztó szavakat, mondatokat olvasni például az általános indokolásban is, ahol önök azt írják, hogy a gazdaság igényeihez igazítják az elérhető ismeretek körét. Ez első olvasatra még rendben is van, de ha kicsit továbbgondoljuk ezt az egészet, akkor majd meg fogja látni, államtitkár úr, hogy mi ezzel kapcsolatosan mit érzünk óriási problémának.

Itt van az ágazati készségtanácsok megalakulásának felvetése is. Azt írják, hogy a gazdasági szereplőknek direkt beavatkozási lehetőséget kell nyújtani a képzési tartalmak alakítása során. No, azért ehhez lenne néhány szavunk, ugyanis sem a gyerek, sem pedig a társadalom hosszú távú érdekeit, hanem gazdasági érdekcsoportok rövid távú hasznát véljük ebből kiolvasni, ezzel ezt szolgálják. Föl kell tennünk a kérdést: önök embert vagy pedig droidokat, futószalag mellé állított biorobotokat kívánnak képezni?

Itt a jogos kérdés: jobb lett-e a humántőke-állomány munkára való alkalmassága mindazokkal a reformokkal, amelyeket önök bevezettek? És hozzáteszem, az, hogy Magyarországon ilyen helyzet alakult ki a szakképzés terén, az nem egyes-egyedül az elmúlt hét és fél év bűne, azért láttuk, hogy volt probléma bőven előtte is. Föl kell tenni a kérdést, hogy javult-e a kiképzett munkaerő versenyképessége az úgynevezett reformok által.

Nézzük meg, hogy mi a kiindulási alap! Vegyük, mondjuk, a legfrissebb, 2015-ös PISA-felmérést, a nemzetközi kompetenciafelmérést, amely világosan kimutatta, hogy Magyarországon a diákok egy szűk elitre és egy lemaradó, sokkal nagyobb tömegré szakadtak szét a 15 éves diákok tekintetében. A szövegértés, az alkalmazott matematikai ismeretek vagy éppen a természettudományok kapcsán óriási gondok vannak, hiszen a tantervi tudást, a tantervi tartalmakat nem igazán tudják a gyakorlatban alkalmazni ezek a diákok, és fokozatosan maradunk le az OECD-államoktól.

Önöknek mi volt erre a válasza? A gyakorlati órákat növelték, a közismereti órák számát pedig brutálisan csökkentették, egyes tantárgyakat meg is szüntettek. Félreértés ne legyen, a tantárgyi integráció van, amikor nagyon jó dolog, ezzel élni kell, a modern pedagógia eszköztárában ez ott kell hogy szerepeljen, de az, hogy önök olyan formában, mint ahogy megtették, mondjuk, a szakgimnáziumokban is, bevezetik a science nevezetű tantárgyat, ami a természettudományos tantárgyakat ötvöző tantárgy, még egyet is lehet vele érteni, de az, hogy milyen formában történt, az, hogy nem volt tankönyv, az,

hogy nem volt ehhez megfelelően kiképzett pedagógusállomány, ez viszont már sokkal problémásabb.

Mi lett mindennek az eredménye? Mire erősítettek önök rá? Arra, hogy a korai választást preferálták, azt kényszerítik rá a diákokra és szüleikre, a korai szelekciót, szelektálást. A váltás nehézsége igen komoly probléma, államtitkár úr.

(15.20)

Sok esetben egyirányú utcába terelik be ezeket a fiatalokat a nem átjárható iskolarendszerrel vagy a sokszor nagyon-nagyon nehezen átjárható iskolarendszerrel, amit építenek.

A probléma adott volt. A szakiskolások nem voltak vagy sok esetben nem voltak motiváltak. Föl kell tennünk azt a kérdést, hogy miért történhetett így. Ennek nagyon-nagyon sokrétű okai vannak. A családi környezet, az a szociokulturális közeg, ahonnan ebbe az iskolatípusba általában a diákok érkeznek, mind magával hozta azt, hogy alapvető kompetenciákkal sem rendelkeztek, sok esetben sem tanulási, sem pedig szociális kompetenciákkal. Ezt látva a pedagógusok, akik nem közhasznú übermenschek, nem valamiféle szupermenek, akik a rajtuk kívül álló nagyon komplex társadalmi problémákat, ráadásul úgy, hogy mindenféle eszköz ki van csavarva a kezükből, meg tudják oldani, lemondtak róluk. Lemondtak sok esetben ezekről a diákokról, akik ezt érezték, és kialakult egy természetes ellenállás az iskolával, a képzéssel szemben. Mondhatni, természetessé vált számukra az, hogy nekik a hátsó padban van a helyük, és ez rendkívül sok nevelési problémát hozott felszínre.

Mi volt a válasz az önök részéről? Ha a diák utálja az iskolát, akkor rövidítsük le neki, mondjuk úgy, hogy kárhoztassuk adott esetben butaságra, és tegyük tönkre az ő hosszú távú munkaerőpiaci lehetőségeit is. A másik válasz az volt még emellé kapcsolódóan, amivel bizonyos vonatkozásokban szintén egyet lehet érteni, hogy Magyarországon adaptálják, illetve - de ezzel már nem lehet egyetérteni - szolgai módon másolják le a német duális modellt. Azért egészen más a magyar helyzet, és egészen más, mint ahogy képviselőtársam is fölvázolta, a németországi helyzet. Viszont ez mind-mind tüneti kezelés. Nincs válasz arra, hogy miként emeljék föl mégis ezt a leszakadt, elesett társadalmi tömeget, amelyre Magyarországon - mert a gyakorlat, a valóság ezt mutatja - a szakképzést kívánták alapozni, illetve erre alapozódott Magyarországon a szakképzés. A válasz az önök részéről az volt, hogy kevesebb iskola. Mi viszont azt mondjuk, hogy nem, hanem olyan iskolára van szükség, ahol nem nyűg a tanulás, maga az iskola léte sem nyűg, hanem igenis a felemelkedés lehetőségét biztosítja.

Probléma az, hogy a hároméves képzés és az iskolán kívüli gyakorlat nagyfokú tanulási készséget feltételezne ezeknek a diákoknak a részéről, akik ezeknek a tanulási és szociális kompetenciáknak márpedig sok esetben híján vannak. Hiba, hogy a

pedagógiának önök a reformjaik során sokkal kisebb teret adnak, mint ahogy kellett volna. Önök azt mondják, a szakképzés célja az, hogy a munkaerőpiacnak ezeket a droidokat és biorobotokat kiképezze. Mi azt mondjuk, hogy szakemberképzés legyen, és itt az „ember” hangsúlyosan legyen aláhúzva, ahol bizony a nevelésnek óriási szerepe van, mert ez a hosszú távú társadalmi érdek. Önök azt mondják, hogy időben és tartamban is csökkenteni kell az iskolai nevelés lehetőségeit. Látom, hogy államtitkár úr serényen jegyzetel, és ingatja is a fejét, de a megvalósult reformok pontosan ezt eredményezték. Tehát csökkentették az iskolai nevelés lehetőségeit.

Mi azt mondjuk, meg kell kérdezni a cégeket, van-e arra kompetenciájuk, hogy felelősen fogadják ezeket a diáktömegeket. Van-e ott elég szakember, aki felelős módon tud viszonyulni ezekhez a diákokhoz? Itt látunk most egy megoldási javaslatot a kamarai gyakorlati oktató-képzésre vonatkozóan; kíváncsian várjuk, hogy ebből mi fog kisülni. A valóság az, hogy a termelőüzemekben csak azzal a diákkal foglalkoznak igazából, aki tehetséges, aki motivált, aki szorgalmas, aki együtt akar működni. De fölteszünk a kérdést, hogy mi van azokkal a diákokkal, akik nem ilyenek. Őket az út szélén hagyják? Kérdezzen meg nyugodtan államtitkár úr egy vállalkozást, hogy milyen munkaerőre van szüksége. Nyilván az első helyen szerepel az, hogy a szakmai kompetenciák birtokában legyen a munkavállaló. Viszont mindjárt ott van e mögött, hogy rengeteg emberi értéket is felsorolna, hogy egy ideális munkavállaló milyen kompetenciákkal kell hogy rendelkezzen.

Itt idéznék Szabó Lászlótól, a gödi Piarista Szakképző Iskola igazgatójától, aki azt írta egyszer, hogy a szakképzést semmilyen indokkal nem lehet egyoldalúan alárendelni a gazdaság igényeinek. Most viszont, államtitkár úr, ne haragudjon, de mi azt látjuk, hogy ez történik. A nagyvállalati szektor foglyul ejtette a magyar államot ebben a tekintetben is, egyfajta piaci fundamentalista, neoliberais elvek által vezérelve. Fogalmazhatunk úgy is, hogy elvonják a forrásokat a közjótól, vagy plutokrata, vagy pedig kleptokrata hajlamoktól vezérelve. Így viszont igaz lesz Bourdieu azon megállapítása, hogy az iskola nemhogy fölemeli a diákokat, hanem mindazt az egyenlőtlenséget, amit a családból hoznak, még inkább megerősíti, és az esélyteremtés ilyen formában csak egy mítosz lesz. Bedugultak Magyarországon a mobilitási csatornák; az Eurofound vizsgálataira utalnék államtitkár úr, mind ezt támasztják alá.

A következő kérdésünk az, hogy hogyan teljesülhet az a magasztos cél és mindannyiunk által szerintem legalább elméletben támogatott cél, hogy a hierarchikus világgazdaság piramisán egyre följebb haladjunk a hozzáadott érték tekintetében. Így sehogyan, ott maradunk a globális termelési-értékesítési láncok, értékláncok alján, annak a V-betűnek a közepén. KSH-felméréseket idéznék, államtitkár úr: a magyar munkavállalók 54 százaléka fizikai munkakörben dolgozik. A Világgazdasági Fórum versenyképességi felmérései alapján Magyarország a vizsgált

138 állam közül a 113. helyen tanyázik, nincs igazából pozitív elmozdulás ebben a tekintetben. Így nem lesz tudásalapú gazdaság, nem lesznek innovatív munkahelyek sem, márpedig ennek az országnak, ennek a nemzetgazdaságnak igazából ezekre lenne szükségük.

Az iskolarendszerünk rendkívül szelektív. Nyugodtan össze lehet hasonlítani a hazai példát a finn példával. Miként küzdünk meg ezzel a szelektív iskolarendszerrel, azzal a kihívással, amikor a robotizáció és a digitalizáció egyre inkább előrehalad, és néhány éven belül, államtitkár úr, az algoritmusok fölöslegessé tehetik itt Magyarországon is 500 ezer embernek, tehát a munkavállalók 12 százalékának a munkáját? Mit látunk? Azt látjuk, hogy önök olyan megoldást kínálnak erre, hogy az állam kompetenciákat ad át a gazdasági szereplőknek. Mi ezzel szemben azt mondanánk, hogy hangsúlyosabb szerepet kellene juttatni például a szakszervezeteknek, hiszen ha megnézzük ezeket az ágazati készségtanácsokat, akkor ott a 7-19 fő közül mindösszesen egy fogja majd képviselni a munkavállalói érdekvédelmet. Ez nonszensz és szerintünk elfogadhatatlan.

A Nemzeti Foglalkoztatási Alap mintegy 500 milliárd forintját hogyan használták fel? Éves szinten elment olyan 300 milliárd forint körüli összeg a közmunkára, aminek sok esetben a reintegráló hatása még rosszabb volt, mint a feketemunkának, ezzel szemben a felnőttképzésre éves szinten nagy átlagban eddig, államtitkár úr, körülbelül csak 40 milliárd forintot költöttek.

Rettegnek azok a közalkalmazottak is, akik szakoktatóként vagy éppen tanárként a hazai szakképzésben részt vesznek. Az ő helyzetüket is rendezni kellene. S ha jól megfizetett, elégedett szakoktatók és pedagógusok lesznek ezekben az iskolákban, akkor azt hiszem, hogy a szakemberek számára is vonzóvá válik ez a pálya, hogy odamenjenek oktatónak, jobbá válik majd az oktatás is, és ha ilyen pedagógusok adnak képzést, akkor talán a szülőknek nem csupán 20 százaléka adja a szakképző iskolákba, vagy ahogy önök átkeresztelték, szakközépiskolákba a gyermeküket, hanem ez a szám adott esetben nőni fog, de csak akkor, ha ezek a mobilitási csatornák biztosítva lesznek az idetévedt gyerekeknek is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót két percre Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Volt már róla szó, mind a két hozzászóló, Gúr Nándor és jobbikos képviselőtársam is beszélt erről, de fontos még egyszer hangsúlyozni azt, hogy az az irány, államtitkár úr, amibe a szakképzést akarják vinni, egészen biztos, hogy nem a jövőbe mutató irány.

Hiszen talán úgy fogalmazott képviselőtársam a Jobbikból az imént, hogy ilyen modern biorobotokat

akarnak csinálni a munkaerőből, miközben a világ abba az irányba halad, hogy alkalmazkodni képes munkaerőt kell képezni. Ehhez viszont egészen biztosan nemcsak a szakmai tárgyak, hanem az egyéb más tárgyak is szükségeltetnek, nem is beszélve az informatikáról vagy éppen a nyelvtudásról, hiszen ma már nagyon nehéz úgy munkát vállalni, hogy az adott munkavállaló ne beszéljen valamilyen nyelvet.

(15:30)

Magyarul az, hogy tovább butítsák a tananyagot ebből a szempontból, és csak arra koncentráljanak, hogy éppen egy adott pillanatban melyik gazdasági szektor milyen munkaerőre vágyik, szerintem csak egy rövid távú megoldás tud lenni, hosszú távon egészen biztosan nem szolgálja az ország érdekét. És a versenyképességi mutatószámokból a nem kellően felkészült munkaerő az első számú versenyképességi hátránya, ha szabad így fogalmazni, Magyarországnak.

Tehát ezt egy kicsit komolyabban kellene venni, mint hogy éppen ad hoc módon melyik cég hány hegesztőt keres valamilyen munkához. Ennél sokkal hosszabb távúan kell gondolkodni, és úgy látom, hogy ebben a kamarai együttműködés sem hozza meg a megfelelő eredményt és hatékonyságot. Tehát magyarul, a közismereti tárgyakba is igenis kell időt, energiát fektetni, hogy egy alkalmazkodni tudó és az élethosszig tartó tanulásban részt venni tudó munkaerő legyen Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, rendes felszólalásra.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az első mondatom arról szólna, hogy nagy tisztelettel államtitkár urat arra kérem, hogy menet közben vitatkozzunk, beszéljünk, álláspontot rögzítsen, ne a végén tegyen összefoglalót, mert annak semmi értelmét nem látom. Vagy ha azt teszi, akkor meg azt kell tudomásul vennünk, hogy önök végképp nem kíváncsiak arra, hogy az ellenzéki oldalon milyen vélemények hangzanak el, nem akarják befogadni sem őket, talán még meghallani sem. Ha van rá mód és lehetőség, akkor menet közben próbálja érinteni azokat a kérdéseket, amiket feszegetünk.

Most itt csak címszavakban fogok négy-öt kérdéskört érinteni. A kormány részéről, kormánypárti politikus részéről ma itt, a Ház falai között olyan mondatok hangzanak el, amelyek arról szólnak, hogy óriási gazdasági fellendülés van. Erre csak három apróságot szeretnék kapcsolt mondatként mondani. Az egyik, hogy ha nem lennének azok az európai uniós források, amiket integrálnak a gazdaság működésébe, akkor nem pluszos, hanem mínuszos lenne a GDP, a növekedés mértéke nem növekedés, hanem csökkenés lenne. Ha úgy lenne, hogy óriási gazdasági fellendülés van, akkor ennek vissza kellene

köszönni a gazdasági fellendülést életre hívók vonatkozásában is, a munkavállalók tekintetében akképpen is, hogy mondjuk, a fizikai állományban dolgozók - ugye, a Magyarországon foglalkoztatott fizikai dolgozók több mint fele ebbe a kategóriába esik, a fizikai állományban dolgozó emberek - jövedelmi viszonyai a minimálbéresek vonatkozásában öt éven keresztül nem csökkenő mértékű trendet kellett volna hogy leírjanak.

Vagy az elmúlt hét és fél esztendőben nem ilyen 600 ezres nagyságrendű elvándorlásnak kellett volna bekövetkeznie a munkaerőpiacon az aktívak körében, legkiváltképp, hozzáteszem, a fiatal és az aktív, a legaktívabb kört érintően. Mondhatjuk, a 18 éves korosztálytól a 45 éves korosztályig kiterjedően a munkavállalók háromnegyede az, aki ebből a tömegeből elhagyta az országot. Ők teszik ezt a háromnegyedes részarányt.

Érdeemes szem előtt tartani az iparban zajló folyamatokat, az építőiparban zajló folyamatokat, hogy milyen időről időre történő defenzívák, csökkenések jellemzik az önök által emlegetett óriási gazdasági fellendülés melletti folyamatokat.

A másik dolog, amire ki szeretnék térni, megint csak nem elmélyülten, csak néhány gondolati jelzéssel: a hiányszakmák. A hiányszakmák vonatkozásában még az önök kormányzását megelőzően voltak nemcsak kezdeményezések és kísérletek, hanem kézzelfogható támogatási rendszerek, amelyek pont azért alakultak ki, hogy azokon a területeken, ahol hiányszakmák vannak, már nemcsak a szakma elszámítását követően legyenek bizonyos támogatási feltételrendszerek, hanem a képzés rendszerében is.

Olyan ösztöndíjrendszereket hívtunk életre, amely gyakorlatilag abban az időszakban egy, mondjuk, nettó minimálbér nagyságrendű pénz elérését is jelenthette azok számára, akik ilyen szakmát érintő képzésben vettek részt és jó, nagyon jó teljesítményt, tanulmányi eredményt tanúsítottak. Ebből tovább kellene lépni, ezt tovább kellett volna építeni az elmúlt hét és fél esztendő alatt a vonatkozásban, hogy ne az alakuljon ki, ami sokkal rosszabb attól, mint ami volt nyolc évvel ezelőtt adott esetben, hogy ezek az emberek, pont a hiányszakma területét érintően, ne hagyják el az országot.

Sajnos, egyértelműen tapasztalható, hogy mondjuk, a minősített hegesztők köre abszolút módon beletartozik ebbe a dologba, de az építőiparon belül rengeteg más szakma is. Mondtam a példát, ugye, a ház építésétől kezdve a kőművestől, a vasbetonszerelőn keresztül az ácsig, de közte is vannak a villanszerelők, a központfűtés-szerelők, a vízvezeték-szerelők és még szakmák sokaságát tudom felsorakoztatni, amely tekintetében az elmúlt 7,5-8 esztendő viszonylatában nem pozitív, hanem negatív trendek, negatív tendenciák azok, amelyek visszaigazolódhatnak.

Önök e vonatkozásban nem pluszos tételeket hívtak életre, nem pozitív dolgokat tettek, hanem mindig valami olyanfajta intézkedéseket kívánnak foganatosítani, mint most, ennek a törvénytervezet-

nek a kapcsán is olvasható, ami formálisan olybá tűnhet, még azt sem mondom, hogy tűnik, olybá tűnhet, mintha pozitív eredményekre vezetne. A másik oldalról nézve pedig nincs igazából kézzelfogható fogantatja a történetnek.

Ebben vastagon benne van az, amit én is mondtam, más képviselőtársaim is megerősítették, kiegészítették, hogy az alapképzés viszonylatában olyan hibákat követtek el az elmúlt 7,5-8 esztendőben, ami a szakképzés bizonyos értelmű ellehetetlenülését is magában hordozza. Nem akarom a számolás, írás, olvasás, értő olvasás kérdésköréhez nyúlni, de azt mindenképpen szeretném mondani, hogy akkor, ha ezen peremfeltételek kielégülése, ezek megvalósulása nem tud megtörténni, akkor nyilván a szakképzés rendszerébe belépők vagy belépni szándékozók, vagy az őket várók csak folyamatos csatlakozással tudnak egymásra tekinteni.

A másik része a történetnek pedig az, mint ahogy mondtam, 2017-et írunk. 2017-ben azt elképzelni, ami ennek a törvénytervezetnek a passzusai között fellelhető, hogy mondjuk, a felnőttképzés rendszerén belül egy maximum 30 órás futamidejű képzés keretei között - ezt nem is nevezném képzésnek, már megbocsásson, államtitkár úr - hívunk életre olyan sajátosságokat, amelyek a munkaerőpiacon esélyt adnak bárkinek az elhelyezkedésére vonatkozóan, ezt meg cinikusnak tartom. Egyszerűen azért, merthogy a készségek szélesítése nélkül, mint ahogy az előbb Mesterházy Attila képviselőtársam mondta, gyakorlatilag a ma széles körű elvárással bíró munkaerőpiacon az elhelyezkedés is, a megmaradás is nagyon nehezen képzelhető el.

Ugye, az államnak kellene gondoskodni szociális értelemben vetten azokról, akik mondjuk, a munkavégzés tekintetében hátrébb szorulnak. E tekintetben sem jeleskednek, mert magukra arányaiban többet költenek, mint egyébként a szociális típusú költségek vonatkozásában. Ezt mutatja a 2010. és a 2016. évi költségvetés arányosítása e tekintetben. De önöktől ez elvárható lenne. A munkaadótól, a foglalkoztatótól ez kevésbé elvárható, mert egy foglalkoztató „nem szociális jóléti intézményként” funkcionál, hanem profitot akar termelni. Egy profitot termelni akaró munkaadó, foglalkoztató nyilván arra törekszik, hogy olyan munkavállalói legyenek, akik legalább azt a pénzügyi tartalmat megteremtik, megtermelik, ami a saját maguk bérköltségeként felfogható.

(15.40)

A nekik kézbe adott pénz és a hozzákapcsolódó járulék-, adóterhek megfizetésére eleget tesz.

Ebben a konstellációban önök megint csak negatív irányba mozdultak el, mert hogy példaként az alacsonyabb fizetéssel bíró emberek tekintetében a járulék- meg az adóterheket növelték, éspedig 2010-ben a minimálbérré rakódó, 60 200 forintos nettó minimálbérré rakódó járulékkerhek összegét: 32 ezer forint összesen, amit a munkaadó és a munkavállaló meg kellett hogy fizessen. Azt is tudja, hogy ma a 84

ezer forintos nettó minimálbérhez, aminek a vásárlóerő-értéke - ön is vissza tudja számolni - 67 ezer forint, arra 73 ezer forint járulék-, adóterhet vetnek ki egy adott hónapban. 41 ezer forinttal többet, mint 2010-ben. Ismeri ezeket az összefüggéseket.

Ebből csak azt akartam visszaigazolni önnek, hogy sem abban nem jeleskednek, hogy azok számára, akik a munka világában hátrébb szorulnak, azok számára a szociális ellátási rendszert megerősítenék, sem abban nem jeleskednek, hogy ott, ahol kevesebb a jövedelem, a megszerezhető fizetés, ott pedig ne többletadóterheteket vessenek ki. Nem arról gondoskodnak, hogy erről lemondjanak, hogy ezek a pénzek béresülni tudjanak, hanem beszédek, és a haverok között, meg a Jóisten tudja, kik között szórják szét.

De ezt a példát csak azért mondom, mert önöknek az lenne a dolguk, hogy egyrészt szociálisan érzékenyen működjenek, másrészt pedig olyan folyamatokat alakítsanak, amelyek nem a tetején nyújtanak kezet, hanem ott, ahol jobban rászorultak az emberek.

A tudással bírók körének szélesítése tekintetében ezeknek az embereknek a növelése vonatkozásával is rossz pályát járnak szerintem akkor, amikor nem valós, nem megalapozott, nem a készségek fejlesztésével párosuló lehetőségeket biztosítanak az emberek számára, a hallgatók, a diákok számára, mert hogy ez adja annak a hátterét, hogy a későbbiekben, igen, a munkaerőpiacon viszonylag rugalmasan, az igényekhez illetően és biztonsággal tudjanak mozogni ezek a majdani munkavállalók.

Mondom a példát. Veszek egy példát a felnőttképzés rendszeréről. Az, hogy ha azt mondom, hogy hegesztés, akkor ez mindenkinek mond valamit, de ha ezen belül azt mondom, hogy ívhegesztés, meg azt mondom, hogy minősített hegesztő, az már sokfajta bontásban elképzelhető, akkor óriási különbségekről beszélek. Ez azt jelenti, hogy igazából a részterületeknek történő megfelelés vonatkozásában hogyha csak és erre koncentrálnak, akkor bizonyos értelmű kiszolgáltatottságot hívunk életre. Tehát ha egy adott munkafeladat ellátására valaki adott időszakban jó és kell a munkaadónak, de ha változás van a szakmához illetően, minőségi értelemben vetten, akkor nem tud megfelelni a feladványnak. Ez ugyanaz, mint mondjuk, a cipőfelsőrész-készítő szakma elsajátítása. Aztán ha a robotizáció - elhangzott ez a szó is az elkövetkezendő időszakot érintően - kapcsán ezek a feladatok úgy teljesülnek, hogy az emberi munkaerő, az élő munkaerő kevésbé szükségeltetik, akkor a cipőfelsőrész-készítő igazából egy valós cipész munkát már nem tud elvégezni, mert egy cipő talpalásával kapcsolatos feladványnak nem tud megfelelni.

Időszakos jelleggel, egy adott részterületre vonatkoztatottan, az akkori igényekhez illetően az elvárásokat lehet foganatosítani és kiszolgálni, de hosszabb távon, egy fejlődő világban, azt gondolom, minél szélesebb körű tudás biztosítása szükségeltetik.

Ha már szóba került, akkor a lifelong learning, az élethosszig tartó tanulás, egy életen át tartó tanu-

lás kérdésköre kapcsán azért azt mindenképpen szeretném megerősíteni, hogy ezt nem a 30 órás idezőjelbe tett tanfolyamok szolgálják, nem azok erősítik meg.

A befejező gondolatom nekem sem lehet más, mint képviselőtársamnak volt. Akkor, amikor önök több száz milliárd forintot használnak és hasznosítanak fel, jelesül a valamikori munkaerőpiaci alap után belépett Nemzeti Foglalkoztatási Alap vonatkozásában; tudja, amikor belépett a nemzeti, akkor azt jelentette, hogy 10 milliárd forinttal kevesebb pénz jelent meg benne, mint annak előtte, tehát megcsúfították még a „nemzeti” szó használatát is. Na szóval, hogy abból a pénzügyből nem a 60 százalékat, hanem ettől még sokkal többet - célirányosan a Start-munka-programok tekintetében - használnak fel, de még azt is merem mondani, hogy nem az emberek javát szolgáló módon, mert hogy nem az elsődleges munkaerőpiacra történő segítségüket szolgálja mindez, miközben az aktív foglalkoztatáspolitikai eszközökre töredéknyi forrásokat biztosítanak, miközben ezen belül vagy ehhez illetően a képzéshez kapcsolódó pénzügyi források minimálisak. És ha még erre is fordítottak, akkor képesek voltak felhőcskét meg napocskát rajzoltatni az emberek sokaságával, mert ez a munkaerőpiac igényeihez szükségeltetik, annak a megfelelőzéséhez szükségeltetik.

Ezeket kellene oldani, és akkor utolsó mondatban pedig azt mondom, hogy akkor, amikor szak- és felnőttképzésről beszélnek, akkor mindig a jövő érdekeit kell szem előtt tartani, és nemcsak a máét, hanem a jövő, a belátható jövő érdekeit. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretném azzal folytatni, azzal a mondatmal, amit Gúr Nándor képviselőtársam mondott, hogy a belátható jövőre gondolni. Ha tehát a kormánynak valahol felelőssége van a magánszférával szemben, tehát amit a magánszféra nem tud megcsinálni, de a kormánynak kötelessége lenne megcsinálni, az éppen az előre gondolkodás. Tehát annak biztosítani bizonyos pénzügyi hátteret, hogy történjenek munkaerőpiaci kutatások, trendkutatások, változások, és a kormányzat föl tudjon készülni arra, hogy akár szabályozókkal, akár támogatásokkal, a hiányszakmák vagy a leendő hiányszakmák képzésének előkészületeit meg tudja oldani.

Ugyanis a legtöbb cég, különösen a legkiszolgáltatóbb hazai kkv-k, akiknek alapvetően az az előnyük, hogy rugalmasan tudnak alkalmazkodni a piaci lehetőségekhez, pont ez a legnagyobb problémája, hogy ha látnak egy piaci részt, arra indítanak vállalkozást, próbálnak szerződést kötni. A hozzá szükséges szakmai létszámot igazából mindig az adott munkához akarják felvenni. Mit csinálnak? Föladnak egy hirdetést, és várják a jó szerencsét. A helyzetükből adódóan több évre nehezen tudnak

előre gondolkodni, gondoskodni a saját munkaerő-utánpótlásukról.

Na, ez az a terület, ahol a kormányzat a lehetőségei, a felkészültsége, az előre gondolkodása révén sokat tudna segíteni a hazai kkv-knak, mert azért vannak olyan szakmai módszerek, amikkel meg lehet kutatni, hogy éppen adott pillanatban milyen összetételben van igény a különböző szakmákra, és azt is - ez már kicsit nehezebb -, hogy milyen változások várhatóak.

Mindennek persze van egy alapja, ami nem a jelen lévő államtitkár közvetlen feladata, de nem tud boldogulni nélküle, hogy az alapkompenciáik meglegyenek azoknak az embereknek, akik utána a szakképzésbe bekerülnek. Tehát azon lehetne segíteni már egészen ifjú korban, általános iskolás korban, hogy a fiataloknak valami elképzelésük legyen az egyes szakmák tartalmáról.

(15.50)

Tehát azt például, amit most az államtitkár úr csinál, hogy nyomkodja az okostelefonját, már egy két éves gyerek is meg tudja csinálni, és nagy élvezettel teszi. Erre lehetne építeni egy versenyképes ágazatot a digitális szektorban: kiválasztani azokat a tehetségeket már fiatal korban, akik ebben a legügyesebbek, versenyeket csinálni, a versenyek által példaképeket képezni, hogy ne csak a profi sportolók kapjanak adókedvezményt, hanem egy könyvnél komolyabb ajándékot, esetleg valami műszaki cikket, okostelefont kapjon a győztes, tehát hogy ne csak a természetes folyamatok révén váljanak ki ezek a tehetségek, hanem ezt tudatos magatartással, tudatos tevékenységgel a kormányzat is segítse.

A piacnak, a médiának van egy önmozgása. De azért vegyük észre, hogy ezek a piaci mozgások annyira a pénz körül forognak, hogy gyakorlatilag a fölös pénz körül forognak, tehát nem a termelés, az elsődleges értékalkotás területén, hanem a már valahol megtermelt, megkeresett és bizonyos értelemben a létfenntartás fölött jelentkező költségek megszerzésére vonatkoznak. Ezzel szemben, úgy gondolom, a kormányzatnak a felelőssége, hogy ha komolyan gondolja, amit lépten-nyomon mond, amit az államtitkár úr is említett, hogy tudásalapú társadalmat, tudásalapú jövőt szeretnének, akkor tegyenek is érte - dolgozzák ki a tehetséggondozás rendszerét! Ne kallódjanak el azok a fiatalok, akik érdeklődést, hozzáértést, tehetséget mutatnak valami iránt, és ne csak a futball irányába erőlködjenek, hogy iszonyú pénzekkel valami előjőjjön, hanem amiben lehetne nagyot alakítani, például a digitális alkalmazások területén, azt is megfelelő szinten segítsék.

Tehát az egyik az időben való előregondolás, amit szeretnék javasolni a kormánynak, illetve amit a jövő igényel, a másik a térbeli, a képzési vertikumoknak a megfelelő szintű kezelése, egymásra épülése. E tekintetben szerintem teljesen ortopéd ez a kormányzati felépülés, ami most van, hogy van egy EMMI nevű gigaminisztérium, tehát nincs is oktatási

minisztérium, és akkor a szakképzés egy egész más területhez, a pénzügyminisztérium, gazdasági minisztérium területéhez tartozik, és még onnan is ki van adva gebinbe, az MKIK, illetve a területi kamarák gondozásába. Szóval így, ne haragudjon, államtitkár úr, be van építve a rendszerbe, hogy nem tud rendesen működni. Én megértem, hogy ön jó szándékkal közelít ehhez, és a saját hatáskörén belül próbálja a lehető legjobbat nyújtani, de az egész struktúra ellene van annak, hogy a szakképzés, a felnőttképzés sikeres lehessen. Tehát ahhoz, hogy a felnőttképzésbe megfelelő szakemberek, megfelelő mérnökök, műszakiak kerüljenek, a felsőoktatásban kellene ezeket kinevelni, megfelelő, magas szakmai szintre hozni. De amikor a felsőoktatásból kikerült államtitkár, akit egyébként egy kiváló tudósembernek tartok, de a kormányzati nyomor révén azt mondja a Műszaki Egyetemen, hogy aki itt nem tudja megkeresni a mellékést, az ne is jöjjön a Műegyetemre oktatni, hát az a saját szakmájának az elárulója! Igenis, a műegyetemi oktató keressen annyit, ami az egzisztenciális szintjéhez, a társadalmi beilleszkedéséhez kell! Ne legyen arra kényszerítve, hogy mindenféle másodállásból szedje össze a keresetét, mint ahogy az államtitkár ezt generálisan javasolta.

Bismarckot szeretném idézni záró gondolatként, hogy aki felelősen gondolkodik az országa jövőjéről, az áldoz az oktatásra, áldoz a képzésre, és ezt egy ezelsebb oktatási-képzési vertikumban tegyék meg - ezt javaslom önöknek a felelős kormányzás igényével. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre Gúr Nándor úrnak adom meg a szót. Jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt sajnálom, hogy az államtitkár úrral nem tudunk interaktív módon beszélni, nem tudunk szót váltani, majd csak hallgathatjuk őt.

A másik, a tartalmi része a dolognak igazából az, hogy arról kellene gondoskodni, államtitkár úr, hogy az alapfokú képzés tekintetében a négy alapvető sajátosságot hordozzák magukban a gyerekek: tudjanak írni, olvasni, számolni, az értő olvasás meglegyen, tehát ez az alapja annak, hogy a szakképzés rendszerében nyilván már megfelelő szakismeret elsajátítására is sort lehessen keríteni. Ezért ott van dolog először. Mutatja, mondtam, a lengyel példa, ahol ezt megcsinálták, a PISA-eredmények hozzák magukkal, hogy mennyivel jobb elmozdulások vannak Lengyelországban, mint Magyarországon. Az elmúlt nyolc év egyik bűne ez. De menjünk tovább a szakképzés rendszerére!

A szakképzés rendszerében pedig ha ez az alap meglenne, ha ez meg van teremtve, akkor olyan bázist, olyan hátteret kell megteremteni, ami a felnőttképzésben már csak ráépülő, kiegészítő jellegű kívánalmakkal kell hogy párosuljon, pont annak érdekében, hogy ne ott kelljen elkezdni a tanulás folyamatát. De a lifelong learning, az egész életen át

tartó tanulás szükségszerűsége ezt természetesen ilyen értelemben a fejlődéssel, a robotizációval és minden egyéb mással megkívánja minden adott élethelyzetben.

Visszatérve az elejére: jó lenne, ha például a pályaorientációs rendszerek vonatkozásában is mértékadó előremozdulást, megerősítést tennének, mert nagyon sok minden múlik azon, hogy eleve az indulás fázisában jó választások születnek-e, vagy folyamatos életbeli korrekciókat kell végrehajtani. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Amikor a hozzászólások elkezdődtek, akkor úgy gondoltam, hogy minden egyes felvetett gondolatra, problémaként megfogalmazott ötletre és javaslatra reagálni kívánok, mert számtalan olyan javaslatot hallottam, ami fontos számunkra is. Hiszen az expozéban, a bevezetőben elmondtam, hogy milyen célok okán történik ez a kiigazítás, ez a törvénymódosítás, ez a törvénymódosító javaslat, aztán ahogy halmozódtak a gondolatok, és a hozzászólásos percek száma nőtt, azt gondoltam, hogy inkább általánosan néhány gondolat megfogalmazásával, néhány mondat erejéig összességében reagálok az elhangzottakra.

Először is szeretném azt leszögezni, hogy talán annak okán, hogy nem értelmezték megfelelően a törvényjavaslatnak a címét a képviselők néhány hozzászólásban - vagy nem tudom, hogy nem értették-e meg az egész módosító javaslatot; rosszabb esetben megértették, egyszerűen az abból olvasottakat nem megfelelő módon reagálták le, és nem mondanak igazat -, számtalan félreértésre okot adó és számonkérő mondat fogalmazódott meg részükről. Olyan is, ami egyébként nem ehhez a törvényhez tartozik, és talán valóság tartalmát sem volt, a valósághoz sok köze nem volt; másrészt sajnos olyan gondolatok is megfogalmazódtak, amelyek egyébként reagálásként benne vannak a törvénytervezetben, másrészt pedig még kiolvasni sem lehet azokat a szándékokat belőle, amiket az ellenzéki képviselők a törvényjavaslat kapcsán megfogalmaztak. De én pozitív módon álltam vagy állok a hozzászólásokhoz, és elsősorban főként az első hozzászólások tekintetében azt értettem ki, hallottam ki a hozzászólásokból, amelyek pozitív véleményeket fogalmaztak meg, azt mondták ugyanis jó néhányan, hogy olyan módosítások, olyan intézkedési tervezetek vannak ebben a módosító javaslatban, amelyekre éppen azért, mert a munkaerőpiaci elvárások is megváltoztak, reagált a javaslat megfogalmazója, reagált a kormányzat.

Itt elsősorban azt értem az alatt, amit megfogalmaztam, hogy a munkaerőpiac megváltozott, és a

változás alatt lévő munkaerőpiac igényeit próbáljuk megfelelő módon kielégíteni, de nem úgy, ahogy egyik-másik képviselő megfogalmazta, hogy például droidokat próbálunk képezni. És amikor azt mondtam, hogy lehet, hogy nem figyelmesen olvasták el a módosító javaslatot és annak a címét, akkor itt szeretnék visszautalni arra, hogy sajnos az ellenzéki megnyilatkozásokban, hozzászólásokban keverték a szakképzésben szándékként megfogalmazott változásokat és a felnőttképzésben megfogalmazott és kitűzött célokat és annak a megvalósítását - remélem, nem szándékosan történt ez.

(16.00)

Természetesen az iskolarendszerű szakképzésben nagy hangsúlyt fektetünk nemcsak a szakképzésre, hanem a közismereti tárgyak képzésére is és a köznevelésnek, a nevelésnek is óriási szerepet száunk, ez a középiskola feladata, vagy ez is a középiskola feladata, és ez a szakképző intézményeink feladata is. Ahol a rövidebb ciklusú képzéseket szeretnénk rugalmasabbá tenni például az adminisztrációs terheknek a csökkentésével vagy azzal, hogy rövidebb időtartamú képzések vannak, ez nem azt jelenti, hogy droidokat - megint egyik képviselőtársam megfogalmazását használva - szeretnénk látni a munkaerőpiacon, hanem azt az igényt szeretnénk kielégíteni, és annak az igénynek a kielégítését szeretnénk lehetővé tenni, ami a munkaadók részéről fogalmazódik meg, hogy ha valaki valamilyen szakirányú képzettséggel már rendelkezik, és valami új technológia, technika jön be a termelésbe, akkor egy rövid ciklusú képzés segítségével, egy rövidebb képzés segítségével ennek a technikának például a működtetését, kezelését el tudják sajátítani.

Ez tehát elsősorban a vállalati belső képzésekre vonatkozik, de úgy látszik, hogy hiába mondom a válaszat, mert pont azok, akik megfogalmazták ezeket a problémákat, nincsenek itt. *(Farkas Gergely közbeszól.)* Ebből is látszik, hogy egyébként nem is kíváncsiak arra *(Farkas Gergely közbeszól.)*, hogy reagáljanak azokra a problémákra, amelyeket ők megfogalmaznak, az már nem érdekli őket, hogy esetleg reagálásként, válaszként mi hangzik el a kormányzat részéről.

A felnőttképzésben szeretnénk tehát bevezetni a rövidebb ciklusú képzéseket, vagy éppen Gúr Nándor úr, képviselőtársam mondta azt a példát, hogy akár egy hegesztőnek a szakmai tudását modulokra, részekre is lehet bontani azzal, hogy vannak lánghegesztők, ívhegesztők, CO-s hegesztők vagy éppen minősített hegesztők, és nem biztos, hogy egy felnőtt ember, akinek a munkahelyén egy bizonyos speciális hegesztői tudásra, elméleti és szakmai, gyakorlati tudásra van szüksége, mind a négyet kell hogy rendelkezzen. Ebben az esetben lehetővé tesszük, hogy egyébként egy valamilyen más vasas szakmában már szakmunkás-bizonyítvánnyal és jelentős gyakorlattal rendelkező szakember a hegesztőszakmának az egyik modulját, az egyik szakismeretét szerezzék meg gya-

korlati képzéssel és elméleti képzéssel. Ezt szeretnénk például e törvénymódosítás kapcsán megtenni.

És akkor most visszatérek egy kicsit az iskola-rendszerű képzésre: korai választásra sem szeretnénk kényszeríteni a diákokat. Pont a változás mutatja azt - és itt van megint, hogy vagy nem olvasták el figyelmesen ellenzéki képviselők a javaslatot, vagy félreértelmezték azt -, pont azt szeretnénk elérni, hogy a 10. osztályban, a szakgimnázium 10. osztályában döntsék el a fiatalok azt, hogy a szakmai tudásukat akarják bővíteni például gyakorlati képzéssel, informatikai tudást akarnak szerezni nagyobb óraszámban, vagy valamilyen közismereti tárgyat szeretnének tanulni pluszban még, éppen azért, mert úgy gondolják, hogy majd a szakgimnázium elvégzése után szakirányban tovább akarnak tanulni felsőoktatási intézményben. Tehát pontosan a lehetőségeket próbáljuk kitéríteni, rugalmasabbá és tágabbá tenni ezzel a módosítással.

A közismereti tárgyak ismeretére reagáltam, és a jövőt kell tervezni - Józsa úrnak köszönöm, hogy itt van, és meghallgatja az ezzel kapcsolatos reagálást is -, ugyanis pontosan ennek a jövőnek a tervezését, a közeljövőnek és a távolabbi jövőnek a tervezését segíti majd az a kis szervezet, amelyet ágazati készségeknak neveztünk el, ugyanis itt a szakképzésben részt vevő és érdekelt felek fognak részt venni a tervezésben, a szakmai, tartalmi tervezésben is és akár az egyes képzési irányok tekintetében is.

Hogy nem volt társadalmi egyeztetés - amit, azt hiszem, Gúr képviselő úr mondott, meg talán Ander Balázs is megfogalmazta. Nagyon komoly társadalmi egyeztetés volt szakszervezetekkel is és a szociális partnerekkel is, a munkaadók részéről is és szakszervezeti képviselői szervekkel is komoly egyeztetés folyt, és néhány vélemény megfogalmazásával és néhány kritika megfogalmazásával egyébként összességében egyetértettek a módosítással. És hogy

kritikát és véleményt fogalmaztak meg, a kritikával egyben véleményt is fogalmaztak meg, mi el is fogadtunk olyan jellegű véleményeket, amelyeket be tudunk építeni ebbe a tervezetbe, hisz az ágazati készségeknél például így kerültek be az érdekvédelmi szervezetek mint részt vevő partnerek, akik kapcsán - úgy, ahogy Ander Balázs mondta - mi is fontosnak tartjuk azt, hogy ebben a munkában, a jövő tervezésében, a tartalmi kérdésekben, a szakmai kérdésekben részt vegyenek, úgy, ahogy részt vesznek a kamarák képviselői, az iskolák képviselői, a szakszervezetek és más szakmai szervezetek.

Úgyhogy én azt hiszem - visszatérve az eredeti és az első gondolatomhoz -, hogy én azt hallottam meg mindenfajta kritika megfogalmazása ellenére a mostani ellenzéki képviselők hozzászólásában, hogy egyébként összességében és talán részletekben is támogatják ezt a javaslatot, ezt a módosító javaslatot. Így arra kérem önöket és őket, hogy akkor, amikor majd szavazásra kerül sor, ezt figyelembe véve, hogy pozitívan álltak hozzá, és sok-sok tekintetben támogatták ezt a javaslatot, kérem majd őket, hogy szavazzák meg a törvénymódosítást. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**, szép napot kívánok mindenkinek.

(Az ülésnap 16 óra 08 perckor ért véget.)

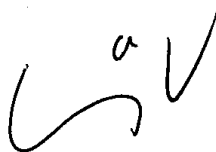
Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)